

LETEĆI RAZRED

List učenika Osnovne škole "Đuro Ester" Koprivnica, broj 19., lipanj 2017.

Tema broja: 35 godina prijateljstva s Osnovnom
školom Olge Meglič Ptuj

Dragi učenici i učitelji,

19. broj našeg „Letećeg razreda“ posvećen je prijateljstvu naše škole s Osnovnom školom Olge Meglič iz susjedne Slovenije, grada Ptuja s kojom njegujemo povezanost i suradnju već 35 godina. I u ovom broju čitajte o brojnim zanimljivim zbivanjima u školi i aktivnostima koje smo ostvarili u protekloj školskoj godini. Osobito nas veseli što smo ove godine primili zlatni status Eko škole kao nagradu za dugogodišnju skrb i brigu o okolišu. Pokrenuli smo vrijedan humanitarni projekt Prijatelji životinja kojim smo pokazali kako brinemo o kućnim ljubimcima i napuštenim životinjama. S radom je nastavila i Učenička zadruga Đurđica. Mnoga događanja zbila su se i u našoj školskoj knjižnici. U Mjesecu borbe protiv ovisnosti razgovarali smo s predsjednikom Vijeća učenika. Posebno predstavljamo našu glazbenicu Petru Podhraški koja je imala i samostalni glazbeni koncert. Iz priloga naših stručnih suradnica saznajte kako vam školska pedagoginja može pomoći u učenju, koji je lijek protiv lijenosti i tko je nagrađen za Naj dječje djelo. Uz uratke na stranim jezicima donosimo i kreativne radove naših učenika s područja literarnog i likovnog stvaralaštva. Upoznajte rad izvannastavne povijesne skupine „Povijest za budućnost“ te robotiku u našoj školi. Predstavljamo najuspješnije učenike na natjecanjima i natječajima te nagrađene učenike 8.-ih razreda. Neki od njih ispričali su nam kako je tekao put do postignutih rezultata, a tajne njihova uspjeha čitajte u intervjuima. Dan škole bio je ispunjen raznim zanimljivostima o kojima čitajte u posljednjoj rubrici. Za kraj uživajte u fotografijama koje su snimili učenici foto grupe.

Hvala svim suradnicima koji su pomogli stvaranju našega školskoga lista i doprinijeli raznovrsnosti njegova sadržaja.

Urednici

LETEĆI RAZRED

List učenika OŠ „Đuro Ester“ Koprivnica

Broj 19, lipanj 2017.

Nakladnik: Osnovna škola „Đuro Ester“ Koprivnica

**Za nakladnika: mr. sc. Sanja Prelogović,
ravnateljica**

e-mail: www.os-gjuro-ester-koprivnica.skole.hr

Uredništvo:

**Glavna urednica: Nikolina Sabolić, prof., dipl.
knjižničarka**

**Urednici: učenici novinarske grupe, Lucija Benotić,
Ivan Lalić.**

**Suradnici: učenici i učitelji razredne i predmetne
nastave, foto grupa,**

**pedagoginja Jasna Relja, socijalna pedagoginja
Dijana Lukačić, psihologinja Renata Glavica.**

**Grafičko oblikovanje: Đurđica Lucek, dipl.
informatičar**

Lektura: Nikolina Sabolić, knjižničarka

Likovni rad na naslovnici: Ivona Škrnjug, 6. b

ISSN 1333-5316

U ovom broju:

Eko škola.....	3
35 godina prijateljstva sa školom Olge Meglič Ptuj.....	7
Učenička zadruga Đurđica.....	9
Humanitarne aktivnosti.....	10
Intervju s predsjednikom Vijeća učenika.....	18
Iz školske knjižnice.....	20
Kulturna događanja.....	23
Petra Podhraški – uspješna pijanistica naše škole.....	24
Na krilima mašte.....	26
Povijesna skupina – „Povijest za budućnost“.....	54
Robotika.....	55
Individualni rad pedagoginje s učenicima.....	56
Govorimo strane jezike.....	57
Upravljanje sobom – lijek protiv lijenosti.....	66
Zabavna učionica.....	67
Izleti.....	73
Naši uspjesi.....	78
Dan škole.....	85
Osmaši.....	88
Iz objektiva naših fotografa.....	89

Zelena zastava Eko škole odsada ima zlatni sjaj

Kao rezultat dugogodišnje brige i skrbi o okolišu ove smo godine dobili zlatni status Eko škole. Nova zelena zastava zavijorila je ispred glavnog ulaza u školu 26. svibnja, povodom proslave Dana naše škole. Svečanosti podizanja zelene zastave prisustvovali su predstavnici Grada Koprivnice, gosp. Mišel Jakšić i gđa Melita Samoborec, a naši učenici pripremili su prigodni program. Nakon blagoslova vlč. Dominika Vukalovića zastava se podigla i zavijorila uz pjesmu školskog zbora koji je otpjevao Eko himnu škole „Đuro Ester“.

Podizanje zastave Eko škole

Zelena zastava zlatnog sjaja

Ekolozi svi smo mi

6.a razred u projektu Let's Move uređuje okoliš škole

Čišćenje školskog igrališta

Sadnja cvijeća oko škole

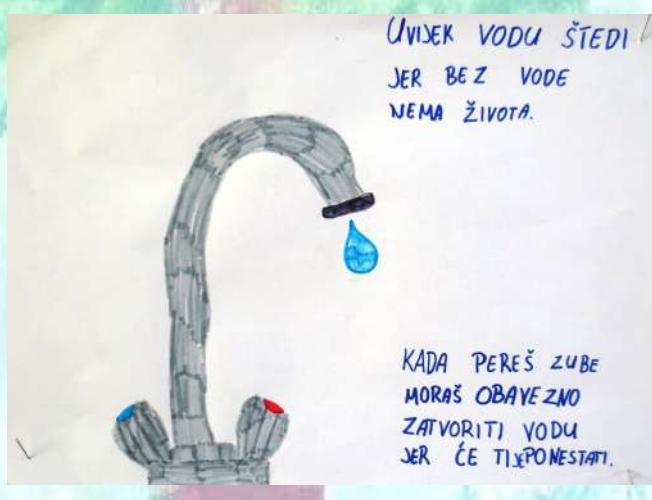

Eko grupa nižih razreda čisti okoliš škole

Mladi biolozi izrađuju edukativni plakat

Naše eko poruke

Eko grupa viših razreda provela brojne aktivnosti

Petnaestak učenika 6. c i 6. d razreda tijekom nastave ekološke grupe sudjelovalo je na terenskoj nastavi po vodama naše županije na kojima smo proveli organoleptička, kemijska i fizikalna mjerena.

Eko grupa viših razreda provodi mjerena

Osim ove zanimljive aktivnosti tijekom godine izradili smo hotel za kukce koji će biti postavljen u dvorištu škole, ekološku igru križić-kružić koja je jedno vrijeme bila instalirana u hodniku škole te je pobudila

interes svih učenika, mini pročistač za vodu, ekološke božićne ukrase koji su bili postavljeni po hodnicima te veći broj plakata koji se koriste u redovitoj nastavi prirode (Žabe Hrvatske, Građa tijela kukaca,

Mini-pročistač vode eko grupe viših razreda

Živa bića šume, Živa bića voda na kopnu, Štetnost duhanskog dima). U dva navrata sudjelovali smo u spašavanju žaba s prometnica naše županije u suradnji s Ekološkim društvom Koprivnica te preko ceste prenijeli tridesetak žaba.

Tijekom rada ekološke

grupe naučili smo determinirati

Spašavanje vodozemaca na prometnici Đelekovec-Koprivnica

školjkaše iz školske zbirke, izrađivati mikroskopske preparate biljnih dijelova, ali i izrađivati digitalne igre vezane za ponavljanje redovitog gradiva prirode. Ove brojne aktivnosti učenicima su se vrlo svidjele te je interes za prirodoslovjem kod ovih učenika podignut na višu razinu, a njihove kompetencije razvijenije.

Miroslav Kanisek, voditelj Eko grupe

Jestive biljke u prirodi

Maslačak

Maslačak se pojavljuje na livadama, parkovima, vrtovima, uz putove i živice. Maslačak je najbolje brati prije cvatnje, od travnja do svibnja, kasnije listovi postaju suviše gorki. Mladi

proljetni listovi najčešće se priređuju kao salata. Cvjetovi se koriste za pripremu meda, vina, piva ili kao prilog jelu.

Sastojci za salatu od listova maslačka:

Listovi maslačka

Bućino ulje

Sol

Limun

Sastojci za pohane cvjetove maslačka:

Pšenično brašno, jaje, sol, voda, cvjetovi maslačka, ulje za prženje

Čičak

Čičak ljudi smatraju korovom. Za jelo mogu služiti mladi, mekani i mesnati proljetni izdanci i listovi s peteljkama, skupljeni u ožujku i travnju, prvih dana nakon što izbjiju iz zemlje.

Čičoka

Čičoka pripada porodici glavočika i dolazi iz južne Amerike. Koristi se za liječenje ljudi, a cvjetovi su joj slični suncokretu. Jede se korijen.

Sastojci za salatu od čičoke:

300 g korijena čičoke (narezanog na kockice, ploške ili naribanog)

Ulje (maslinovo ili bućino)

Začini po želji

Crvena djetelina

Crvena djetelina raste po mnogim livadama, iako je poznatija kao krmivo, može se koristiti i u ljudskoj prehrani. Listovi djeteline vrijedan su izvor vitamina C, bogati su karotinom i celulozom. Mladi listovi mogu se poslužiti kao vitaminsko povrće, a bogati su i bjelančevinama. Sirovi listovi su teško probavljivi i treba ih kuhati 5-10 minuta, zatim se mogu pripremiti kao varivo. Usitnjene cvjetne glavice mogu se stavljati u sendviče.

Dragoljub

Dragoljub je puзавac kod kojega se najčešće ističu cvjetovi

narančaste i žute boje, a ponekad mogu biti i crveni. Kod dragoljuba se listovi mogu jesti sirovi, stavljati u salatu, cvjetovi se stavljaju kao ukras na jelima. Pupovi se stavljaju u salatu.

Salata od dragoljuba:

300 g svježeg kozjeg sira

2 rajčice

2 žlice bijelog vinskog octa

1 žlica maslinova ulja

Sol

Papar

3-4 cvijeta dragoljuba

3-4 mlada lista dragoljuba

Tratinčica

Tratinčica - krasuljak, katarinčica ili iskrica. Tratinčica cvate skoro cijelu godinu, od ranog proljeća do zime. Zbog njezine rasprostranjenosti nalazimo je u velikoj množini po livadama, travnjacima, uz putove ...

Mladi listovi tratinčice mogu se jesti sirovi ili prokuhanici. Često se od njih pripremaju salate. Bogati su vitaminom C i karotinom. Tratinčica je stari pučki lijek protiv kašla, astme i plućnih bolesti.

Sirup od tratinčica:

100 g cvjetova tratinčice

¼ limuna (izribana korica i sok)

50 g šećera

500 ml prokuhanе vode

Cikorija, vodopija, konjogriz ili divlji radići je

Cikorija

višegodišnja zeljasta biljka, visoka 1,5 m. Listovi su grubo nazubljeni i podsjećaju na maslačak.

Cvjetovi su svijetloplavi. Cvjeta obilno preko cijelog ljeta. Raste svuda kao korov, najviše pored staza i putova, po pašnjacima i livadama.

Cikorija čisti i jača želudac, popravlja probavu, čisti jetru, bubrege i slezenu.

Cikorija u hrani:

Dodajte mlade listove i cvjetove u ljetne salate, a forsirane listove koristite u zimskim salatama. Listovi se mogu dodavati u salatu ili pirjati na maslacu.

Prženo korjenje cikorije još uvijek se naveliko koristi kao zamjena za kavu.

Neven

Neven je jestiva i ljekovita biljka. Raste između ožujka i travnja. Može se stavljati u juhe i sireve, a može se jesti i sirova. Od nevena se jedu listovi i latice.

Balzam od nevena – mirisni, 30 g:

5 g pčelinjeg voska

15 g kokosovog ulja

10 g macerata vanilije

10 kapi eteričnog ulja naranče

Ili:

3 g pčelinjeg voska

2 g shea maslaca

25 g nevena u bademovom ulju

Eterično ulje naranče

Balzam od nevena i gospine trave, 30 g:

3 g pčelinjeg voska

2 g shea maslaca

15 g nevena u bademovom ulju

10 g ulje gospine trave

Eterično ulje naranče

35 godina prijateljstva s Osnovnom školom Olge Meglič Ptuj

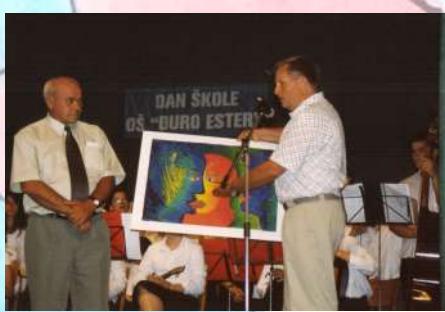
Svečana sjednica bratimljenja 1982. g.

Prijateljstvo sa školom iz susjedne Slovenije, grada Ptuja započelo je 1982. godine svečanom sjednicom bratimljenja. Povodom sklapanja prijateljstva učitelji iz škole Olge Meglič poklonili su nam umjetničku sliku – sliku grada Ptuja, tehnikom uljanih boja na platnu, koja krasiti hodnik naše škole na prvome katu. Otada

Poklon škole Olge Meglič našoj školi prilikom sklapanja prijateljstva

škole razmjenjuju iskustva u odgojno-obrazovnom radu, planiraju zajedničke aktivnosti i međusobno se posjećuju prilikom proslave Dana škole.

Bivši ravnatelji škole O.Meglič i Đ.Ester u Koprivnici

Sportski susret učenika u Ptiju 2011. g.

Posjet naših djelatnika školi Olge Meglič 2009. g.

Učenici naših škola sudjelovali su na zajedničkim likovnim, jezičnim i geografskim radionicama te sportskim susretima.

Likovna radionica hrvatskih i slovenskih učenika 2011. g.

Jezična radionica hrvatskih i slovenskih učenika 2011. g.

Nastup slovenskih učenika na našoj priredbi 2013. g.

Nastup slovenskih učenika na priredbi povodom Dana naše škole 2014.

Stručnim posjetima, komunikacijom i razmjenom iskustava djelatnici također njeguju povezanost i suradnju naših škola.

Slovenski učitelji na Renesansnom festivalu 2015. g.

Naši učitelji u Ptuju 2016. g.

*Naš učenik na Danu škole
Olge Meglič 2016. g.*

Od 2015. godine uključili smo se u međunarodni projekt „Čitanje ne poznaje granice/

*Druženje učenika u projektu
Čitanje ne poznaje granice
2016. g.*

Branje ne pozna meja“ kao škole-partneri. U okviru projekta upoznajemo slovenske autore i njihova književna djela, ali kulturno-povijesne znamenitosti, baštinu, tradiciju...

Slovenski učenici pak upoznaju hrvatske pisce, hrvatske književna djela, naš kraj i njegove specifičnosti.

*Druženje učenika u projektu
Čitanje ne poznaje granice u
našoj školi 2017. g.*

*2.razred prikazao igrokaz
učenicima iz OŠ Olge Meglič -
2017. g.*

Krajem školske godine učenici u projektu međusobno se sastaju kako bi se upoznali, družili i jedni drugim prikazali rezultate svoga rada. Na taj način razvijaju se komunikacijske vještine te potiče razumijevanje i poštovanje prema drugom narodu i njegovoj kulturi.

*Obilježavanje 35. godišnjice
prijateljstva sa školom Olge
Meglič*

Ove godine obilježili smo 35. godišnjicu prijateljstva. Veselimo se daljnjoj međusobnoj suradnji koja bogati kulturno i javno djelovanje naših Škola, kao i zajedničkim prijateljskim susretima koji uljepšavaju naše školske dane.

*Nastup učenice iz Ptuj na
svečanosti Dana naše škole*

Prodajna izložba Učeničke zadruge Đurđica

Prodajna izložba povodom Dana grada Koprivnice

Naša Učenička zadruga Đurđica sudjelovala je na sajmu povodom obilježavanja Dana

Proizvodi Zadruge na sajmu povodom Dana grada

grada Koprivnice 5. studenoga na Zrinskom trgu.

Na prodajnom štandu naše „Đurđice“ učenici su izlagali i prodavali proizvode koje su uzgojili, pakirali i ručno izrađivali. Tu su se našli čajevi, začini, mirisne biljke, ukrasne kutijice, ukrasi za bor, čestitke, kaširane jabuke, proizvodi od gline i mnogi drugi. Učenici

Pakiranje čajeva i začinskog bilja

zadrugari su svoje proizvode i u košarama nudili posjetiteljima sajma.

Nekoliko učenika naše škole nastupilo je i u kulturnom programu u čast našega grada Koprivnice. David Milivojević, Dorian Tarle i Šimun Benedikt Kopričanec recitirali su pjesme, a Šimun Benedikt je otpjevao pjesmu od koje je zaorio cijeli trg.

Na sajmu smo zaradili nešto novaca koje ćemo uložiti u materijal za nove proizvode.

Radionica izrade božićnih čestitki

Hvala svima koji su nas posjetili i pomogli našem dalnjem radu.

Elena Hadun, 5.c

Sekcija za marketing i promociju

Učenička zadruga Đurđica na Županijskoj smotri

Naša Učenička zadruga Đurđica sudjelovala je na VI. smotri učeničkih zadruga Koprivničko-križevačke županije koja je održana 29. travnja na središnjem koprivničkom trgu.

Zadruga je na Smotri predstavila svoje nove proizvode – glinene satove i slikarska platna. Na štandu smo izložili i svoje poznate proizvode – biljne čajeve i lavandu. Zadrugu su predstavljali učenici Luka Cmrk i Erik Lončarek iz 8.d razreda pod vodstvom mentora Darka Markić,

učitelja likovne kulture. Učenik Luka Cmrk je pred prosudbenim povjerenstvom demonstrirao izradu jednog od novih proizvoda - slikarskog platna. Učenici deset zadruga naše županije pokazali su na Smotri svoje poduzetničke vještine te predstavili svoje originalne i maštovite radove. U sklopu smotre održan je i okrugli stol pod nazivom „Naše različitosti- naše bogatstvo“.

Sekcija za marketing i promociju

Predstavnici Zdruge na Županijskoj smotri

Učenici u akciji solidarnosti

I ove je godine Hrvatski Crveni križ organizirao 44. Sabirnu

razreda. Učenici su u parovima, s vidljivim oznakama Crvenog križa na svojoj odjeći, obilazili domove naših sugrađana u Mjesnim odborima Banovec, Vinica i Podolice. Učiteljice i učitelji naše škole godinama razvijaju humanost i volonterizam naših

slobodno vrijeme odlučili iskoristiti za prikupljanje novčanih sredstva od kojih će se kupiti tenisice učenicima slabijih materijalnih mogućnosti. Jedan će dio prikupljenih sredstava biti iskorišten za potrebe Hrvatskog crvenog križa. Kakva je motiviranost naših učenika te njihova brojnost vidljivo je na fotografijama.

akciju Solidarnost na djelu kojoj se odazvalo čak 93 učenika naše škole iz šestih, sedmih i osmih

učenika kroz brojne aktivnosti te su oni prilično socijalno osjetljivi što je bio razlog da su svoje

Akcija prikupljanja prehrambenih namirnica

Iako smo mislili da je naša akcija prikupljanja namirnica gotova dogodilo se čudo – djeca su nastavila donositi namirnice koje smo prikupljali još tjedan dana, a zatim ih sortirali i predali Crvenom križu grada Koprivnice. Nakon ove aktivnosti zbirna količina prikupljene hrane je oko 750 kg namirnica koje će poslužiti za pripremu obroka naših sugrađana koji su slabijeg imovinskog stanja, ali i za popunjavanje paketa koje korisnici dobivaju od ove humanitarne organizacije. Namirnice su ovaj puta u vozilo utovarili učenici 8. a razreda. Drago nam je da se većina učenika odazvala ovoj humanitarnoj aktivnosti svojim donacijama, a posebna zahvala svim razrednicima koji su potaknuli učenike da se odazovu

pozivu Crvenog križa. Ova aktivnost ima i treći nastavak koji će se uskoro dogoditi, a odnosi se na prikupljanje namirnica u Područnoj školi Vinica.

Miroslav Kanisek, prof.

Volonteri Crvenog križa

2.c razred pomaže kako može

Pomažemo kako možemo

Učenici 2.c razreda prikupili su hranu i higijenske potrepštine za socijalnu samoposlužu. U srijedu 24. svibnja 2017. godine nas troje (Viktor Kišiček, Mija Mišura i Marko Kragl), kao predstavnici cijelog razreda, s učiteljicama Biserkom Knez i Antonellom Fučkar, posjetili smo Crveni križ. Donirali smo prikupljeno socijalnoj samoposluži. Djelatnici Crvenoga križa i socijalne samoposluge bili su vrlo sretni i zadovoljni darovima. Zahvalili su nam, a nakon toga smo se zajedno fotografirali. I mi smo bili sretni i zadovoljni znajući da smo učinili dobro djelo.

Mija Mišura, 2.c

Prikupljanje namirnica u Područnoj školi

Svi učenici Područne škole Vinica sudjelovali su u prikupljanju namirnica koje su poslane Crvenom križu i Župnom Caritasu. Hvala svima koji su sudjelovali u akciji u kojoj se prikupilo 150 kg namirnica.

4.r. PŠ prikupio namirnice za Crveni križ

Učenici PŠ prikupili bombone za župni Caritas

2.r. PŠ prikupio namirnice za Crveni križ

Učenici PŠ prikupili slatkiše za župni Caritas

Suradnja naše škole s domom za stare i nemoćne Cedar

Posjet štićenicima Doma Cedar

Projekt volontiranja u sklopu je Građanskog odgoja i obrazovanja i ima za cilj pomoći drugim osobama u domovima za starije i nemoćne i društvu u cijelini aktivnim sudjelovanjem u volonterskim programima pridonoseći zajedničkim vrijednostima.

Suradnja sa štićenicima i osobljem Doma za starije i nemoćne Cedar traje već četiri

godine te se jako veselimo svakom susretu.

Zajednička uskrsna radionica sa štićenicima Doma Cedar

Uoči proljetnih praznika i nadolazećih uskrsnih blagdana učenici 6.c razreda i razrednica Maja Jerčinović organizirali su 12.travnja 2017.godine radionicu bojanja pisaničica u našoj školi. Bila je to prilika za druženje s našim prijateljima iz Cedra. Osim ove aktivnosti učenici su pripremili prigodni program recitacija i pjesama te

počastili štićenike Doma kolačima koje su ispekle vrijedne mame i bake. Kao uvijek do sada, svi smo uživali u druženju, veselju i razmjeni iskustava te se nadamo isto ponoviti iduće školske godine.

Voditeljica Projekta:
Maja Jerčinović, prof.

Pomoć siromašnim obiteljima u Vukovaru

Matko Zainul Kurcinak, 2.a

Nekoliko dana prije polaska na dvodnevnu terensku nastavu u Vukovar naši su nam razrednici rekli da bi bilo dobro prikupiti novac kojim bismo uveselili siromašne obitelji koje tamo žive. Razredni blagajnici su prikupljali novac od ostalih učenika unutar razrednih odijela. Kada smo stigli u Vukovar, na naše odredište, nastavnik Miroslav Kanisek je okupio razredne blagajnike, njihove zamjenike i predsjednike svakog razreda te jednog fotografa. Prebrojali smo prikupljene novce i oduševili se jer smo imali preko tisuću kuna, točnije 1020 kn. Obradovani tom činjenicom, krenuli smo do obližnje trgovine kupiti hranu za Socijalnu samoposlugu. Kupili

smo veliki broj instant juha, čak 25 kg graha, stotinjak pašteta i mesnih narezaka te isto toliko ribljih konzervi i nešto tjestenine. Kad su djelatnici trgovine saznali zašto kupujemo sve ovo, rekli su nam da se nakon što odnesemo hranu u socijalnu samoposlužu vratimo u njihov restoran te će nas čekati besplatna pizza. Odnijeli smo namirnice te od njihovih volontera saznali da imaju preko 700 obitelji kojima pomažu donacijom hrane. Tijekom kratkog razgovora volonterke su

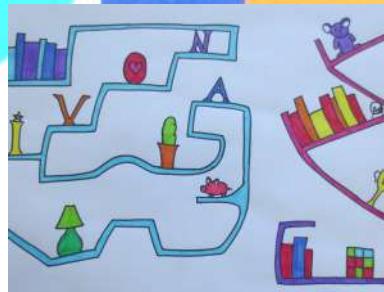
samo dodao misao za razmišljanje: ova pizza nam je mali znak kako se dobro uvijek dobriim vraća. Taj dio izleta mi je bio vrlo zabavan, a darivanje drugima se doista isplatio na mnoge načine.

Pomoć siromašnim obiteljima u Vukovaru

Nika Stančin 6.a

Ivana Škrnjug, 6.b

Luka Đaković, 6.b

bile oduševljene našim činom te smo si međusobno zaželjeli puno uspjeha u budućem radu. Vratili smo se na obećanu pizzu (koja je, usput, bila odlična), a na stolovima su nas čekali i sokovi te kava za nastavnika. Vrlo sretni i siti otišli smo u naš hostel, a nastavnik je

Projekt „Prijatelji životinja“

Tijekom školske godine naša škola je bila uključena u projekt „Prijatelji životinja“. U sklopu projekta organizirali smo razne aktivnosti kako bi učili o životnjama i pomagali onim životnjama kojima je pomoć potrebna.

U holu naše škole uredili smo **edukativni pano „Lijepe vijesti“** na kojemu smo izvjesili priče iz novina i portala koje govore o primjerima kvalitetnog odnosa ljudi i životinja. Pano „**Naše sretne priče**“ prikazuje dobra djela učenika i nastavnika naše škole koji su udomili životinje iz azila, napuštene životinje s ceste ili su na bilo koji drugi način pomogli životnjama.

Učenici petih i sedmih

Sretne priče udomljenih životinja

razreda slušali su predavanje volonterke gospođe **Martine Kazinoti**, „**Tko su to kućni ljubimci**“. Ona je s nama

podijelila svoja iskustva koja je stekla pomažući napuštenim životnjama. **„Životinje su živa bića koja imaju osjećaje, potrebe i želje te stoga osjećaju bol, hladnoću i povrijeđenost baš kao i ljudi. One nisu stvari, već čovjekovi najbolji prijatelji stvoreni da čovjeku prave društvo i da mu pružaju bezuvjetnu i beskrajnu ljubav. Čovjekova je dužnost brinuti se za njih i omogućiti im dostojanstven i dobar život.“** – učenicima je poručila Martina.

Predavanje volonterke Martine slušali su 7.razredi

Učimo pomagati životnjama

Kroz njezina predavanja smo se podsjetili što je važno znati prije nego nabavimo kućnog ljubimca i što mu trebamo pružiti kako bi imao sretan i ispunjen život. Naučili su da je važno razmisli o tome koja vrsta životinje najbolje odgovara našem stilu života te koje su prednosti sterilizacije, kastracije i važnost čipiranja. Također smo

čuli kakav treba biti dobar vlasnik životinje te koje su njegove dužnosti i odgovornosti prema životinji.

5. razred uči kako brinuti o životnjama

Osim osnovnih potreba kao što su hrana, voda, vrijeme i dom, najvažnije joj je pružiti ljubav. Naučili su da postoje mnoga skloništa u kojima svoj novi dom nestrpljivo čeka puno prekrasnih životinja koje možemo spasiti, udomiti i tako usrećiti njihov i svoj život. Ako smo dovoljno odgovorni, informirani i imamo uvjete za držanje životinje, udomljavanjem životinje koja nema svoj dom ili je u azilu, činimo dobro djelo te tako i sebi i njoj osiguravamo višegodišnju ljubav i prijateljstvo. Kroz predavanje o kućnim ljubimcima i brigu za životinje učili smo se odgovornosti te smo razmišljali o osjećajima drugih živih bića, bilo da se radi o životnjama ili ljudima, starijima ili mlađima, slabijima ili drugačijima. Upoznavajući životinje vidimo da je njima, baš kao i nama ljudima, najvažnije da budu voljena i sretna.

Učimo biti dobri prema životnjama

Pokrenuli smo akciju: „**Pomozimo životnjama**“ kako bi olakšali posao volonterima koji na području našeg grada i okolice pomažu nezbrinutim i napuštenim životnjama. Akciji smo se pridružili svi, učenici, nastavnici, tehničko osoblje škole te tako uspješno prikupili hranu, povodnike, igračke i ostale stvari potrebne za kućne ljubimce koji nemaju svoj dom.

Kućni ljubimci pružaju nam bezuvjetnu i beskrajnu ljubav

Osim akcije na nivou škole, pojedini razredi su se organizirali i prikupljali sredstva unutar svog razrednog odjela. **Učenici 7.a** sa svojom razrednicom **Sanjom Antolić**, u sklopu svog projekta „**25 je nas, bezbroj pomoći za vas**“, životnjama su donirali prijeko

potrebna sredstva za zaštitu protiv nametnika. Također su volonterki Martini Kazinoti zahvalili na predavanjima koja je održala u našoj školi tijekom školske godine kao i na nesebičnom trudu koji ulaže u pomaganje životnjama.

Tko su kućni ljubimci

7.a je prijatelj životinja

Učenici 5.a sa svojom razrednicom **Mirnom Kovačić** kao i učenici **5.b** razreda s razrednikom **Darkom Markićem**, organizirali se se, prikupili i donirali hranu za pse i mace koje čekaju svoj stalni dom.

Pohvala svim učenicima koji su pokazali kako svojim zajedništvom, aktivnim djelovanjem i dobrom organizacijom možemo svijet oko sebe mijenjati na bolje.

Voditeljica projekta:
Tomislava Kraljić, prof.

Moj pas Keti

Moj pas Keti je mješanac dugodlake čivave i pekinezera. Dobili smo je od prijatelja koji su je našli u polju. Našli su Keti, njezinu mamu i njezinog brata. Mama i brat su imali smeđe krvno s bijelim pjegama, dok je Keti imala smeđe pjege s bijelim krvnom. Brat i mama su otišli u Njemačku, a mi smo udomili Keti. Prvo smo mislili da je mačka, ali su nam rekli da je pas. Keti je dobila ime Keti zato što je na jednom spotu pjevačica Katy Perry lajala kao ona.

Zora Teufel, 3.b

Akcija pomognimo životnjama

Moji prijatelji Dogi, Aro, Mica, Bobi i Ema

Do svoje 8. godine živio sam u stanu sa svojom obitelji. Kao i svako dijete, volio sam životinje. Mama me svaki dan vozila k baki u Starigrad gdje sam trčao po livadi i igrao se sa životinjama koje je baka imala. Kada se rodio moj mlađi brat, mamu sam zamolio da imamo kućnog ljubimca. U početku nije pristala jer smo živjeli u malom stanu, ali onda se dosjetila plana. Na poklon smo dobili malog mješanca koji je s nama u stanu bio 3 mjeseca. Nazvali smo ga Dogi. Kad više nije bio beba, odveli smo ga baki na čuvanje. Tamo smo dolazili svaki dan da budemo s njim. Kad je bio stariji, već je osjećao da čemo doći, pa

nas je čekao pred bakinom kućom. On je trebao biti kod bake dok ne kupimo kuću s dvorištem gdje će moći trčati i biti slobodan. Uskoro, ljeti kad smo bili s tatom u vinogradu, dočekalo nas je napušteno štene. Bilo nam ga je jako žao i brat i ja smo plakali jer ga nismo željeli ostaviti. I dalje u stanu nismo imali mjesta za psa, jedna baka je već imala Dogija i onda smo zvali baku i djeda na Lenišće da udome malog psića. Baka i djed su pristali i nazvali smo ga Aro. Jedne zime, naša učiteljica iz engleskog jezika našla je u smetilištu pokraj kontejnera malo mače. Plakalo je i dozivalo u pomoć. Bilo je tako malo da je

stalo u moj dlan. Uzeli smo ju u stan i brinuli o njoj da odraste. Mama mi je složila mlijeko u plastični dio injekcije i tako sam ju hranio svaka 2 sata. Ležala je na našem kauču i budio sam se noću sa strahom je li još živa. Ta mačkica sada živi slobodno kod bake u Starigradu i s 2 sinima, a jedan sin živi s nama u kući. Zove se Bobi. On je glavni ljubimac mogu brata. Ja sam na poklon dobio Emu, labradoricu. Aro i Dogi su ostali kod bake i djeda, slobodni i sretni, a mi ih redovito posjećujemo. Svi su oni moji prijatelji, s njima odrastam i radujem im se kao i oni meni.

Fran Antolić, 3.c

Naj dječje djelo učenika naše škole

Na kraju školske godine najljepše je kad možemo ponosno zaključiti kako su učenici uz ostvarene brojne obrazovne uspjehe činili i brojna djela ljubavi, iskazali nesebičnu pomoć onima koji su u potrebi i sudjelovali u različitim humanitarnim aktivnostima. Mnoga djeca imaju iskustvo volontiranja, a da toga možda nisu niti svjesna. Mnogi u svom humanitarnom djelovanju ostaju

anonimni, ali njihova dobra djela ostavljaju trag. Pomaganje prijatelju u učenju, uređenje okoliša, posjeta starijima i nemoćnim, sudjelovanje u akcijama prikupljanja pomoći u obliku odjeće, hrane i slično, samo su neka djela volonterskog i humanitarnog rada kroz koje učenici razvijaju empatiju i solidarnost.

U školi se pod vodstvom učitelja organiziraju i provode

različite humanitarne aktivnosti te velika i mala djela dobrote. Stoga je Vijeće učenika u svom djelokrugu rada posebnu pozornost posvetilo upravo širenju vrijednosti humanitarnog djelovanja, prepoznavanju potreba ljudi i iskazivanju solidarnosti kroz različite oblike pomaganja.

Vijeće učenika u školskoj godini 2016.-2017.

njihovim dobrim djelima.

Dodijeljene su im pohvalnice za nesebičnu pomoć,

kao i na ostale učenike koji su uistinu živjeli vrijednosti humanog ponašanja i solidarnosti želimo ih ohrabriti da budu odvažni i ustrajni u činjenju dobrih djela.

Dragi naši učenici hvala što se ovaj svijet uljepšali svojim vlastitim djelovanjem. Neka vas

prati misao od Sally Koch:

5.a razred

Dora Bicak polazi 4.r. PŠ Vinica
solidarnost i humanitarno djelovanje, a učenici Dori Bicak priznanje za izuzetnu vršnjačku pomoć i solidarnost tijekom ove

„Rijetko 8.d razred

nam se dogodi da nam se ukaže prilika za velika djela. Ali svijet je pun prilika za učiniti mala...“

7.a razred

školske godine.

Ovakvo priznanje dobiveno ne samo od Škole već od drugih učenika poticajno je za svu djecu kako bi se i dalje trudili pomagati jedni drugima i onima koji su u potrebi. Ponosni na njih

Dijana Lukačić,
prof. socijalna pedagoginja

Dora Bicak polazi 4.r. PŠ Vinica

dodijeliti učenici Dori Bicak.

Predsjednik Vijeća učenika Šimun Benedikt Kopričanec i njegova zamjenica Tina Odobašić te Matija Šimek, predsjednik 5. b razreda i Patricija Rupe, predsjednica 6. d razreda, zajedno s ravnateljicom Sanjom Prelogović i socijalnom pedagoginjom Dijanom Lukačić, posjetili su navedene razrede i u ime svih učenika zahvalili im na

7.a treću godinu promiče PRIJATELJSTVO, HUMANOST I SOLIDARNOST

Idućih pedeset godina neće biti važno koji auto vozite, u kakvoj kući živite, koliko novaca imate u banci ili kakvu odjeću nosite. No svijet može biti bar malo bolji jer ste odigrali važnu ulogu u životu djeteta.

Nepoznati autor

7.a promiče prijateljstvo, humanost i solidarnost

Razred koji

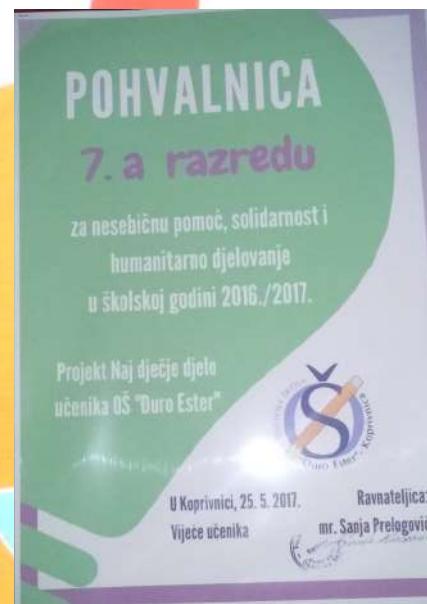
brine o svakom članu svoje razredne zajednice već je u 5. razredu iskazao da želi biti aktivan i solidaran član društva u kojem živi. Na temeljima Građanskog odgoja koje su postavile učiteljice nižih razreda, osnovali smo malo razredno društvo pod motom: „25 je nas, bezbroj pomoći za vas“! Cilj našeg razreda bio je pomagati u zajednici svima koje prepoznamo da im možemo biti korisni. Tijekom tri godine prikupljali smo igračke i odjeću za djecu, pomagali pri učenju u razredu i izrađivali ukrase i čestitke u školskoj zadruzi.

Prošle smo godine prepoznati kao najbolji razred OŠ „Đuro Ester“ u projektu „Svi za +jedan“. Ove školske godine realizirali smo nekoliko projekata. Skupljali smo plastične čepove za Udrugu djece oboljele od malignih bolesti. U drugom projektu skupljali smo povratnu ambalažu i prikupljenim smo sredstvima platili ekskurziju na more učenici

našeg razreda.

U sklopu projekta „Prijatelji životinja“, koji vodi nastavnica Tomislava Kraljić, donirali smo potrepštine za životinje volonterkama koje brinu o napuštenim životinjama na području grada Koprivnice. Vrijednost ovog projekta je u tome što je on ujedinio učenike, roditelje i učitelje cijele Škole. Svi su se angažirano odazvali u akciji, boce su se skupljale i na izletima i često se moglo čuti: „Ne bacajte boce, to treba sedmom a!“ Na završetku ove nastavne godine kad se sve zbroji, ponosni smo na svakog našeg razrednog kolegu i kolegicu, zahvaljujemo dragim roditeljima koji nas podržavaju te našim učiteljima koji su nas usmjeravali na dobar put.

Učenici 7.a razreda

Volontiranjem postajemo bolji ljudi

U Mjesecu borbe protiv ovisnosti, koji obilježavamo od 15. studenog do 15. prosinca, razgovarali smo sa Šimunom Benediktom Kopričancem, predsjednikom Vijeća učenika Osnovne škole „Đuro Ester“. Šimun Benedikt, učenik 6.b razreda ističe se u našoj Školi vedrim duhom i smislu za glazbu i javni nastup. Polazi i Umjetničku školu Fortunat Pintarić te je već kao dvanaestogodišnjak pravi virtuoz na klaviru. Oduševljava nas i svojim vokalnim sposobnostima, pa se njegov nastup na školskim priredbama iščekuje s velikim nestrpljenjem. Samouvjeren, odgovoran, dobar prijatelj, uvijek spremam pomoći, djelom ili korisnim savjetom, omiljen je među vršnjacima i učenicima Škole.

Kako te možemo bolje upoznati, čime se baviš u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme bavim se glazbom, idem u Umjetničku školu Fortunat Pintarić, sviram klavir i pjevam u Dječjem pjevačkom zboru.

Koje su tvoje obveze i odgovornosti kao predsjednika Vijeća učenika?

Kao predsjednik vodim sjednice Vijeća učenika i govorim u njegovo ime. Kao član Vijeća učenika predstavljam svoj razredni odjel u smislu da štitim i promičem interes učenika u svom razredu te aktivno sudjelujem u radu i aktivnostima Vijeća. Također na satu razrednog odjela upoznajem ostale učenike s temama o kojima smo razgovarali na Vijeću i prenosim informacije, prijedloge i zaključke sa sastanaka.

Koje ovisničke oblike ponašanja primjećuješ među učenicima Škole?

Kažemo da smo ovisni onda kad se na nešto naviknemo i ne možemo se od toga odvojiti. Ovisnosti mogu biti različite. Ne samo kada je riječ o pušenju i konzumiranju alkohola nego i drugim vrstama ovisnosti poput računalnih igrica, Facebooka ili kad, na primjer, pod odmorima

uporno izlazimo izvan prostora školske zgrade i dvorišta, a ne bismo smjeli. Kad imamo osjećaj da nas nešto tjeru da svaki dan radimo nešto što zapravo ne želimo, onda je riječ o ozbiljnoj ovisnosti i tada trebamo pomoći. Primjećujem da se ovisnički oblici ponašanja najčešćejavljaju u 7. i 8. razredu kad mladi često isprobavaju razne stvari, pa i one opasne za zdravlje.

Što Škola čini kako bi spriječila ovakve oblike ponašanja?

Škola i učitelji čine sve što mogu. Redovito dežuraju na hodnicima, održavaju različite radionice, osobito na temu zdravlja, organiziraju radionice na kojima imamo priliku razgovarati s liječnicima i drugim stručnjacima, organiziraju radionice s roditeljima, potiču nas na pomaganje drugima. Razrednici razgovaraju s nama o problemima i stvarno brinu za nas.

Primjećuješ li pozitivne rezultate takvih radionica u odnosu na ponašanje učenika?

Pa da. Upravo smo na Vijeću učenika sa socijalnom pedagoginjom

imali radionicu na temu *Zdravlje je moj izbor*. Osim informiranja o opasnosti od ovisnosti važno je govoriti o pozitivnim ponašanjima. Na primjer, prošle školske godine su mnogi razredi sa svojim razrednicima sudjelovali u akciji *Svi za+jedno*. Cilj nam je bio poboljšati međusobnu komunikaciju, komunikaciju s učiteljima i odgovornost prema školskim obavezama. Trudili smo se popraviti ponašanje, međusobno smo se poštivali, uvažavali različitosti, prema učiteljima smo se odnosili s poštovanjem, redovito smo pisali domaće zadaće. Ponosan sam što je moj razred, zajedno s još jednim razredom, pobijedio u akciji *Svi za+jedno* i radit će na tome da titulu najboljeg razreda sačuvamo sve do završetka 8. razreda.

Koje su dobrobiti humanitarnog rada i pomaganja drugima u odnosu na ovisnička ponašanja?

Pomaganje drugima je jako važno i drago mi je što nas učitelji na to potiču. Mnogi su se razredi i učenici aktivno uključili u akciju *Naj djeće djelo učenika Osnovne škole „Đuro Ester“*, koju je pokrenulo upravo naše Vijeće učenika pod vodstvom socijalne pedagoginje. Učenici su konkretno pomagali prijateljima u razredu, prikupljali hranu i namirnice za Crveni križ, Caritas, sklonište za životinje i volontirali u gradu. Mislim da je to dobar način za odvraćanje od ovisničkih ponašanja i usmjeravanje na

vrijedne stvari u životu.

Što bi još Škola mogla učiniti da pomogne učenicima i usmjeri ih na put zdravog života?

Naša Škola čini jako puno i trudi se izgraditi bolje ljudi. Osim učitelja, tu su za nas i pedagoginja, socijalna pedagoginja, psihologinja, ravnateljica i knjižničarka s kojima uvijek možemo razgovarati o svakom problemu koji nas muči. Možda bi trebalo još više обратити pozornost na probleme pojedinih učenika ili razreda i više s njima o tome razgovarati. Trebalo bi se još raditi na odnosu učenik – učitelj

da bi se učenici više povezali s učiteljima i razrednicima, otvorili se i obraćali im se s povjerenjem. Na taj način se mogu spriječiti loša ponašanja nekih učenika u Školi.

Što kao predsjednik Vijeća učenika poručuješ školskim prijateljima i svim učenicima?

Dragi učenici, ostanite dobri ljudi i vjerujte u svoje učitelje jer oni su tu da vam pomognu.

Razgovarala: Lucija Benotić, 6. a

Gostovanje u vrtiću Sv. Josip u Mjesecu hrvatske knjige

Izložba lutaka Lutkarske skupine u Dječjem tjednu

Uz godišnjicu rođenja Walta Disneyja

Čitanjem do zvijezda

Projekt *Čitanjem do zvijezda – natjecanje u znanju i kreativnosti* i ove je godine potaknuo učenike naše škole na čitanje zanimljivih knjiga. Nakon školskog natjecanja slijedilo je županijsko natjecanje koje je održano je 24. veljače u OŠ Drnje, PŠ Sighetec. Našu školu na županijskom natjecanju predstavljale smo nas dvije iz 6.a razreda i Dora Pavlović iz 6. b razreda, a pripremala nas je knjižničarka Nikolina Sabolić. Prvo su nam nekoliko riječi uputili njihova knjižničarka i ravnatelj, a zatim je krenulo ono najvažnije – pisanje testa. Ove godine čitale su se knjige „Bijeli klaun“, „Zaboravljeni sin“ i „Djevojčica koja je preskočila nebesa ili gumi – gumi“. Test je bio težak svima nama. Dok smo čekale rezultate, vrijeme smo

kratile
slušajući

prezentiranja plakata na temu „Ljepota različitosti“, šetnjom u dvorani te na školskom igralištu. Kako smo bile jedna od najmlađih ekipa, nismo mnogo očekivale. No trebale smo jer smo osvojile fantastično 3. mjesto. Nažalost, ne idemo na državno, no ipak, osjećaj pobijediti 10. škola je fenomenalan. Od 2. mesta

Romani koje smo čitali do zvijezda

dijelila su
nas samo 2

boda, a od 1. mesta tek 3 boda. Sigurne smo da ćemo se sljedeće godine opet natjecati, čitati nove knjige i upustiti se u nove „zvjezdanije“ pustolovine. Ovo je bilo još jedno zanimljivo i poučno iskustvo koje je upotpuniло naše živote.

Nika Stančin i Ema Pintarić, 6. a

Kultурно-pjesnička večer

Povodom Međunarodnog dana pjesništva našu školsku knjižnicu ispunili smo pjesmom, glazbom i poezijom. Učenici su recitacijama oživjeli kajkavske stihove naših zavičajnih pjesnika – Paje Kanižaja, Miroslava Dolenca Dravskog, Mihovila Pavleka Miškine, Frana Galovića, Frana Koncelaka i dr. Recitacije su popratili učenici koji su svirali melodije na klaviru, tamburi i violini te članice školskog zbora koje su pjevale tradicijske podravske pjesme. Naše izvedbe pratili su naši roditelji, učitelji, ravnateljica i prijatelji iz razreda. Na kraju večeri Šimun Benedikt Kopričanec na klaviru je izveo pjesmu „Plave soze“ koju je sam uglazbio, a tekst napisao njegov otac. Učenici su na pjesničkoj večeri pokazali svoje talente te smo tako

obilježili i Dan darovitih učenika.

Lucija Benotić, 6. a

Recitacija kajkavskih pjesama

Posjetili smo školu Olge Meglič u Sloveniji

Učenici 6. d razreda naše škole, zajedno s ravnateljicom, razrednicom, knjižničarkom i predsjednikom Vijeća učenika, posjetili su najstariji grad u Sloveniji – Ptuj.

Kroz projekt „Branje ne pozna meja/Čitanje ne poznaje granice“ istražili smo njihov grad. Čitali smo roman *Družina Sinjega galeba* slovenskog pisca Tone Seliškara. Izradili smo plakate o znamenitostima grada Ptuja, sličnostima i razlikama između naših škola te PowerPoint prezentaciju o romanu.

U Sloveniju smo putovali 29. ožujka, a krenuli smo u ranim jutarnjim satima. Cijelim putem je bilo zabavno, šalili smo se i pjevali. Kada smo stigli u Osnovnu školu Olge Meglič, našu prijateljsku i partnersku školu u ovom projektu, dočekale su nas učiteljice, knjižničarka i ravnateljica njihove škole. Ugodno smo se smjestili te otišli na doručak. Poslije doručka otišli smo u njihovu knjižnicu i predstavili im projekt koji smo radili.

Druženje s vršnjacima u OŠ Olge Meglič

Patricia Rupe i Leo Matijašić pozdravili su učenike i učitelje na slovenskom i hrvatskom jeziku, a zatim je slijedio plakat o Ptiju koji su predstavile Patricia Krištofić i Anna-Maria Kudelić-Sudar. Plakat o školama predstavile su Patricia Geci i Anja Smolak.

Nakon predstavljanja plakata

Predstavljanje projekta u Sloveniji

slijedila je PowerPoint prezentacija o romanu *Družina Sinjega galeba* i piscu Tone Seliškaru koju su napravili i predstavili Luka Petak i Dinko Majerus. Prikazali smo i online slikovnicu nastalu na temelju romana u kojoj smo ilustrirali i prepričali poglavlja te na kraju kratak film o našem radu na projektu.

Na radionici u njihovoј školskoj knjižnici smo zajedno sa slovenskim učenicima 6. b

Nakon razgledavanja vratili smo se u školu na ručak. Učenici su nam pokazali svoje učionice i dvije sportske dvorane koje su jako lijepе. Na putu za Koprivnicu kratko smo stali u Varaždinu i počastili se slasticama iz McDonald'sa.

Bilo nam je jako lijepo u Ptiju gdje smo upoznali svoje vršnjake i nadam se da ćemo još imati prilike zajedno se družiti.

Zajednička radionica u knjižnici OŠ Olge Meglič

razreda izrađivali straničnike i ukrašavali ih.

Poslije radionice otišli smo u obilazak grada Ptuja. Najprije smo se popeli do dvorca i vidjeli

prekrasan pogled na rijeku Dravu i grad Ptuj. Potom smo prošetali Slovenskim trgom. Vidjeli smo Mjesni stup, Orfejev spomenik, crkvu sv. Juraja, kazalište, Minoritski samostan ispred kojeg se nalazi Marijin stup, gradsku vijećnicu i još mnogo toga. Jedan učenik nas je poveo u kafić svojih roditelja gdje su nas počastili sokom od bazge.

Obilazak grada Ptuja

Lorena Novak, 6.d

„Čitanje ne poznaje granice/Branje ne pozna meja“

Druženje s učenicima iz Osnovne škole Olge Meglič iz Ptuja u projektu „Čitanje ne poznaje granice/Branje ne pozna meja“ nastavili smo i ove školske godine, i to s učenicima 2. a razreda i učiteljicom Majom Sinjeri te učenicima 3.a razreda i učiteljicom Simonom Truntič iz Slovenije. Projekt su vodile knjižničarke Nikolina Sabolić i Alenka Kandrič.

Učenički dojmovi o projektu i susretu s učenicima iz Slovenije

2.a razred u projektu sa Slovenijom
Čitanje na poznaje granice

Druženje s učenicima iz Slovenije
u našoj knjižnici

Učenici iz Ptuja predstavljaju
plakat o rodi

U petak 26. svibnja proslavili smo Dan škole. U posjet su nam došli učenici Osnovne šole Olge Meglič iz Ptuja u Sloveniji. zajedno smo sudjelovali u projektu „Čitanje ne poznaje granice/Branje ne pozna meja“. Učenici su nam prezentirali knjigu *Ciconia Ciconia*. Na satu likovne kulture napravili su veliki dimnjak i rodu. Priču su nam pokazali pomoću ilustracija koje su sami naslikali u kazalištu kamišibaj. To je bila kombinacija pričanja i ilustracija. Kada su završili, mi smo im prezentirali *Anicu i sportski dan*, knjigu koju smo mi čitali. Na kraju smo odglumili igrokaz o Anici i sportskom danu. Ja sam upoznala djevojčicu Niku. Bila je jako dobra. Meni se ovaj projekt svidio jer sam nešto novo naučila i upoznala nove prijatelje iz druge zemlje. Veselim se sljedećem projektu!

Ana Juratović, 2.a

Moj razred je zajedno s učenicima iz Slovenije, Osnovne šole Olga Meglič iz Ptuja sudjelovalo u projektu „Čitanje ne poznaje granice/Branje ne pozna meja“. Prijatelji iz Slovenije došli su nam 26. svibnja na Dan naše škole. Predstavili su nam knjigu *Ciconia Ciconia*, a mi njima knjigu *Anica i sportski dan*. Slovenci su na likovnom napravili veliku rodu i dimnjak na kojem je živjela. Priču o rodi ispričali su nam u kazalištu kamišibaj. Oslikali su ilustracije i pričali priču. Došli smo i mi na red. Prezentirali smo im plakate o važnosti čitanja i rekli im poruke koje smo pronašli u knjizi. S nekoliko prijateljica i prijateljem odglumili smo im igrokaz *Anica i*

sportski dan. Slovencima se svidio naš igrokaz. Upoznala sam dječake Patrika i Fabijana. Zaljubila sam se u Fabijana. Njima se ovaj dan jako svidio, a i meni.

Nika Galinec, 2.a

Dan naše škole slavili smo 26. svibnja. U goste su nam došli učenici trećeg razreda iz Ptuja. To su učenici Osnovne šole Olge Meglič. S njima smo u projektu „Čitanje ne poznaje granice/Branje ne pozna meja. Oni su čitali knjigu *Ciconia Ciconia*, a mi smo čitali knjigu *Anica i sportski dan*. Predstavili su nam kazalište kamišibaj, napravili plakat i jako se potrudili i napravili rodu i dimnjak. Sprijateljila sam se s djevojčicama Niom i Nikom. Mi smo prezentirali svoje plakate, knjižničarka je ppt prezentacijom pokazala što smo sve radili u projektu, odglumili smo igrokaz o prijateljstvu između Anice i Jakova i podijelili gostima straničnike za uspomenu. Meni se svidjelo to što sam naučila nekoliko novih riječi npr.: šola, branje, meja...

Ema Mikulčić, 2.a

Školske priredbe

Dan kruha i zahvalnosti

Priredba povodom Dana grada Koprivnice u školskoj dvorani

Dan sjećanja na žrtvu Vukovara

Sv. Nikola i anđeo dijele darove

Božićna priredba u sklopu Koprivničke bajke

Nastup učenika na otvaranju Seminara o holokaustu u Hotelu

Nastup školskog zbora na Županijskom natjecanju iz geografije

Priredba povodom Županijske smotre građanskog odgoja

Majčin dan u Močilama

Večer matematike

Kultурно-pjesnička večer u školskoj knjižnici

Priredba 3.c razreda za bake i djedove

Frankofonija

Svečanost učlanjenja prvašića u Crveni križ

PETRA PODHRAŠKI - najuspješnija pijanistica naše škole

Petra Podhraški, učenica 8.c razreda osvaja nagrade na međunarodnim pijanističkim natjecanjima. U Koprivnici je održala i svoj prvi samostalni koncert u dvorani Domoljub gdje smo mogli uživati u poznatim klasičnim melodijama na klaviru u izvedbi naše Petre.

Intervju s Petrom Podhraški

1. Kako dugo sviraš klavir?

Ovo mi je osma godina i sada sam 1. razred srednje Umjetničke škole Fortunat Pintarić.

2. Što te motivira za sviranje?

Motivira me svaki uspjeh, svaka pohvala profesora i roditelja.

3. Koje skladbe najradije izvodiš?

Moderne skladbe 20. stoljeća. Trenutno sviram Sonatinu op. 100 Nikolaja Kapustina, to mi je jedna od najdražih.

4. Kako se osjećaš kad sviraš?

Dok sviram, jednostavno se opustim, zaboravim na sve probleme i sviranje me smiruje.

5. Sjećaš li se svog prvog javnog nastupa? Možeš li opisati kako je bilo?

Sjećam se, to je bilo dok sam imala sedam godina. Svirala sam u učionici, bila sam jako mala i zbumjena.

6. Imaš li tremu pred nastup i kako je prevladavaš?

Trema je uvijek prisutna. Trema u malim količinama je uvijek dobrodošla. Pred veće nastupe je

trema veća, ali tu je moja profesorica koja me smiruje, a i svi ostali natjecatelji jer uvijek ohrabrujemo jedni druge. U počecima nisam bila svjesna da me neki žiri ocjenjuje kako sviram, nisam o tome razmišljala. No, svakim novim nastupom trema je manja i imam više povjerenja u sebe.

7. Koje ti je najdraže natjecanje u kojem si sudjelovala?

Natjecanje u Beogradu „Davorin Jenko“, održano u siječnju ove godine i to je jedno od najvećih natjecanja na kojem sam bila i jedno od najvećih iskustava. Bilo je jako puno natjecatelja iz Srbije, Hrvatske, Slovenije, Mađarske, Crne Gore, Italije i iz drugih zemalja. Natječemo se u kategorijama po godistima. U mojoj kategoriji je bilo 39 natjecatelja. Nastupi djece iz moje kategorije su trajali cijeli dan. Ja sam svirala Kapustinovu Sonatinu op. 100, Beethovenovu Sonatu i Mendelssohnovu Etidu. Kad sam odsvirala svoju skladbu, ostala sam slušati druge kako sviraju. Bilo je jako lijepo, stvarno djeca sviraju vrhunski za svoj uzrast.

8. Koje ti je najveće priznanje koje si osvojila?

Osvojila sam 1. nagradu i zlatnu medalju u Trstu u Italiji, s postignutih 97 bodova od mogućih 100. Također sam dobila 1. nagradu na natjecanju u Rogaškoj Slatini u Sloveniji sa osvojenih 96 bodova od 100. Iako sam sad u Beogradu osvojila

2. nagradu, s 93 boda od 100, ipak mi je to najdraža nagrada jer je to natjecanje bilo puno veće od svih na kojima sam dosad bila.

9. Koliko je vježbanja bilo potrebno za postizanje ovakvih rezultata?

Pa ja sad sviram već osam godina. Cilj nam je uvijek vježbatи što kraće, a napraviti što više, s tim da se pod „što kraće“ radi o satima vježbanja sviranja dnevno. Profesorica nam sugerira što treba uvježbati i što ispraviti, a o osobi ovisi koliko će truda uložiti.

10. Kako uskladjuješ školske obaveze i sviranje?

Teško mi je sve uskladiti. Škola je ujutro i popodne. Tu su i zadaće. Svaki dan sam i u glazbenoj školi. Ode vrijeme i na put i pauze između. Problem je s vježbanjem. Ima dana kad uopće ne stignem vježbati svirati, čim počнем, već moram ići negdje drugdje, ali onda nadoknađujem vikendom, i školske obaveze i sviranje.

Petra Podhraški na natjecanju u Beogradu

11. Nastupaš li u Koprivnici?

Da, nastupam na produkcijama, bilo klavirskim ili produkcijama svih glazbala koje se organiziraju u Domu mlađih jer osim talenta, bitna je i sposobnost sviranja pred publikom. Jedno je svirati kod kuće kad si sam u sobi, već je drugačije svirati pred profesorom, a tek pred publikom, to je nešto sasvim drugo.

12. Imaš li glazbeni uzor?

Moj veliki uzor je moja profesorica klavira Lea Šantek koja me jako motivira za sviranje. Slušam mnoge autore i izvođače

na klaviru.

13. Sviraš li još neki instrument?

Moj brat svira saksofon, pa i ja ponekad.

14. Koliko ti znači podrška roditelja?

Obitelj me jako podržava, oni su jako sretni što sam za sebe našla nešto što volim i u čemu uživam. Uz mene su na svakom nastupu, na svakom natjecanju. Slušaju me kad god mogu. Kad vježbam, tata pokad dođe u sobu i tamo čita i sluša me. Uz nas djecu su i roditelji zavoljeli klasičnu glazbu jer i moja braća sviraju. Sestra i ja smo počele zajedno svirati klavir,

zajedno smo pohađale nastavu klavira i svirale četveroručno, obje u isto vrijeme na klaviru. Nakon šest godina škole klavira sestra je otišla na pjevanje, a ja sam se i dalje posvetila sviranju klavira jer to je to i tako će ostati.

15. Vidiš li se u budućnosti za klavirom?

Pa da. Zato što sam sada 8. razred i moram dalje upisati srednju školu. Planiram upisati gimnaziju, ali prioritet će mi biti glazba i srednja glazbena škola.

Razgovarala: Lucija Benotić, 6. a

Iva Arko, 1.c - rad sudjelovao na nacionalnoj razini natjecanja Europa u školi

Petra Sedlić, 1.c - rad sudjelovao na nacionalnoj razini natjecanja Europa u školi

Za moju ljubav

Kad pogledam ga u oči
Više mi nema pomoći!
Volim ga svojim srcem svim
Svaku sekundu provela bih s njim!

Ti si ljubav mojih snova
Pred nama je avantura nova!
Budućnost je u našim rukama,
Kraj je svim našim mukama!

Ref.

Vrata ljubavi otvaraju se za nas,
Za moje srce ti si spas!
Vrata ljubavi otvaraju se za nas,
Glasno vičem na sav glas!

Iva Kolenko, 2. c

Rad Ive Kolenko nagrađen na natječaju Stihomanija.

Moja obitelj

Moj brat Ivan stalno igrice igra,
jednoga dana pretvorit će se u tigra.
Moja seka Lucija u saksofon trubi
na velikom koncertu gleda je puno ljudi.

Sestra Rajna k'o slavuj pjeva,
dok vani sunce sije ili sijeva.

Moja mama puno radi
kako se nitko ne bi bojao gladi.

Tata puno spava, zato ga nikad ne boli glava.

Seka Leona ništa neće jesti, osim bombona.

U mojoj obitelji je uvijek ludo,
da se ništa ne događa, bilo bi stvarno čudo.

Jurica Hraščanec, 3. r. PŠ Vinica

Rad Jurice Hraščaneca nagrađen na natječaju Kanižajada-Limačijada

Adam Jug, 3.r. PŠ Vinica

Moja mama

Moja je mama kao iz bajke,
ma svijetu nema bolje majke.
Moja me mama jako voli
i ja na nju mislim i kad sam u školi.
Moja mi mama čita knjige,
pa mogu zaspati bez brige.
Moja mama smeđe oči ima
i lijepa je svima.
Ja sam presretna
Kad je moja mama sretna.

Marta Kiš, 1.r. PŠ Vinica

Kostanji

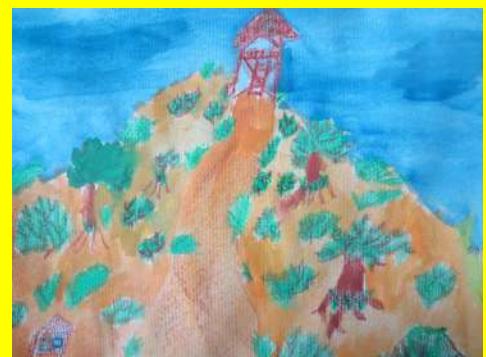
Štel bi jesti kostanje,
al jih treba nabratи.
Tam so v šumi,
al nemam s kim iti,
a sam nesmem.

Japa dojde kesno s posla
pak veli:
„Pemo brat v soboto!“

Unda je došla sobota,
a japa se setil
da najprije treba grozdje
pobrati.

Brali smo do kmice.
V nedelju je pak curel dežđ
i tak sem ostal bez kostanji.

Erik Jakopanec, 3. b

Adrian Hlebar, 3.b

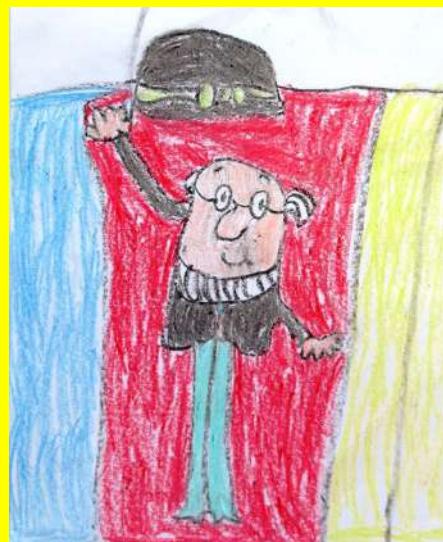
Jesen

Sončeko se skrilo,
dežđ pak curi.
Gole grane
hitile so zlatno listje.

Niti ptiči više nega,
rode so već zdavnja dišle.
Vuni je samo strašilo,
na vetru se njiše.

Čez megleni oblok
lučejo dječja lica.

Jakov Šimek, 3. b

Ana Hlebar, 1.c

Alba Grandža, 1.a

Dolazak u novu domovinu

Zovem se Vladimir. Imam 11 godina. Najmlađi sam sin. U mojoj obitelji nas je šestero. Otac Željko, majka Kristinka, brat Zvonimir, sestre Monika i Filipa te ja. Kada se u plemenu u kojem smo živjeli proširila vijest o odlasku, nisam mislio da je to dobra ideja, no ipak smo krenuli. Upitao sam starješinu zašto putujemo, ali on je samo prstom pokazao prema nebu te rekao: „Perun!“. Kada smo se maknuli s Karpata ponestalo je hrane, a da stvar bude još gora napali su nas razbojnici. Tada smo svi mislili da nam nema spasa, no na svu sreću ostalo je još malo hrane, pa je od toga seoski kuhar Robert napravio zalihe za još koji mjesec. Svi su bili sretni. Svatko mu je dao par zlatnika. Odmorili smo se još malo pa krenuli dalje. Pored Velebita su nas ponovo napali razbojnici. Jedan od njih je skoro ubio moju majku, ali tada je došao Hrvat te je spasio. Za zahvalu sam bio njegov vojnik. Došli smo, istjerali Avare i svatko je otišao na svoj posao. Kada smo stigli, imao sam 21 godinu te se pridružio hrvatovoj vojsci. Bio sam sretan što je taj dugačak put završio.

Fran Sokolić, 4.a

Ljepote moje domovine

Moja domovina ima puno prirodnih ljepota. Nekad mi se čini da je moja domovina najljepša na svijetu. Ravnice, ravne kao mirno more, protežu se kontinentalnom Hrvatskom. U proljeće su zelene kao rosna trava, a jesen ih ispunjava šarenim lišćem. Presjecaju ih tri vodena dragulja, Drava, Dunav i Sava. Brežuljci spajaju svoje padine s nizinama, a one putuju daljinama kuda ti oko seže. Ta uzvišenja puna su šuma i raštrkanih sela koja izgledaju kao ovce s mekanim runom na paši. Rijeke rade plave linije u zelenilu brežuljaka. Gorski kraj je visoko blago Republike Hrvatske. Ti prirodni neboderi sadrže plavo vodeno prstenje i svakojaka druga zlata koja ga krase. Sadrži najviše nacionalnih parkova koji odišu ljepotom. Do njega sjedi šumeći primorski kraj. Krase ga kilometri i kilometri žutih kamenčića koji oblikuju obale. Stakleno prozirno more šumi i šalje mi osjećaj opuštenosti i mira. Kljun i tijelo "ptice" izazivaju cvrčke da sviraju milozvučnu melodiju popraćenu valovima. Ne znamo što će nam budućnost donijeti, ali zato možemo pretpostaviti da će te ljepote biti još ljepše. Iskreno se nadam da se neće dogoditi neka katastrofa! Poručujem svima, naročito našim nasljednicima da poštuju i da budu ponosni na našu prekrasnu domovinu.

Fran Sokolić, 4.a

Adrian Hlebar, 3.b

Domovino moja

Želim ti čiste rijeke
i čisto more.

Želim ti plavo nebo
i zelene gore.

Nebo puno ptica
i polje puno žita.

Livade pune cvijeća
na kojima se igraju
djeca.

Domovino moja,
želim ti mir i
blagostanje
i od toga svega
ništa manje.

Adrian Sović, 2.r. PŠ Vinica

Dino Čižmak, 3. b

*Alegra
Hammoud,
4.c*

*Petra Sedlić,
1.c*

Dolazak u novu domovinu

Adrian Hlebar, 3.b

Zovem se Alex i bila sam na dugom putu. Kćer sam kneginje Tuge. Spremali smo se danima i napokon krenuli. Krenuli smo s Karpata, velike planine. Hodali smo danima i noćima, bili smo gladni i žedni, sve zalihe hrane i vode kao da su isparile. Nije bilo biljaka ni jezera u kojem bismo se mogli okupati. No, kad smo već izgubili svaku nadu, pred nama se stvori veliko jezero taman za nas. Kad smo popili vodu, nastavili smo putovanje. Bili smo kao deve, zadržavali smo vodu koliko smo mogli. Puno nas je ljudi slijedilo, gladni i žedni jedva su hodali, ali kad smo stigli, bili smo presretni. Ispred nas je bila velika, plava, svjetlucava voda. Bilo ju je milina gledati! Bio je to naš pravi stvarni dom. Odmah sam znala da će mi se svidjeti. Sve je bilo puno drveća, cvijeća i sreće! Neki su ljudi i poskakali od sreće, ali zbog silnih bolova nisu dugo. Svejedno su bili sretni zato što su došli u novu domovinu punu sreće i radosti.

Marija Sakač, 4.a

Moja majka

Ja volim svoju majku i ona to dobro zna.
U očima plavozelenim njenim uvijek osmjeh sjai.
U zagrljaju me drži nježno kao da sam biće malo
koje se topi od ljubavi njene.
Voli me ona jako i zato mi uz nju ide baš sve lako.

Nikola Falat, 1. r. PŠ Vinica

Alegra Hammoud, 4.c

Majčin dan

Majčin dan je dan svih mama,
obilježava ga cijeli svijet,
a mami je dovoljno dati mali cvijet.
Tate daju mamama cvijeće uz mirisne svijeće,
više ljubavi na taj dan kao da je mamama rođendan.
Mami ću pokloniti čokoladu i sreću
koju će vidjeti u mojoem cvijeću.
Ja svim srcem volim svoju mamu
i nikad je ne bih ostavio samu.

Leon Kuhar, 1.r. PŠ Vinica

Petra Novaković, 1.a

Mama

Meni je mama sve na svijetu,
više od najljepših ptica u letu.
Ona za mene sve od sebe daje
i zato moja ljubav za nju vječno traje.
Kad sam tužan i loše sam volje,
mama je uz mene i odmah sam bolje.
Jedan je Majčin dan i zato ti majko taj dan
neka bude kao najljepši san.
Sretan ti Majčin dan!

Ana Ivanović, 4.r. PŠ Vinica

Petra Čičak, 3.r PŠ Vinica

Moja mama

Moja mama je sreća, na cijelom svijetu najveća.
Ona ima oči boje zemlje u koju se sadi sjeme.
Moja je mama ljubav najveća kao sva polja cvijeća.

Ana Miklošić, 4.b

Moja mama je sunce koje sja, pleše i pjeva cijeli dan.
Ona je ruža koja cvijeta u danima ljeta.
Kad sam tužna i sama, uvijek je kraj mene moja mama.
Ona mi ljubav svoju pruža i lijepa je kao mirisna ruža.
Moja me mama voli najviše, zato joj ovu pjesmicu pišem.

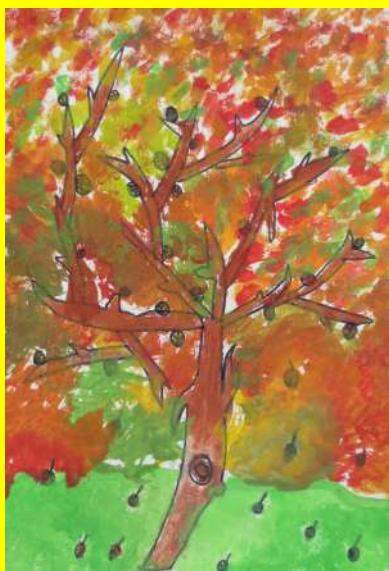
Lucija Markušić, 1. r. PŠ Vinica

Ana Vondraček, 4.c

Moja mama

Moja je mama Marina, predivne ruke ona ima,
Dodir njen me liječi, svaku bol meni spriječi.
Najviše na svijetu ja je volim i svakog se dana za nju molim.
Ovoga dana sve bih za nju dala, ali jedino joj mogu reći hvala
za svaki poljubac i toplu riječ što mi je dala.
Draga majko, od svega volim te više, a to u mojoj srcu piše.

Ana Piplović, 2.b

Hana Strnad, 1.r. PŠ Vinica

Mama

Mamine ruke miluju me bez muke.
Mamine oči bdiju nad mnom cijele noći.
Kad sam tužna, uz mene je mama.
Uz nju nisam nikada sama.
Njene oči kao sunca sjaj
za mene su najljepši raj.
Od svega joj srca sve najbolje želim
i zato joj sada velim:
Sretan ti Majčin dan!

Ema Vulić, 1.r. PŠ Vinica

Anja Rak, 2.b

Roko Bačić, 1.b

Mojoj majci

Imaš sjajne oči
koje sjaje kao dragulj u tamnoj noći.
Ti me čuvaš, ti me ljubiš.
I kad sam bolesna, ti me maziš i paziš.
Imaš zlatne ruke koje su za mene
prošle mnoge, mnoge muke.
Veselim se pogledu tvom,
najdraža si u srcu mom.
Ovo je tvoj dan, zato ti od srca želim
sretan Majčin dan!

Karla Blažek, 1.r. PŠ Vinica

Ana Piplović, 2.b

Moji prijatelji Anica i Jakov

Uskoro se bliži sportski dan. Pripremam se tako da radim 22 zvijezde za redom. Moja prijateljica Anica će brzo trčati, a.... Jakov, što će on raditi?

Upravo sam srela Anicu. „Anice, što će Jakov raditi na sportskom danu?“ – pitala sam. „Mislim da neće doći jer je slomio lijevu ruku, a želi raditi stoj na rukama.“ – reče Anica. „Za dva tjedna je sportski dan, moramo mu pomoći.“ – dobacim. „Kako?“ – pita Anica. „Hmmm... „Znam!“ – poviknula sam. Anica me uzbudeno pogledala. „Hajdemo k njemu i reći ćemo mu da može trčati.“

Pozvonile smo na vrata. Otvorio nam je Jakov. „Jakov! Možeš trčati na sportskom danu! – rekli smo mu uzbudeno. „Da! Hvala vam cure! Trčat ću!“ – veselo je odvratio Jakov. „Jej!“ – doviknemo. „Držiš se uspravno i lijepo, pažljivo trčiš!“ – ohrabrike smo ga. Svi smo bili sretni. Jedva smo čekali sportski dan.

Svi smo se jako trudili i zabavljali. Anica je bila prva među djevojčicama, Jakov je bio prvi među dječacima u trčanju, a ja sam najbolje radila zvijezde. Jakov je bio zahvalan što smo ga potaknule na natjecanje.

Aničin problem s čitanjem

Jednoga dana sam upoznao dvoje djece, Jakova i Anicu. Anica je imala problem s čitanjem. Jakov i ja smo joj pomogli, ali nije uspjelo. No mi nismo odustali. Rekli smo Anici da čita knjigu *Kako živi Antuntun*. Anica je čitala tu knjigu i naučila je čitati. Anica je u školi dobivala petice iz čitanja. Bila je sretna.

Dunja Poljak, 2.a

Marijan Banek, 2.a

Anja Rak, 2.b

Ana Vondraček, 4.c

Moji prijatelji Anica i Jakov

Moji prijatelji Anica i Jakov vesele se sportskom danu, ali ja imam problema s trčanjem. Anica i Jakov odlučili su mi pomoći. Rekla sam im da mi ne mogu pomoći naučiti trčati. Anica je rekla da nikad neću naučiti trčati ako ne budem vježbala. Jakov se složio s Anicom. Nisam mogla reći ne. Poslušala sam ih i vježbala trčati. Jednog dana sam uspjela. Potrčala sam pravilno. Anica, Jakov i ja bili smo jako sretni. Sutradan sam pobijedila na sportskom danu. Bila sam prva, Anica je bila druga, a Jakov je bio treći. Bila sam jako sretna što sam naučila trčati.

Hana Hodalić, 2.a

Anja Marković 2.c

Antea Marijanović, 4.c

Aničin problem

Anica, kao što već znate, obožava sport. Obožava sport, ali zaostala je s ocjenama. Ima sve pet samo iz tjelesnog. E, pa vrijeme je da tome dođe kraj. Ja (Roko) i moj prijatelj Jakov odlični smo učenici. Uskoro će se učiteljica čuditi zbog Aničinih ocjena. Počeli smo. Pokazali smo joj zadatke množenja i dijeljenje, ali nije joj baš dobro išlo. Ali nakon malo vježbe i truda Anica će postati odlikaš. A to se i ostvarilo! Sad Anica zna sve.

Roko Lokotar, 2.a

Jakovljeva nevolja

Anica, Jakov i ja šetali smo parkom. Ja sam predložio da se svi zajedno utrkujemo. Svi su pristali na moj prijedlog. Kada smo krenuli, Jakov je pao. Anica i ja upitali smo ga: „Kako si pao, boli li te?“ Jakov je rekao da ne zna trčati. Anica i ja smo odlučili pomoći Jakovu. Naučili smo ga trčati, a bila su dva dana do sportskog dana. Jakov je naučio trčati! Na sportskome danu Jakov je pobijedio. Anica i ja bili smo ponosni na Jakova.

Anica i istina

Bio je jedan dan prije sportskog dana. Jakov, Anica i ja išli smo noću na vježbu trčanja. Na pola treninga vidjeli smo mačku. Jako smo se uplašili i počeli bježati. Onda smo Anica i ja vidjeli da Jakov zna trčati.

Došao je sportski dan. Kad smo došli na igralište, trebali smo obući majicu na kojoj piše naš broj. Kada je Anica došla na red, počela je trčati i došla je do sredine terena. Pala je i ogrebla koljeno. Onda je došao Jakov na red. Jakov je

Niko Fabijanović, 2.a

osvojio prvo mjesto.

Kada je Anica došla doma, rekla je mami da je išla vježbati po noći sa mnom i Jakovom. Anica je mislila da će se mama ljutiti, ali se mama nije ljutila zato jer joj je rekla istinu. Anica je bila sretna i pamtila je taj trenutak do kraja života. Išla je spavati i mama joj je rekla da se nikada neće ljutiti na nju ako govoriti istinu.

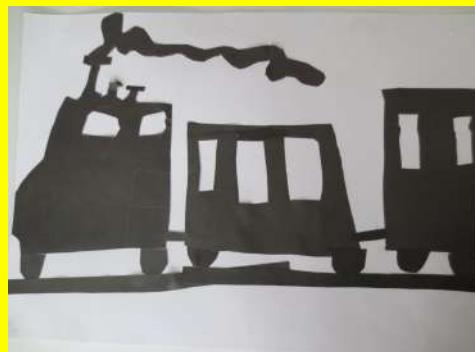
Dominik Lazar, 2.a

Naše misli o sreći

Sa srećom sam se upoznao kad sam počeo igrati nogomet.
 Mene sreća sve više i više voli jer i ja njoj dam da se malo odmori.
 Moja sreća je prava sreća. Uvijek sam sretan kad odem u školu, a moja sreća je tako velika da, čak i dok sam bolestan, ja sam sretan.
 Svaki čovjek ima svoju sreću i osjeća se dobro kad je pronađe.
 Budi i ti sretan kao i ja tako da usrećivanjem drugih širiš sreću.
 Prava sreća se dijeli s drugima. To nije teško, samo što neki ljudi nisu darežljivi, pa ne mogu okusiti sreću, niti će je ikad imati.

Luka Kolonić, 1.b

Luka Matica i David Šarec, 3.a

Luka Kvaternik, 2.a

Marija Abramović, 4.c

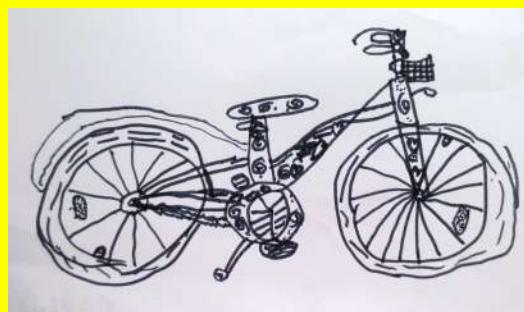
MORE

More naše Jadransko,
 grad je ono
 riba, školjki, ježeva
 i drugih morskih bića.

More, more,
 duboko more,
 šumi, svira i
 valovima zapljuškuje.

U njemu ja
 plivam, ronim,
 s ribicama uživam!

Marta Žufika Marđetko, 2.c

Marija Petrović, 1.b

Marta Kiš, 1.r PŠ Vinica

Maletić Sara, 2.b

Luka Rendula, 1.c

2.c razred

PJESMA O MORU

More, more pričaj mi ti.
 Htjela bih saznati
 što to more radi.
 Pije li čaj?
 Čita li knjigu?

Možeš li uopće govoriti?

Naravno, ali ne pijem čaj
 niti čitam knjigu.
 Što ti onda radiš?
 Radim valove,
 a nekad se i prelijem preko
 obale.

Lana Međimorec, 2.c

**PRIČA MI MORE SVOJE
TAJNE**

Priča mi more svoje tajne.
Njegovi valovi tiho mi šume.

Dok se kupam more me
upozorava
na opasnosti koje krije.

Sune me grijе,
more se mreška.

A vjetar nosi mirise mora
na daleka mjesta.

Anja Marković, 2.c

Marta Žufika - Marđetko 2.c

Mia Pleše, 1.c

Michel Vajnaht, 3.r PŠ Vinica

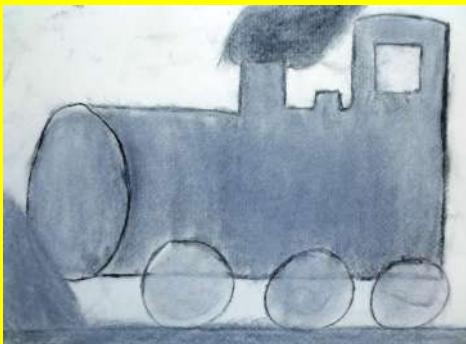
Mihael Novaković, 3.b

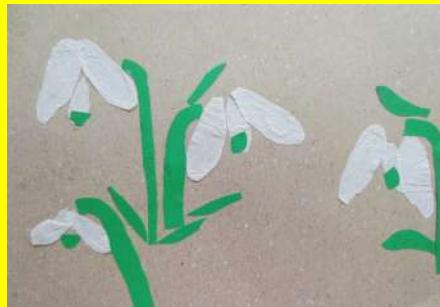
Mirta Jurić, 2.b

Nika Zemljak, 2.r PŠ Vinica

Nadja Jandrašec, 3.r, PŠ Vinica

Nikola Mikolaj, 1. b

Niko Fabijanović, 2.a

DRAGO MORE

Kad na more dođem
i vidim ljepotu tu;
životinjice sve od
riba, rakova, školjkica

plavo more, žuti pijesak,
na plaži miris soli,
toplo sunce, šum valova,
sve to budi sreću
u meni.

Dina Markovčić, 2.c

Niko
Jerčinović,
1.c

Marija Sakač, 4.a

Sretni roditelji

Sreća je osjećaj koji stalno dolazi, ali i odlazi. Tada možemo biti ljuti, tužni ili zavidni. No, onda se ponovno vrati i mi tu sreću dijelimo s drugima.

Ja sam usrećila mamu i tatu. Jedne večeri legla sam u krevet. Nisam mogla zaspati. Htjela sam nekoga usrećiti. Razmišljala sam i odlučila da ću usrećiti mamu i tatu. Ujutro sam se ranije digla iz kreveta i otišla u kuhinju. Uzela sam kruh, maslac i pekmez. Napravila sam im kruh namazan s maslacem i pekmezom. Skuhala sam im planinski čaj. Sve sam lijepo servirala, pospremila kuhinju i otišla u spavaču sobu. Mami i tati sam dala puse i rekla im da ih doručak čeka na stolu. Ustali su i sjeli za stol. Mama se skoro rasplakala. Oboje su me snažno zagrlili. Bili su jako sretni. Ja sam također bila jako sretna. Sreća nisu igračke, mobiteli i novac, nego život voljenih osoba.

Ema Pintar, 2.a

Borna Blažek, 1. c

Anja Zvonarek 1.c

Sreća

Za mene je sreća imati obitelj i prave prijatelje. Sreća je lijep osjećaj. Usrećila sam mamu. Jučer prije spavanja složila sam večeru seki lvi i sebi. I kako sam zagrlila mamu i dala joj veliku pusu. Usrećila sam mamu jer ona jako voli moje zagrljaje, a jučer je mogla i film gledati u miru. Mama se osjećala sretno. Za to što sam napravila i ja sam dobila pusu. A zagrljaji i poljupci su najveća sreća, naravno i ljubav. Ja sam se osjećala sretno. Nije teško nekoga usrećiti. Za to mi treba samo ljubav i ništa više.

Ema Mikulčić, 2.a

Sreća u mojoj obitelji

Sreća je za mene ljubav, igra i smijeh. Kada nekoga usrećim, to je lijepo. Usrećila sam svojeg brata tako što sam mu kupila dva sladoleda i što sam mu pomogla u slaganju slagalica. Bio je jako sretan, a i ja sam bila sretna. Ja svojeg brata učim pisati slova i naučio je pisati svoje ime – Teo. Nije teško usrećiti brata, prijatelja ili obitelj. Uvijek pomozi svakome ako nešto ne može.

Tara Ištvan, 2.a

Sreća

Sreća je pomoći nekom prijatelju. Lijepo je kad nekom pomogneš. Usrećio sam svog prijatelja Maksa. Igrali smo se lovača, a on dok je lovio, nije gledao i zabio se u stup. To nije bilo lijepo vidjeti. Usrećio sam ga vicem. On se toliko jako smijao da je zaboravio što se desilo. On se osjećao baš ponosno na mene. To mi je pokazao zagrljajem i rukovanjem. Zahvalio mi se što sam ga nasmijao i usrećio. Osjećao sam se jako ponosno što sam mu pomogao. Meni nije teško usrećiti nekoga jer sam šaljiv. Za to mi treba mnogo ljubavi i mnogo prijatelja.

Luka Kvaternik, 2.a

David Biljan, 2.c

Zaljubljeni ja

Zaljubljen sam u meni osobu dragu,
ne znam kako da skupim ja snagu,
da je pogledam u oči.
Ta osoba meni je sve, ne mogu bez nje!

Da je bar mogu pogledati u oči,
i reći da ju volim!
Trebam joj reći da je volim,
bez nje ču da obolim.

Ta osoba je cool
jer je najbolja na svijetu,
šteta što je ne mogu vidjeti po ljetu.

Volim te Lana!

Vito Bijač, 4.c

Moja škola

Svi unutar moje škole
jako je vole.
Osobito ja,
nek se čuje, nek se zna!

Tko uđe i izade iz nje,
zloban više nije.

Tamo ne uči se samo
matematika, priroda,
već i dobrota!

Ona je puna sreće,
a ta sreća drugima dalje teče.

Unutar nje znam da sam sigurna
jer to je moja škola!

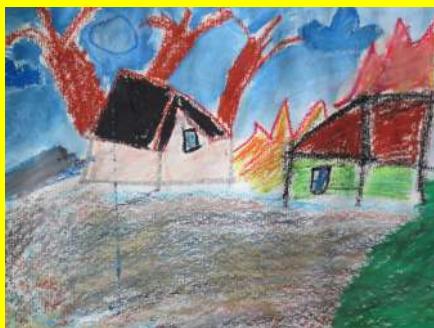
Ana Vondraček, 4.c

Aryan Das, 4.a

Roko Matijaško, 2.r PŠ Vinica

Dejana Šturbek, 3.a

Sara Vulić, 1.a

Sara Maletić, 2.b

Sarah Buhinjak, 1.b

Stela Grandža, 3.c

Sandi Santor, 4.b

Maškare

Maškare šarene,
crvene i plave
na sva tužna lica
osmijeh izmame.

Krafne bomboni
i pokoja kuna,
smijeha, veselja,
veljača je puna.

Antea Marijanović, 4.c

Opis krajolika

Jednoga dana zaputila sam se na put oko svijeta. Putovala sam na različita mjesta, a onda sam zalutala i nisam znala gdje sam.

Hodala sam kamo su me noge nosile. Stigla sam na jedno prelijepo mjesto. Neko vrijeme samo sam gledala i divila se.

Osjećala sam se predivno! Bila je jesen. Drveće je bilo prekriveno šarenim, jesenskim bojama. Ispred sebe ugledala sam maleno jezero i predivne slapove. Sve oko mene odisalo je mirisom netaknute prirode.

Slapovi su šumili. Ptice su pjevale kao mali zbor. Pčelice su zujale. Svako malo oko mene bi letjeli leptiri šarenih boja. O, kako je to bio prekrasan osjećaj!

Vidjela sam visoke stijene prekrivene mahovinom. Počela sam se penjati. Na svakom koraku bilo je različitih mirisnih biljaka. Na samom vrhu ugledala sam ulaz u spilju. Spilja je bila mračna, ali nije bila strašna. Unutar spilje bilo je puno vode, a u njoj su plivale malene ribice različitih vrsta i boja. Odlučila sam i zaplivala. Kad sam izašla, bila sam mokra, ali to mi nije smetalo. Sunce je bilo jako i ubrzo sam bila suha.

Bilo je vrijeme za odlazak s planine.

Sva umorna legla sam u meku travu. Osjećala sam se kao u raju. Zrake sunca milovale su moje lice. Usnula sam. To mjesto zauvijek će ostati u mojim mislima.

Alegra Hammoud, 4.c

Stjepan Ivanček, 2.c

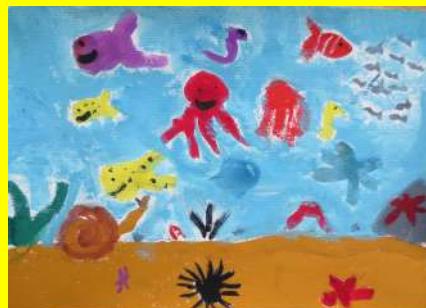
Theo Fijačko, 1.b

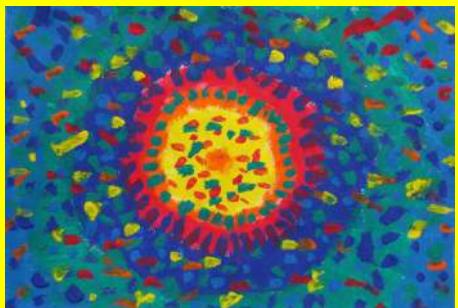
Theo Kuzmić, 1.a

Tara Galić, 2.r Pš Vinica

Tesa Trešćec, 1.a

Tonka Novogradec, 2.b

Stella Pintarić, 4.b

Sven Bogdan, 2.c

Tena Pap, 1. b

Tjaša Škalić, 1.b

Humana djela

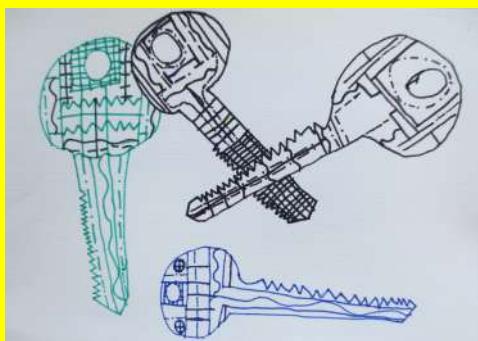
U svijetu ima puno gladnih i siromašnih ljudi kojima je puno toga potrebno. Zato smo mi ostali tu da im pomognemo. Meni je nezamislivo da neki čovjek nema dom, hranu, da je gladan. Nažalost to postoji! Svake godine moja obitelj i ja darujemo onima kojima treba.

Ne darujem samo s obitelji, već i s razredom. Svake godine u razredu prikupljamo različite potrepštine kako bismo usrećili djecu i starije koji nemaju. Održali smo i priredbu za korisnike Doma za starije i nemoćne u Koprivnici kako bismo im vratili osmijeh na lice. Bio je to lijep osjećaj.

Lijepo je darivati i mislim da bi svatko mogao odvojiti bar nešto za one kojima je to potrebno. Nastavit ću darivati sve više i više!

Mala sam i dajem malo. Nije bitno dati puno, već imati veliko srce!

Ana Vondraček, 4.c

David Potroško, 2.r. PŠ Vinica

Nora Bijelić-Cukrić, 1.b

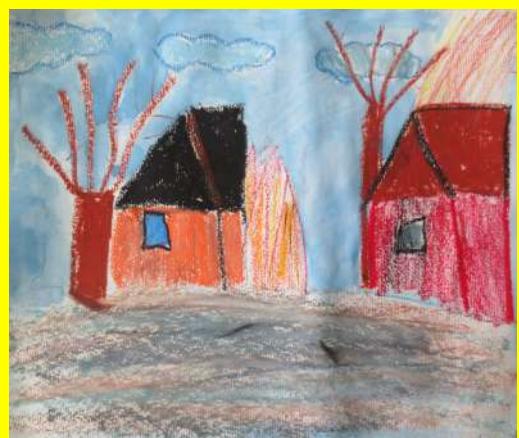
Tonka Pelesk, 1.b

Vida Grošić, 4.r. PŠ Vinica

Vinko Tišljarić, 3.r PŠ Vinica

Vanesa Jazvec, 3.a

David Mesarić, 1.c

Sara Geci, 4.c

San ili stvarnost

Jedne večeri nisam mogla zaspati. Ustala sam iz kreveta i krenula niz cestu. Ispred mene bio je velik i neobičan stroj. Ušla sam u stroj i stisnula crveni gumb. Odjednom sam se stvorila u velikoj šumi. Bila sam bosa i hodala po rosnoj travi. U daljini čuo se cvrkut ptica i veseli žubor malenog potočića. Krenula sam dalje hodajući sve dublje i dublje po gustoj šumi. Drveća oko mene bila su visoka poput divova. Osjećala sam se usamljeno. Sjela sam na prostranu livadu i ubrala nekoliko lijepih tratinčica. Isplela sam vjenčić i stavila ga u kosu. Krenula sam dalje. Odjednom sam osjetila kako me nešto škaklja po leđima. Lagano sam se okrenula. Iza sebe ugledala sam malenu srnu. Srna i ja dalje smo krenule zajedno. Šetale smo po mekoj travi, plivale u toplome potoku, valjale se po livadi.

No, onda sam se sjetila svoje obitelji, svog doma, svoje sobe i kreveta. Bilo mi je teško oko srca. Više me ništa nije moglo razveseliti, ni igra, ni cvrkut ptica...

Polako je padala noć. Sjela sam na stijenu i promatrala zalazak sunca. Dugo sam uživala sve dok nisam pala u dubok, dubok san.

Kad sam se probudila, nalazila sam se čudnovato ali opet u svom malom, udobnom krevetu. „Jesam li samo sanjala?“, upitala sam samu sebe. Oipala sam svoje tijelo i osjetila pod rukama nešto meko. Bio je to vjenčić od tratinčica. San ili stvarnost?! Taj doživljaj će sigurno zauvijek pamtitи.

Jedno sam naučila. Ne mogu bez svoje obitelji, svog doma!

Marija Abramović, 4.c

Vito Markus Kahrić, 4.c

Zara Jembrek, 1.r PŠ Vinica

Zara Zirdum, 3.r PŠ Vinica

Vida Grošić, 4.r. PŠ Vinica

Tonka Pelesk, 1.b

U šetnji s proljećem

Jednoga dana kad sam šetala šumom, naišla sam na neku gospođu. Bila sam zbumjena. Pružila sam joj ruku da se upoznamo. Rekla je da se zove Proljeće. Pošto je bila starija, ona je za mene bila gospođa. Njena kosa bila je zelena, a oči plave. Na sebi je nosila šarenu majicu i plave hlače s bijelo-crvenim cvjetićima. U kosi je imala crvene, žute i ljubičaste ukosnice. U ruci je držala crvene i žute ruže. Naše druženje započelo je igrom. Igrale smo se do večeri. Već sljedećeg dana smo se našle u pješčaniku. Vrijeme je brzo prolazilo.

Postale smo najbolje prijateljice. Sve što smo radile, gdje god da smo išle, činile smo to zajedno. Naše druženje trajalo je do 21. lipnja. Toga dana mi je rekla da mora otici na neko vrijeme. Obje smo bile tužne. Utješila me toplim zagrljajem i obećanjem da će se vratiti već sljedeće godine.

Đačka ljubav

Bio je lijep dan,
sanjao sam lijep san,
ispod kreveta sam se htio skriti,
zaljubljen nisam htio biti!

U školi sam se zaljubio,
u snu sam skoro zid poljubio,
cijeli dan sam o tome razmišljao,
različite pjesmice izmišljao.

Razmišljao sam o njoj,
djevojčici plavokosoj!

Martin Majerus, 4.c

Dina Marković, 2.c

Dora Švegović, 4.b

Tara Petrović, 4.c

Dora Bicak, 4.r. PŠ Vinica

Dolazak u novu domovinu

Ja sam Buga. Imam jednu sestru Tugu i petoricu braće. Hrabri smo i snažni ratnici.

Stoljeće je sedmo i odlazimo u potragu za svojom domovinom.

Stigli smo na mjesto, lijepo i neobično. S jedne strane visoka planina, a s druge velika, plava voda. Tu smo odlučili ostati. Postavili smo šatore. Kad bi nam ponestalo hrane, naši vojnici odlazili bi u lov. Počelo se doseljavati sve više ljudi. Gradili smo male nastambe i osnivali nove obitelji.

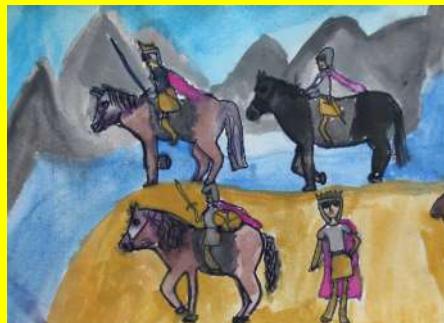
To je bio naš novi dom. Mirno je i ugodno živjeti.

Sada imam svoju obitelj. Svaki dan pričam svojoj djeci o dolasku u moju domovinu, domovinu Hrvatsku!

Marija Slobođanac, 4.c

Dorian Držanić, 1.c

Dunja Bajrić, 4.c

Dunja Bajrić, 4.c

Moja škola

Školo draga, ja te volim i 1.b te voli!
 Volimo i sve naše učiteljice.
 Ponosno idem u školu.
 Gle školo, ja imam i problema.
 Prvo: Muče me te zadaće.
 Drugo: Joj, frizura!
 Treće: Joj, što će obući?
 Četvrto: Moram nekad naći ključeve
 (jer zločesti, nisu se ni sami pospremili!)
 Al' mi je škola dala novu školsku obitelj.

Tonka Pelesk, 1.b

ŠKOLA

Škola baš je dla!
 Ponekad noćna mora!
 U njoj se učit mora.

Tko u nju ići mora
 sretan je u igri i
 stječe znanje.

Tamo se radi puno,
 a ponekad igra Uno.

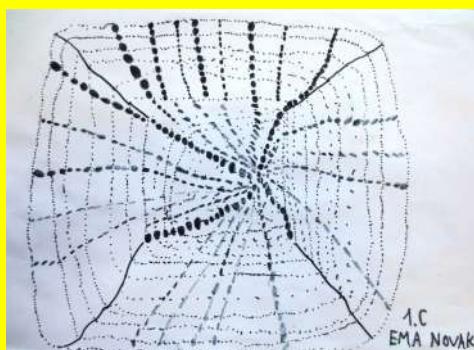
Ne piši gluposti,
 ne pričaj sad,
 vrijeme je za školski rad!

Piši zadaće,
 ne stavljaj pribadače!

Škola će ti tada biti draga
 i uvijek ćeš biti sretan
 kada prođeš
 preko njenog praga.

Ema Begić, 4.b

Ema Novak, 1.c

Jurica Hraščanec,
 3. r. PŠ Vinica

Voda

Izvor je života za svakoga
 tko na ovom svijetu živi
 pa i za one koji su
 za zagađenje krivi.

Zahvalni budimo
 što voda još je tu
 no, štedjeti se mora voda
 i za našu prirodu.

Zagađivati vode
 veliki je grijeh,
 zato ne radimo to,
 čuvajmo vode, prirodu i tlo.

Emilija Škutin, 4.a

Ema Vulić, 1.r PŠ Vinica

Eva Oreški 1.c

Erik Jakopanec, 3.b

Ana Vondraček, 4.c

Prva ljubav

Gledam je baš svaki dan
i tako mi je ušla u san.

Nikako ne mogu do nje,
zato joj pišem sastavke.

Nikad mi nije blizu ruke,
pa zbog nje imam samo
muke.

Patryk Blažok, 3. r.

PŠ Vinica

Eva Vinter, 1.b

Moj pas

Moj pas je mali i pomalo
lud,
kada dođem kući, skače po
meni svud.

Uvijek ga hranim i mazim,
najviše na njega pazim.
Vodim ga u šetnju
bilo zimsku ili ljetnu.

On mi uzvraća ljubav i
pažnju svu
i laje vau, vau, vau!

Fran Žagar, 3. r. PŠ Vinica

Emina Sokač, 3.b

Jesen

Gledam mokro drveće
kako na kiši stoji,
njegovo crveno-žuto lišće,
s vjetrom se bori.

Stara baka
bitku sa kišobranom vodi
dok po vodi hodi.

Nebo je sivo
kao da zna;
stigla nam je jesen ponosna.

*Karlo Geci,
3. r. PŠ Vinica*

Bicikl

Na biciklu često vozim se ja,
baš je dobra zabava.

Bicikl volimo svi,
mali i veliki.

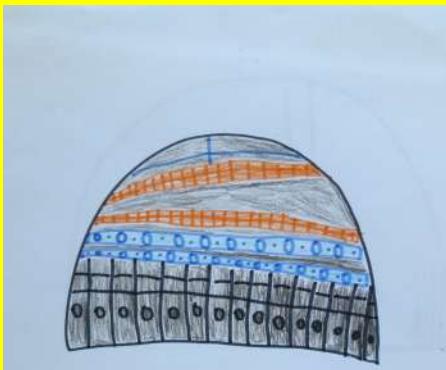
Bicikl puno djelova ima,
treba vješto rukovati njima.

Bicikl moramo voziti brzo,
tako se družimo mi,
zajedno sretni i zadovoljni.

*Mateo Mihelčić,
3. r. PŠ Vinica*

Filip Kos, 2.b

Filip Solina, 1.c

Fran Sokolić, 4.a

Moja majka

Moja majka je tu
da izlječi rane,
ali da mi i uljepša
moje djeće dane.

Ona se uvijek
za mene moli
i svakim danom
sve više me voli.

Spremna je uvijek
pomoći mi,
svaku bol i tugu ublažiti.

Za mene može učiniti
sve,
čak i zvijezde s neba
skinuti ako treba.

Luka Rukavina,
3. r. PŠ Vinica

Gabrijel Podhraški, 2.c

Majčin dan

Majka ima jedan san
da joj čestitam Majčin dan.

Kad sam tužan,
ona me tješi.
Kad imam problem,
ona ga riješi.

Ona jako voli cvijeće,
sama nikad biti neće.
Mama me voli do neba
i daje mi sve što mi treba.

Neka joj ovo bude sretan dan,
a ja joj čestitam Majčin dan.

Karlo Kuhar,
3. r. PŠ Vinica

Iris Novak, 4.a

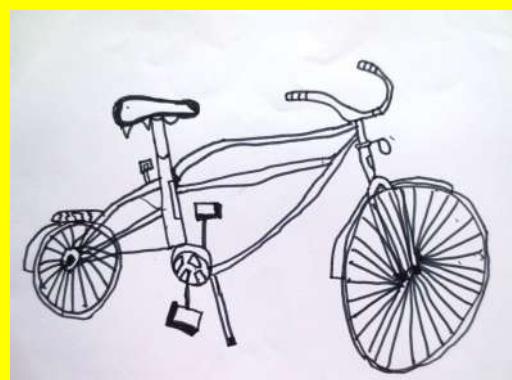
Zaigrano dijete

Zaigrano dijete igra se
poput leptirića na livadi
i ništa ga ne može
smesti u njegovoј igri.

Zaigrano dijete sjedi u travi,
oko glave mu leptirić plavi.
Hej, leptiriću mali,
daj, molim te, ne gnjavi!

Zaigrano dijete zvrk je pravi
i ništa mu ne može
igru pokvariti.

Luka Prepelić, 3.
r. PŠ Vinica

Gala Knežević, 1. b

Ida Kodrić, 4.r. PŠ Vinica

Jakov Husajna, 1.c

Grupni rad - 2. c razred

Moja učiteljica

Moja učiteljica je meni najbolja,
puno nas sve voli i puno ne muči,
ali nas mnogo nauči.

Zadaće ne pišemo puno,
mazi nas i pazi, ponekad se ljuti,
ali naš osmijeh, ju uvijek
razveseli.

Mislim da joj je najdraža crvena
boja
jer joj je takve boje kosa njena
crvena.
U prvom razredu dobio sam nju,
svoju najbolju učiteljicu.

Noa Orehevec,
3. r. PŠ Vinica

Iva Arko 1.c

Ina Glavina, 3.r. PŠ Vinica

Ivan Vukmanić, 3.b

Jakov Šimek, 3.b.

Ivan Mihelčić, 1.c.

Sretno dijete

Sretno dijete sam ja,
nek` cijeli svijet to zna.
Igram se svaki dan,
zbog toga sam radostan.

I zadaću pisat treba,
ali nisi mala beba.
Nema veze jer znam da
poslije pisanja bit će igranja.

Jan Jelak, 2.c

Jan Gregurec, 1.b

Nakon napornog dana
krevet me čeka moj.
Mama mi tada poželi laku
noć
i s osmijehom na licu,
na počinak mogu poći.

Borna Guslov, 3. r.
PŠ Vinica

Jan Knapić, 4.r. PŠ Vinica

Josip Marković, 3.b

Jembrek Zara, 1.r. PŠ Vinica

Jan Kolar, 1.b

NA KRILIMA MAŠTE

Zimski haiku

Zima je hladna.
Zima je opasna.
Zima je sjajna!

Marijan Banek, 2.a

Josipa Mikulec, 4.c

Josip Petak, 1.c.

Zimske pahuljice
i topli kolačići,
osmijeh na mom licu.

Ema Pintar, 2.a

Julia Švegović, 1.c

Karlo Štefan, 1.b_

Zima je hladna.
Zimi se grudam.
Snjegović i djeca u igri.

Ema Mikulčić, 2.a

Karlo Geci, 3.r. PŠ Vinica

Korina Kvakarić, 3.b

Zima je ledena,
zima je smrznuta,
sjajna i snježna.

Natan Knežević, 2.a

Zima je igra,
djeca, osmijeh i gruda.
Zima je sreća.

Laura Puhač, 2.a

Kos Filip, 2.b

Lana Mravlek 1.c

Zima je sladoled.
Zima je sreća i
nasmijani snjegović.
Tin Trešec, 2.a

Zima je ledena i hladna.
Snijeg pada, a djeca
love pahuljice.

Lucija Marijanović, 2.a

Lana Pobi 2.c

Laura Pu-

Lara Blažeković, 1. b

Klara Kolaric, 1.b

Leo Jagarinec, 1.a

Leon Geci, 2.c

Zima

Snježna, bijela, hladna, zabavna, lijepa, mirna, vesela, ledena – kraljica Zima.

Kad se u jutro probudiš, osjetiš neku tišinu, čarobnu, posebnu tišinu, a kroz prozor vidiš - bijeli je pokrivač pokrio sve staze, ceste i krovove.

Kraljica Zima je svojim podanicama Pahuljicama dozvolila igru pa su zabijelile krovove. Vitez Vjetar igra se s njima i vrti ih, vrti...

Ali još je netko došao. Tko je to?

To je tajanstvena princeza Hladnoća. Ona stvara ledene sige i divne oblike na staklu prozora, a nitko ne zna kako.

Zima i njeni prijatelji za mene su najčudesnija zimska ekipa.

Hana Pelesk, 3. a

Lovro Amon, 1.a

Leona Tasoti Kivač, 1.a

Lorena Čengija, 1.b

V jesen

Ftički lete na jug, dan više ne je dug.

Sonce se skrilo, ne ga više bilo.

Jesen je grozdje pobrala i slatke nam dare dala.

Jaboke so čerlene, taman za mene.

Listje se zažutilo, nebo od dežđa smutilo.

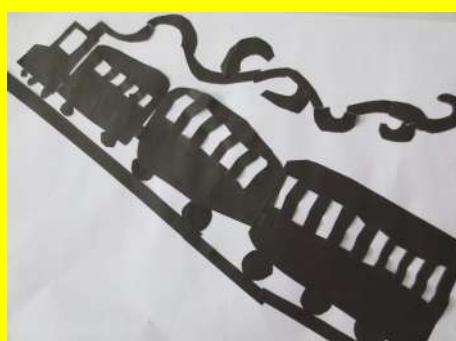
Emina Sokač, 3. b

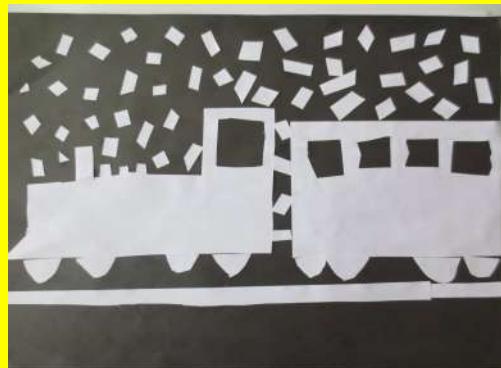
Lina Horvat, 4.a

Lucija Markušić, 1.r PŠ Vinica

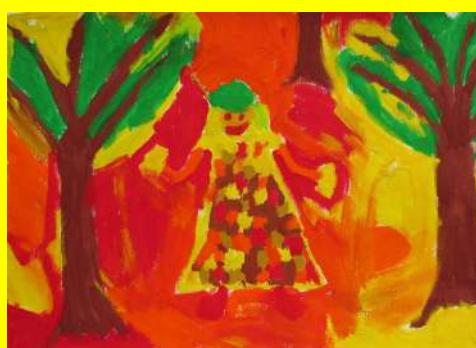
Lucija Turk i Hana Pelesk, 3.a

Luka Galić i Jošua Slobodanac, 3.a

Lorena Đurkan, 1.b

Luka Jerčinović, 4.c

Luka Kolonić, 1. b

Zaigrano dijete

Kada si dijete, sve ti se čini lako,
Svi se brinu o tebi, ali ti ne daju jesti
slatko.
Kažu da to šteti tvojim zubima bijelim.

Nema ljepšeg nego trčati,
bezbržno loptu ganjati,
na livadi puštati zmaja,
pa igri nikad nema kraja.

Odrasli su uvijek u nekoj strci,
oko novca sve im se vrti.
Ja kao dijete to ne razumijem,
ali tko sam da ih osuđujem?

I tako je djetinjstvo vjerojatno
najbolji dio mog života
i kada bih zauvijek ostao dijete,
bila bi prava divota.

Antonio Falat, 3.r. PŠ Vinica

Patrik Prekpalač, 2.c

Patrik Novoselec, 1.c

Paula Široki 1.a

Paula Šef, 1.a

Petar Šarec, 4.a

Pavao Kos, 1.a

Sreća

Sreća je nešto divno i lijepo. Boje je zlata kao sunce. Sreća je divna, i dok ju vidiš, odmah si sretan. Sreća je došla do djeteta koje je bilo siroče. Sreća mu je dala kuću i obitelj. Došla je do Afrike i pomogla djeci da prežive. Kad bi meni pomogla u hrvatskom da bolje čitam i pišem, i ja bih bio sretan. Jako se trudim da naučim čitati i pisati.

Lukas Petrić, 2.a

Petar Turk, 1.b

ODMOR NA MORU

U ranu zoru
bližit ćemo se moru.
Tamo ćemo se kupati
i dobro odmoriti.

Seka ne zna plivati,
ja ću je naučiti.
Mama će ručak
svaki dan kuhati,
a tata i ja ribe loviti.

Nećemo izgorjeti
jer ćemo se kremom mazati.
Na večer ćemo šetati
i neki suvenir kupiti.

Leo Martinković, 2.c

Patrik Kolar, 4.a

Noa Volf, 2.c

Zagrljaj

Kao pustinjski pjesak što leprša na vjetru i sja na suncu,
tako i majčin zagrljaj svojom toplinom grije moje srce.
Postoji li išta moćnije od zagrljaja?

Siromah nema toplinu obiteljskog doma, ali ima srce
puno ljubavi i zato je bogat.

Na svijetu ima nešto najjače, najmilije i najvažnije, i od
svega srca najsnažnije, a to je dodir i srce koje kuca blizu
mene, srce moje mame.

U mislima što moje djetinjstvo kraljiča je priča prije sna,
toplina obiteljskog doma. Djetinjstvo je moje puno
ljubavi poput duginih boja. Takva ljubav se samo
jednom rodi. Svakog čovjeka obiteljska ljubav kroz cijeli
život vodi.

Kao tinta što najljepše knjige piše, tako moje djetinjstvo
nove stranice, u knjizi, broji sve više.

Ema Pintarić, 6. a

**Rad Eme Pintarić sudjelovao je na Županijskoj smotri
LiDraNo.**

*Antonia Pleić i Gloria Trubelja - rad nagrađen na nat-
ječaju Moja županija bez korupcije*

*Lana Vutuc, 5.a - rad sudjelovao na
nacionalnoj razini natjecanja Europa u
školi*

Alegra Hammoud, 4.c

Kap

Tako sitna, tako moćna.

Tako krhka, tako jaka.

Kad crni oblaci snužde nebo,
kapljice padaju na zemlju.

Oblikuje rijeke, jezera, potoke.

Pada, teče, brbore, žubori.

Ne mari gdje će pasti,
ali tamo gdje padne,
život ide dalje.

Tina Odobašić, 7.c

Hvala ti, Majko sveta!

Noći su hladne, studene,
ni noge više ne osjećam ledene.
I krv mi se u žilama lediti počela,
oh, kad bih barem vatrui upaliti smjela.
Mrak je gust i crn svuda oko mene,
a kroz glavu mi lете samo uspomene:
 Svi moji dragi uz kamin nasmijani,
 dok snijeg i vjetar ganjaju se vani.
 Mamini kolači na stolu svečanom,
 stare staklene kuglice na boru mirisnom.
 Božićne pjesme što pjevali smo uvijek,
 i na kraju, Marijina krunica, za dušu nam lijek.
Sjetih se sada da baka mi krunicu dala,
oko vrata ju nosim da čuva me od zala.
Zrno po zrno prebirat će u mraku,
da toplije mi bude na ledenom zraku.
Čuda je činila krunica nam u životu,
moleći ju, osjetili smo svu rajsку ljepotu.
I sada mi oko srca toplinu budi,
osjećam molitve tisuću ljudi.
Svi zajedno molimo da rat brzo prođe,
da nestane zima i proljeće nam dođe.
da u miru doživimo još mnogo ljeta,
i zato ti na krunici hvala, naša majko sveta!

Ana-Marija Galić, 8.d

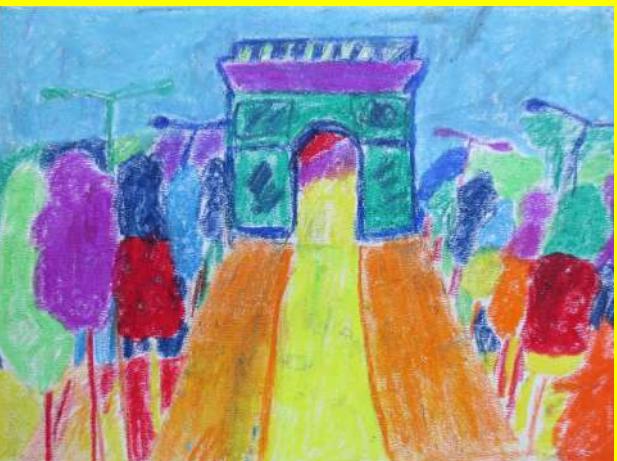
Ana Krupski 7.a

Angela Brgles Jukić, 6.a

Anja Rojčević, 7.c

Antonia Pleić, 7.a

Morsko ljeto

Ljeto nam dođe
evo mene odmah,
prvim vlakom krećem,
tebi u zagrljaj slijecem.

Na igru me zoveš,
valovima njišeš
i već sada pozivnicu
za drugu godinu pišeš.

Oj, more moje plavo, slano, bistro,
uvijek mi ostani ovako čisto.
Svjetlucaj mi tako i zovi me k sebi,
uvijek će rado ja doći k tebi.

Petra Podhraški, 8.c

More

Što mi to ujutro šapuće more
dok slušam cvrkut prica u cik zore?

Govori li o mornarima na dalekoj pučini,
otkriva li tajnu o njihovoј slobodini?

Ili o ribarima starim što noćas su isplovili
ne bi li štogod mrežama ulovili?

Možda o galebovima nad barkama što kruže
jedini prijatelji što se s ribarima druže.

Govori mi ono o gradu u dubinama,
bogatim livadama, pustinji i planinama.

Šapuće o tajnama što duboko su skrivene,
tajnama što nikada neće biti otkrivene.

Ana-Marija Galić, 8.d

Angela Brgles Jukić, 6.a

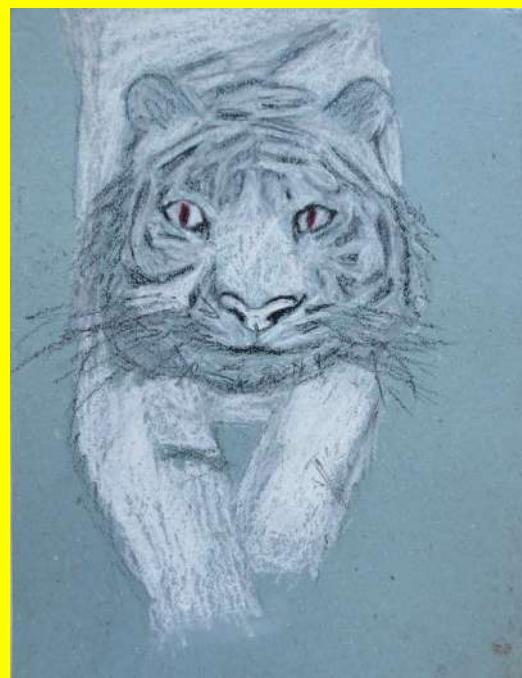
Borna Kovačić, 7.c.

Dorian Tarle, 6.a

Gabrijela Golubić, 7.c

Antonia Pleić, 7.c

Hana Švelec, 8.b.

More i ja

Gledam, divim se
plavom beskraju,
plavoj ljepoti.

Sjedim na obali,
sanjarim...
Šum valova
miris soli,
krik galebova.

Gledam, divim se
tajanstvenom
beskraju,
čudesnom svijetu.

Sjedim na obali.
Modro more
i ja.

Anja Jukić, 8.c

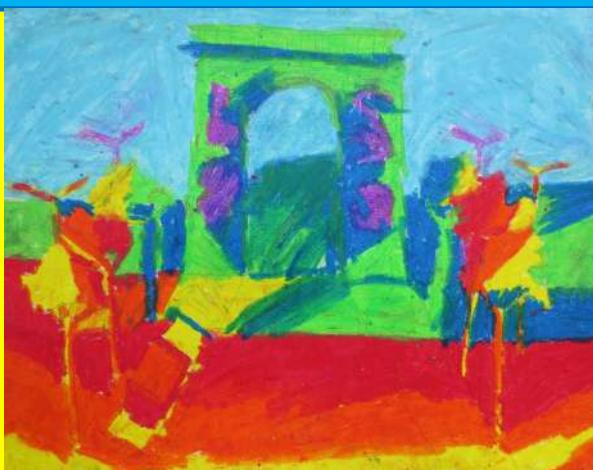
VOĆKA POSLIJE KIŠE

Otišla kiša i oblaci crni,
vani sve sjaji i više ne grmi.
Vratilo se sunce i modro nebo,
a ja sam voćku pogledao.

Bijela joj haljina tužno stoji,
kraljica moja kapljice broji.

Otresi te kapi sa svojih grana
i budi na suncu prava dama.

Fran Katinčić, 7.c

Borna Kovačić, 7.c

Dorian Tarle, 6.a

PROLJETNA KIŠA

Kap, po kap ona pada.
Lije na sve strane,
ulijeće u srca mlada
i zacjeljuje rane.

Kap, po kap ona pada.
Namače cvjetiće šarene
i ispunjava želje
neostvarene.

Gloria Trubelja, 7.c

Ivana Marković, 6.a.

RANA PTICA

Iznad trešanja
proleti rana ptica,
vjesnik proljeća.

Petar Grubić, 7.c

Dunja Međurečan, 6.b

Angela Brgles Jukić, 6.b

POLUDJELA PTICA

Da sam ptica
pa da imam krila,
cijelo nebo
kuća bi mi bila.

Letjela bih
na sve strane svijeta
kao leptir
od cvijeta do cvijeta.

Spavala bih
lebdeći u zraku,
glasala se
po danu i mraku.

Svima bi se
vidjelo na licu:
„Pogledajte,
poludjelu pticu!“

Gabrijela Golubić, 7.c

Prva ljubav

Kada sam počela misliti o nekome koga sam jedno vrijeme zvala prijateljem, shvatila sam da sam se zapravo zaljubila. Ne mogu zaspati jer u glavi, po stoti put, „puštam“ filmove sjećanja na naša druženja. Često stavljam glavu na njegovo rame kada smo zajedno jer u tom trenutku osjećam da je svijet onakav kakav je od početka trebao biti. Zaboravim na sve probleme u svijetu i shvatim da neki trenuci, koliko god jednostavni, mogu biti savršeni.

Možda u nekom paralelnom svemiru postoji neka druga ja koja ga ne poznaje. Zanima me osjeća li ona kao da netko nedostaje u njenom životu. Drago mi je da nisam ona jer mogu hvatati njegove poglede pod odmorima u školi. Ne čine mi se ti pogledi samo prijateljski. Imat ću nešto više.

Kada je sa mnom, čini se sretnijim, što mi je drago jer volim njegov osmijeh. Nitko ne zna cijeniti male stvari tako dobro kao zaljubljena osoba. Sigurna sam da sam jedina koja primjećuje intonaciju njegova glasa. Njegova kosa je svaki dan malo drugačija i način na koji mu se usnice pomiču kada se nasmiješi. Svi oko nas misle da se između njega i mene nešto događa, ali ja se, i dalje, ne usudim priznati jer ne želim izgubiti ono što imam.

Ako kažem ono što mislim o njemu, on će me, možda, odbiti. To bi uništilo naše predivno prijateljstvo. Jako bi mi nedostajao. Nije vrijedno riskirati.

Zašto sam tako uplašena sama sebi priznati?

To nisam ja. Nastavit ću dalje smijati se s njim naslonjena na njegovo rame govoreći drugima da mi je prijatelj, iako svi znaju da to nije istina.

Ema Jembrek 8.a

Fran Katinčić, 7.c

Marta Kunštić, 8.a

Dunja Vuglovečki 7.c

Fran Jakopanec, 6.c

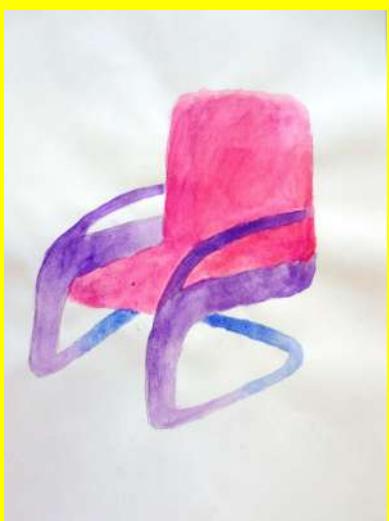

Karlo Novak 7.c.

Patricia Mihoci, 8.b

Linda Terzić, 6.b

Iva Tonklin, 6. c

Svijeća za Vukovar

Zašto svijeća u prozoru naše kuće gori,
u ove tmurne dane jesenje?
Zašto se suza tati u oku stvori
kad pali tu svijeću što budi uspomene?

Taj mali plamen milijarde suza skriva,
natopila bi se njima sva slavonska njiva.
Skriva taj plamičak sve boli i jade,
djatinjstvo tisuća što rat im ukrade.

Taj ples plamena na vjetru u ritmu laganom,
ples je duša iz Vukovara ratom uništена.
Svjetlo svijeće nuda je njihova
da će barem dječica biti spašena.

Ali ' neprijatelj za godine pitao nije,
želio je samo uništiti ih što prije.
Sijao je strah, pucao, palio,
a zločinom se pred drugovima hvalio.

No, jedno zločinac nije znao
jer zatrovana mu duša mržnjom bila.
U Vukovaru uvijek hrvatsko srce bije,
a Hrvatska će zauvijek biti žrtva!

Ana-Marija Galić, 8.d

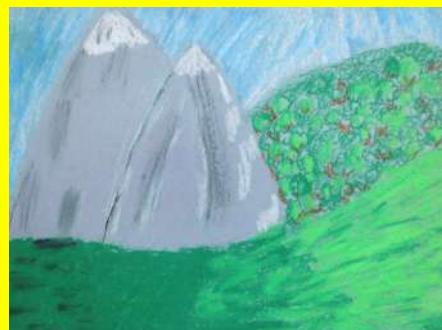
Gabrijela Cvitić, 8.c

Robert Barčanec, 6.c

Lukas Puž 6.a

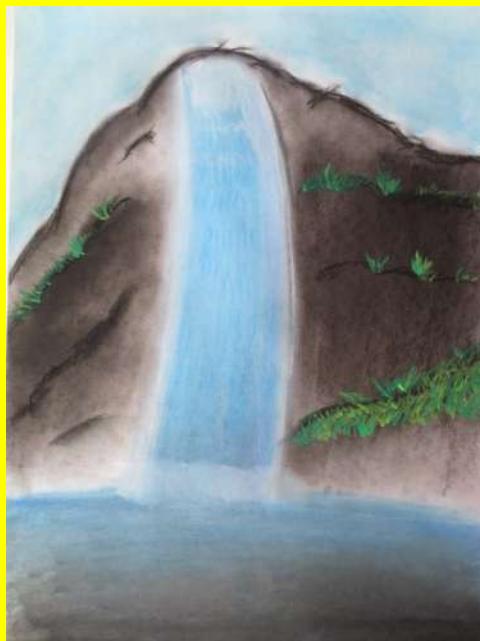
Viktorija Juriša, 6.a

Sebastian Klauderoti, 6.c

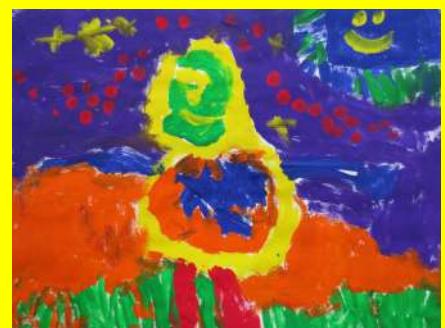
Ema Pintarić, 6.a

Linda Brlečić, 7.c

Viktorija Vukmanić, 7.c

Viktor Jakupec, 5.a

Oproštaj od 4. razreda

Idem u 4. razred i veselim se što će uskoro krenuti u 5. U ovom razredu stekla sam mnoga prijateljstva, moji prijatelji su stvarno odlični.

U 5. razredu će se sve promijeniti. Novi učitelji, nove učionice, više učenja i napora, ali najgore je što se rastajem od svojih najboljih prijatelja u razredu i od svoje učiteljice. Do sad sam stekla veliko znanje, ali ne samo to, naučila sam kako biti najbolja prijateljica i kako poštovati svoje prijatelje. U svemu tome pomogla mi je

najbolja učiteljica na svijetu i jako sam joj zahvalna na tome. Prijatelji mi pomažu da se osjećam dobro. Ne znam što će biti u 5. razredu. S jedne strane se tome veselim, a s druge ne. Znam da će mi neki jako faliti. Morat će se priviknuti na nove ljudе. U ove četiri godine bilo mi je stvarno lijepo sa svima. Svi si međusobno pomažemo i mislim da smo jako složan razred. Cijenimo prijateljstvo i svatko od nas ima bar jednu manu, ali nema to ne smeta. Zato mislim da smo jako dobri prijatelji.

Svakog dana naučim nešto novo što mi pomogne. Neke prijatelje će vidjeti i izvan škole, zato mi je najteže napustiti moju učiteljicu. Uvijek nam je u svemu pomogla i bila nam podrška.

Bilo mi je prelijepo družiti se s mnogo dobrih ljudi. Uskoro će doći kraj, ali moje misli će mi biti najbolje uspomene.

Emilija Škutin, 4.a

4.c nije samo razred... To je ljubav, sreća, veselje. To je nas 26-ero, naša učiteljica Lidija i pomoćnica Dijana. Svatko od nas poseban je i vrijedan na svoj način. Tako bi govorila naša učiteljica. Različiti smo, neki su u nečemu bolji od drugih, ali svejedno smo prijatelji, pokušavamo si međusobno pomagati i oprashtati. Tu se osjećamo sigurno i opušteno.

U ove četiri godine proživjeli smo svakave zgode i nezgode. Ponekad bili neposlušni, zaigrani, razdragani. Uvijek je u razredu bila dobra atmosfera. Imamo marljivih i odgovornih učenika. Neki su dobri u sportu, pjevanju, plesanju, neki u matematici, pisanju priča i pjesama, neki kreativni i maštoviti.

Trudili smo se biti ekipa. Bilo je teško, ali znali smo i uspjeti. Tako nam je bilo na maturalcu, kad bismo humanitarno djelovali, išli negdje zajedno, u igri, na priredbama, ali i kad bismo zajedno učili i raspravljadi o nekoj temi ili problemu. Da, da, bilo je i toga.

Rađale su se prve simpatije, pisma, pjesme i pokoja čokoladica za drage nam osobe. Volimo se šaliti, pričati viceve, smijati i zajedno provoditi vrijeme uz igru i zabavu. Priznajemo, nekad nam se nije učilo, ni pisalo, nekad smo bili umorni i spavalо nam se. Nismo najbolji na svijetu; to i ne postoji; ali se trudimo biti bolji.

No, ne smijemo zaboraviti na jednu jako važnu osobu, pitate se tko je? Naravno, naša učiteljica, naučila nas je mnogo toga i podržavala nas, znali smo je razljutiti, ali isto tako znamo da nas ona

svejedno jako voli. Za nas je ona najbolja učiteljica. Pozitivna je i to širi oko sebe. Brižna je, nasmijana, dobra, mudra, vrijedna, pametna... Još puno lijepih osobina krasi našu učiteljicu.

Volimo svoj 4.c takav kakav je, sa svim vrlinama i manama i kao takav ostat će nam u trajnom sjećanju.

Hvala svima koji su nas učinili osobama kakve smo danas.

Vaš 4.c

Povijesna skupina "Povijest za budućnost"

Još od početka petog razreda sjećam se kako nas je naša učiteljica povijesti Mirna Kovačić pozvala da se svi zainteresirani za povijest i glumu učlanimo u povijesnu skupinu. Cilj nam je bio da za kraj petog razreda napravimo predstavu o nekom gradivu iz povijesti koje smo tada učili te na zabavan način odglumimo.

Našu povijesnu skupinu čini ukupno 18 učenika sedmih razreda, a to su iz 7. a Patricija Bačani, Sara Božić, Hrvoje Horvat, Matej Koštić, Gabriela Lončar, David Premec, Lovro Rod i Jana Nakić. Iz 7. b razreda su Mia Zagrajski, Karla Filipić, Maja Blažok, Mihael Tinodi i Dorian Lončarić. Iz 7. c razreda sudjeluju Borna Kovačić, Petar Grubić i Lucija Kuzmić te iz 7. d Jan Vuk i Patrik Perušić.

Članovi skupine Povijest za budućnost gostuju u Zagrebu

Svi mi odlučili smo se pridružiti toj skupini i naučiti nešto više o povijesti. Naša nastavnica Mirna Kovačić vodi ovu skupinu, piše scenarije koje uvježbavamo te nam pomaže pripremiti se za nastup. Na takav način svi se zajedno super zabavljamo te naučimo i nešto novo.

Na kraju petog razreda za naše smo prijatelje, roditelje i nastavnike odglumili predstavu "Rome Rocks". Predstava nas vraća u doba Rimskog carstva te Prvog trijumvirata. Kroz nju

mogemo vidjeti razne dogodovštine Cezara, Krasa i Ptolomeja, ali i predivne Kleopatre i njenog brata, faraona Ptolomeja XIII. Možemo vidjeti spletke senatora, ali se i nasmijati raznim smiješnim scenama.

U šestom smo se razredu proslavili predstavom "Rome Rocks" pošto smo bili pozvani na razna gostovanja. Predstavu smo odlumili u Srednjoj školi u Koprivnici, u Gimnaziji "Fran

Igre prijestolja na hrvatski način na priredbi za Dan grada Koprivnice

Galović", u Osnovnoj školi "Braća Radić" te u gradskoj Knjižnici i čitaonici "Fran Galović" u sklopu programa "Madi za mlade".

Prije zimskih praznika u šestom razredu za božićnu predstavu u Domu mlađih odglumili smo igrokaz "Božićno pomirenje" koja nas vraća u doba Prvog svjetskog rata, u božićno vrijeme kada su se vojnici Njemačke i Engleske na Božić pomirili te odigrali nogometnu utakmicu.

Za kraj šestog razreda pripremili smo novu prestavu. U našoj školskoj dvorani smo je u cijelosti izveli pred nastavnicima, prijateljima i roditeljima. Predstava se zove "Igre prijestolja na hrvatski način". Jedan smo kraći dio te predstave izveli i u Domoljubu za Dan škole. Predstava naš vraća u doba Protudvorskog pokreta te Barbare Celjske. U njoj možemo

vidjet razne spletke i dogodovštine između Elizabete Kotromanić i Marije Anžuvinske, Ludovika I. Anžuvinca, Žigmunda Luksemburškog te Crne kraljice, odnosno Barbare Celjske.

Predstavom "Igre prijestolja na hrvatski način" u sedmom smo razredu također imali mnoga gostovanja. Glumili smo na

Igrokaz Veliko okupljanje na priredbi za Dan škole

županijskom stručnom vijeću učitelja povijesti, u Pitomači, u Srednjoj školi Stjepana Sulimanca te smo nedavno nastupili u zagrebačkoj Osnovnoj školi Frana Galovića u Dugavama.

Za kraj sedmog razreda odlučili smo odglumiti predstavu "Veliko okupljanje". Predstava govori o stereotipima i zanimljivostima koje vežemo uz pojedine narode. U povijesnoj skupini nam je odlično. Svi se zajedno družimo, zabavljamo, smijemo... Dolazimo na probe gdje uvježbavamo iduće nastupe i jako nam je lijepo. Prijatelji smo, podržavamo se i međusobno si pomažemo.

Jako volimo svoju povijesnu skupinu. Cilj nam je naučiti druge ljudi o povijesti, a usput ih i nasmijati. Sretni smo što je nastavnica dobila ideju da osnuje ovu divnu skupinu te se od srca veselimo dalnjim druženjima i gostovanjima sve do završetka osmog razreda.

Jana Nakić, 7.a

Robotika u školi

Od ove školske godine učenici naše škole imali su prilike uključiti se u rad izvannastavne aktivnosti Robotika.

mBot-23

U suradnji s Udrugom za održivi razvoj Koprivnica pristupili smo projektu Croatian Makers liga. U rad grupe bili su uključeni učenici viših i nižih razreda. Grupu su pohađali učenici trećih razreda te peti i sedmi razredi.

Croatian Makers ligu pokrenuo je Institut za razvoj i inovativnost mladih.

Cilj Lige bio je omogućiti uključivanje robotike, automatike i programiranja u edukaciju u osnovnoškolskom uzrastu.

Platforma na kojoj se odvija liga je edukacijski robot mBot (Bluetooth verzija) koja nudi vrlo jednostavan ulazak u svijet

Programiranje robota mBot

robotike, ali omogućava i naprednije korištenje. Uvjet za dobivanje robota bio je sudjelovanje na 5 kola lige. Učenici su sami sastavljali robe, a nakon toga krenuli smo s programiranjem. Trebalo je naučiti programirati robota da prati crtu, šalje poruke, signale, mijenja boju, zaustavlja se u određenom trenutku, što nije bio nimalo jednostavan zadatak. Učenici su bili vrijedni, nesebično razmjenjivali znanja i vještine, što je za svaku pohvalu.

Slijedilo je natjecanje koje je podijeljeno u dvije kategorije: 1. - 5. i 6. - 8. razred osnovne škole.

Prограмirani robot prati liniju

Svi sudionici bili su podijeljeni u regionalne grupe i natjecanja su bila organizirana u regionalnim centrima diljem Hrvatske. Dio natjecanja održavao se online iz prostora škole. Sudjelovali smo na pet natjecanja te svaki put postigli iznimno dobre rezultate. Grupa će nastaviti s radom i iduće godine jer budućnost je u robotici.

Voditeljica aktivnosti: Tijana Martić, prof.

Micro:bit

BBC micro:bit je novo džepno računalo koje omogućava svakome kodiranje, uređivanje i korištenje raznih dijelova hardvera uz pomoć softvera. Micro:bit je edukativni i kreativni alat za programiranje i kodiranje koje može biti vrlo zabavno.

Možeš koristiti svoj BBC micro:bit za sve vrste cool kreacija, od robota do muzičkih instrumenata - mogućnosti su neograničene. Ovaj mali uređaj ima jako puno mogućnosti, kao što su 25 crvenih LED-ica koje mogu

prikazivati poruke. Na njemu su dvije tipke koje se mogu koristiti za kontrolu igre ili zaustavljanje i preskakanje pjesme na popisu za reprodukciju. BBC micro:bit može razaznati micanje i smjer kojim ideš, a može i koristiti nisko-energetsku Bluetooth vezu za interakciju s drugim uređajima i Internetom.

Ukoliko želite programirati BBC micro:bit, možete posjetiti web stranicu microbit.org/hr/ ili ga uz pomoć aplikacije upravljati mobitelom. Micro:bit je

kompatibilan s tabletima i pametnim telefonima što čini ga privlačnim za mlade programere koje zanimaju igre. Programiranje micro:bita može biti vrlo jednostavno korištenjem blokova naredba u JavaScript Blocks editoru, a za one koje vole napredno programiranje, svoje programske vještine mogu vježbati i u Python editoru.

Jan Vuk

Individualni rad pedagoginje s učenicima

Stručna suradnica pedagoginja radi individualno s učenicima svih uzrasta u osnovnoj školi, od prvog do osmog razreda. Nakon prepoznavanja učenikove teškoće ili problema i upoznavanja roditelja, upoznaje ih s načinima i metodama rada s učenikom i svim radnim zadacima koje će pedagog čuvati u bilješkama o učeniku i koji će biti dokumentacija ostvarenog rada s učenikom. Individualni rad s učenikom obično se odnosi na pomoć u učenju i pomoć u razvijanju vještina dobre komunikacije. U individualnom radu s učenicima pedagog se rukovodi načelima i didaktičkim principima da bi uspješno ostvario planirane ciljeve. Individualni rad s učenikom je proces koji ima svoju strukturu i ima za rezultat odgoj i obrazovanje učenika uvažavajući njegove psihofizičke sposobnosti te prilagođenost uzrastu.

Ti principi su:

- ◆ *princip zornosti i apstraktnosti – kojim pedagog primjenjuje zorne izvore znanja, potiče učenika na neposredno promatranje okoline, koristi pomagala u radu (igre, slovarice, slikovnice, atlasi, geometrijski oblici i sl.)*

- ◆ *princip aktivnosti i razvoja – pedagog u radu s učenikom potiče sve njegove kognitivne, socijalne, emocionalne, osjetilne i motoričke sposobnosti*

- ◆ *princip sistematičnosti i postupnosti – pedagog radi logički pregled nastavnih sadržaja s učenikom od jednostavnijih do složenijih sadržaja, uči ga korisnim metodama učenja, prikazuje moguće oblike učenja poput mentalnih mapa, izrada zabilješki, izrada plana učenja i sl. u skladu s mogućnostima učenika*

- ◆ *princip primjerenosti – pedagog angažira sve učenikove potencijale u skladu s njegovim uzrastom i fazama razvoja*

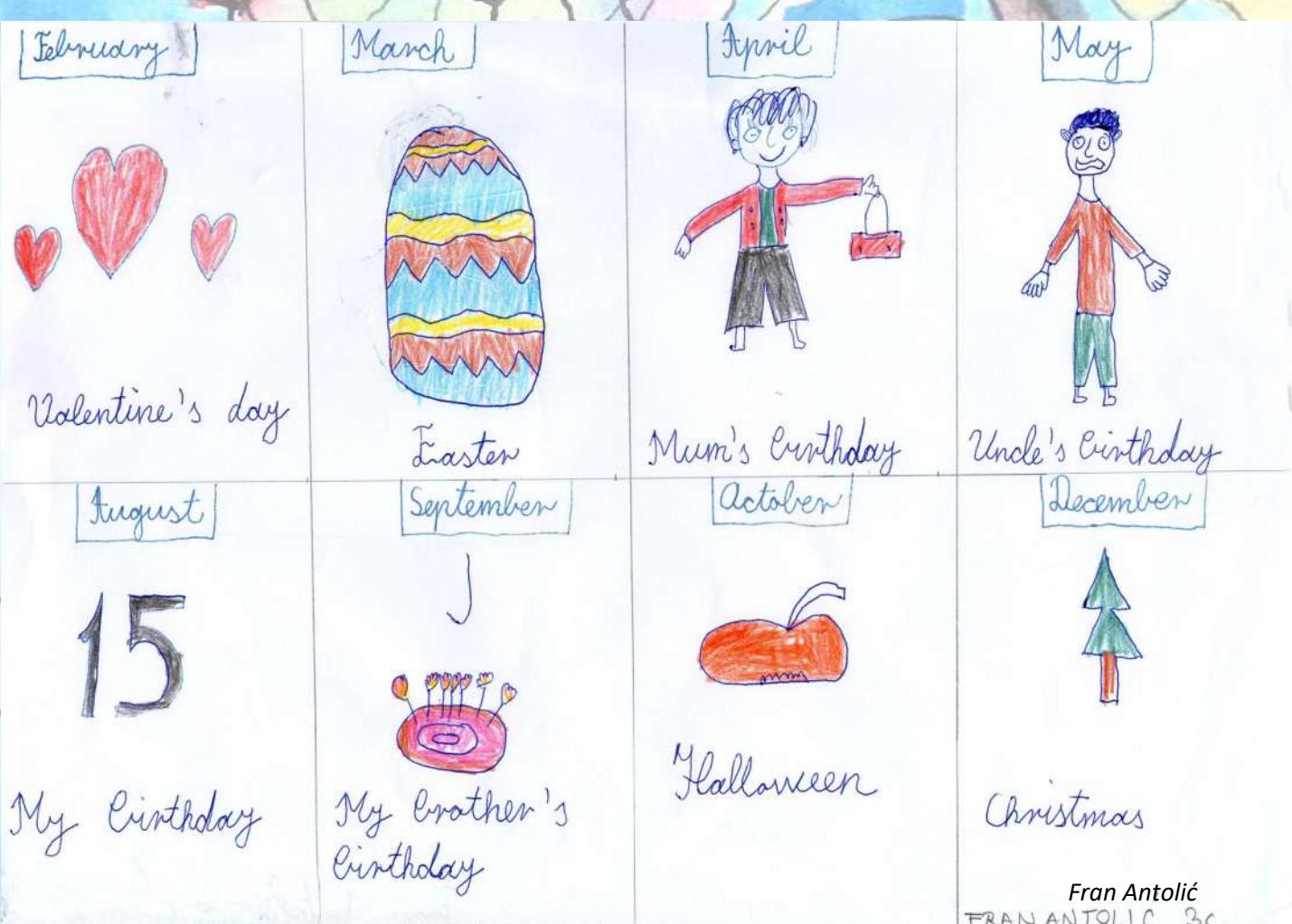

- ◆ *princip individualizacije i socijalizacije – pedagog potiče učenikove snage i radi na rastu njegove osobnosti, ali istovremeno potiče i razvija i njegove socijalne vještine.*

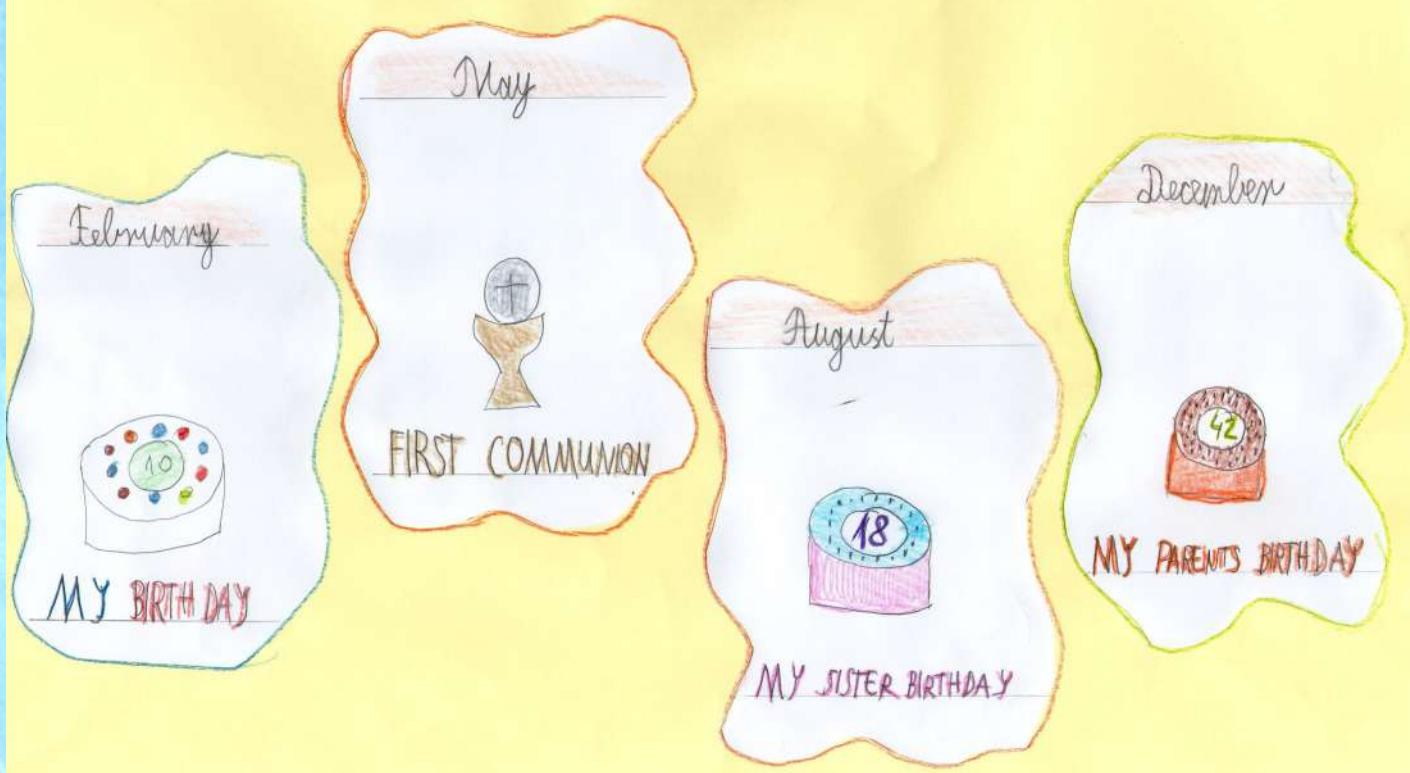

mr.sc. Jasna Relja, pedagoginja savjetnica

MY CALENDAR

MY CALENDAR

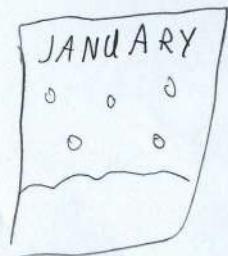

Fran Cmrk

2017						Simon Labaš 3.C.
JANUARY	FEBRUARY	MARCH	APRIL	MAY	JUNE	
Winter sport's.	Valentine's day.	My birthday.	Happy Easter.	Dad's birthday.	End of school year.	
JULY	AUGUST	SEPTEMBER	OCTOBER	NOVEMBER	DECEMBER	
Summer time.	Brother's birthday.	Back to school.	Mum's birthday.	Cold and windy.	Merry Christmas.	

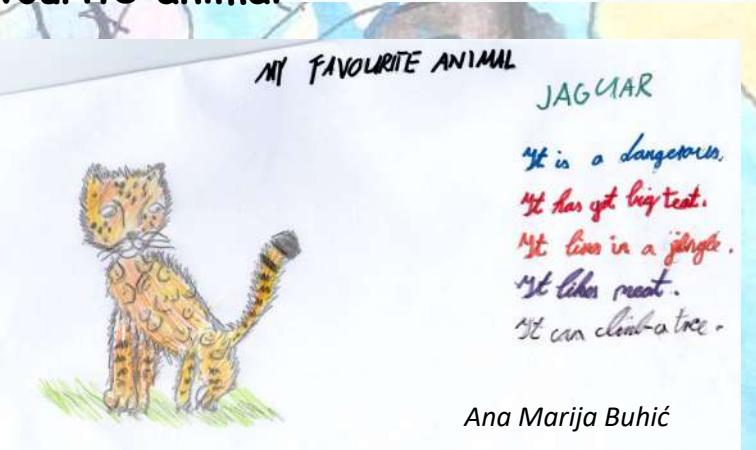
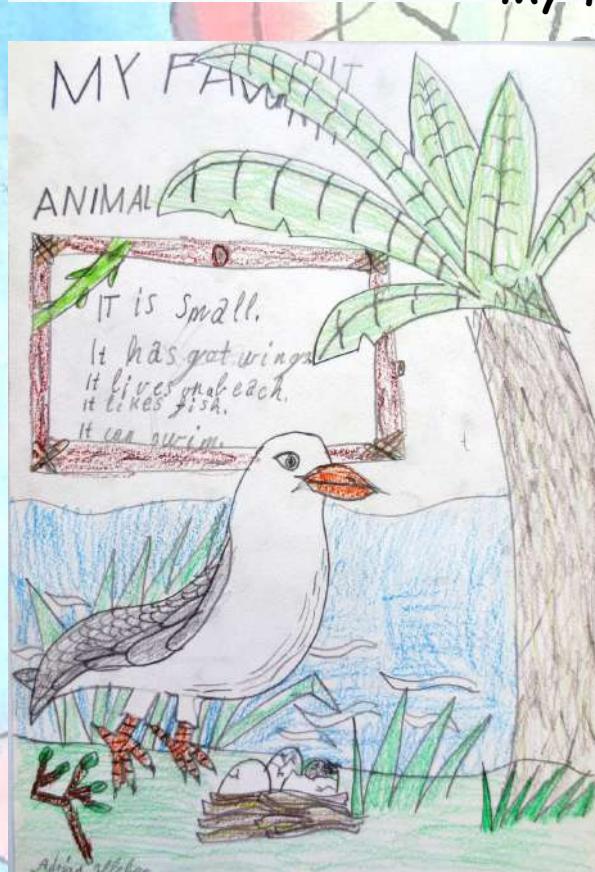
Simon Labaš

2017

Stella Grandić

My favourite animal

Adrian Hlebar

Anja Milivojević

MY FAVOURITE ANIMAL

IT IS DOG.

IT HAS GOT FOUR LEGS.

IT LIVES IN HOUSE.

IT LIKES BONE.

IT CAN FAST RUN.

DENIS BOGDAN 3C

A HORSE

It is a horse.

It has got four legs.

It lives on the farm.

It likes corn and grass.

It can run very fast.

Elena Šadek

MY FAVOURITE ANIMAL

It is dog.
It has got tail.
It lives on a farm.
It likes bones.
It can run very fast.

Emina Sokač

Simon
Labaš

MY FAVORITE ANIMAL

It is small.

It has got a small head, nose, teeth
big ears, four legs and a tail.

It lives in house.

It likes dog's food.

It can run very fast.

Simon Labaš

I'VE got a pet cat. Her name is Bea. It's black
and white, it has got four legs, small
ears, big eyes. It lives in my house. It
will milk. It can walk very fast.

Toni Čubrilo

Josip Marković

MY FAVORITE ANIMAL IS DOG
HE HAS GOT BLACK EYES, BIG TEETH,
TWO LITTLE EARS, WHITE LONG HAIR,
FOUR LEGS AND SMALL TAIL.
HE LIVES IN A HOUSE
HE LIKES TO PLAY WITH CHILDREN
HIS NAME IS SAMI AND I LOVE HIM
VERY MUCH

Fran Cmrk

I'VE got a pit dog SAMI. My dog is black. He
got four legs, Sami is big, it can run very fast, it
likes bones, and likes play. Sami lives on a farm.
I loves my dog very much.

Marko Čubrilo

My favorite animal

My favorite animal is tiger. Tiger is dangerous. It has got big eyes. It lives in a jungle. It likes to eat meat. It can run very fast and catch.

Fran Kolar

MY FAVOURITE ANIMAL

It is dolphin.

It has got tail.

It lives in the ocean.

It likes fish.

It can swim.

Hana Bijelić

VIKTORIJA

Ines Košnjak

MY FAVOURITE ANIMAL

BUNNY

It is small.
It has got a tail.
It lives in the forest.
It likes grass.
It can jump.

Jana Marić

My favorite animal

It is small.

It has got eight legs.

It lives in a desert.

It likes mosquitoes.

It can do webs.

Miro Bajrić

It is black.

It has got four legs.

It lives back yard.

It likes playing with me.

It can run very fast.

It is a dog.

MY DOG

Viktoria Miklošić

MY FAVOURITE ANIMAL

It is tasmanian devil.
It has got small eyes.

It lives in Australia.

It likes meat.

It can run very fast.

Zora Teufel,

My name is Zora. I'm 10 years old. I have a dog, her name is Keti. And I have cats Corli and Želica. I live in Tospivovo. I go in school Dara Fister. My best friend is Korma. My mom is Dijana. And dad Nenad. I have sister Neda. She is going on dancing. It is pretty here! Bye.

Zora Teufel

My house

MY HOME

I live in a HOUSE.

*In my house there is A LIVING ROOM,
A DINING ROOM, A KITCHEN,
A HALL, A BATHROOM, A BEDROOM,
A MY ROOM and IVAN'S ROOM.*

*In my room there is DESK, CHAIR, TOP-
BOX, POSTERS and BOOKS.*

*There are a lot of TOYS in my room.
I love my home!*

Ana Marija Bulic'

I live in a house.

*In my house there is living room,
dining room, kitchen, bathroom, bedroom
and my room.*

*In my room there is a toy box,
desk, chair, wardrobe, computer
bookcase, TV set and bed.*

*There are a lot of toys and books
in my room. I love my home.*

Karlo Radošević

My house

*I live in a house.
In my house there is sofa,
fridge, table...
In my room there is Bed,
sofa, computer, 2 tables.
There are a lot of
juchos, tables, bags...
I love my home!*

Katja Gaži

My favourite book

My favourite book is "the book thief". Markus zusak wrote it. It's very interesting but also, so, so tragic.

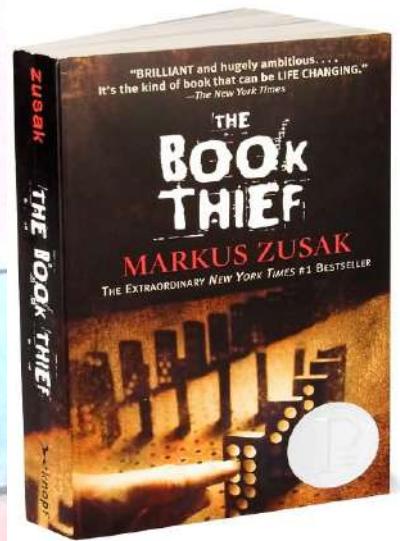
The book is about a girl liesel in the time of the second world war. She had a younger brother. They had to go to another home because of the war. Their mum was sad because of it but she knew that they had to go away, or else they will be dead.

On the way to another home liesel's brother died in the train because he got the cold. She was sad and she had to go to go all the way to another home, alone!!

On the place where her brother was burried she found a book.

After lots of hardwork she learned how to read and write. She did not have money to buy books so she started stealing books from mayor's library. She also saved books from fire because hitler's army burned books. After many, many, many years she became an old lady. At the end she died because she was too old. The ghost of death took her and they went slowly in the sky together.

I like this book because it shows real love for books. Liesel was calm while she was reading books. She found comfort in them. She was really hardworking and she learned how to read and how to write all alone ! That is why i like it.

Anja Matovina, 7.b

Last Weekend

Last weekend I woke up around 8 a.m. I saw a weird, big book in my room. I opened it but I didn't understand anything. Letters in the book were very big. I have never seen anything like that. Suddenly, a tiny fairy came out of the book. I almost had a heart attack.

A few seconds later I was

in my school. I was very surprised because I didn't know why would the fairy come out of the book and why would the book take me to school. I did not know what to do so I started walking home.

I was walking for about seven minutes and I came to my house. The town was empty,

there was no traffic. It was very quiet. The door of my house was unlocked so I entered. My family was not there. I did not know what to do.

Suddenly, I woke up. There was not another me in my room. Everything was the same. It was just a dream.

Mia Sever, 7. d

J'aime la nature et je la protège

(Volim prirodu i štitim je)

Qu'est ce que je fais pour protéger l'environnement?

(Što ja činim za zaštitu okoliša?)

Quand je sors d'une pièce, j'éteins la lumière.

Je fais sécher mon linge dehors sur une corde à l'air frais.

Ma famille n'utilise pas sa voiture pour courtes distances.

Je prends une

douche plutôt qu'un bain.

Je ne jette pas des déchets dans la nature ni par terre.

Je vais à l'école à pied ou à vélo.

Pour arroser des fleurs j'utilise l'eau de pluie.

9. Je ne laisse pas couler l'eau quand je me brosse les dents.

10. Je ne jette JAMAIS les déchets en plastique dans la nature, je les

mets dans le sac jaune.

Učenici francuskog jezika :

Adi Stajku, 7.a, Hrvoje Horvat 7.a,

Ana Krupski 7.a,

Dora Kuretić 7.b, Katja Kukec 7.d,

Vanda Žauhar Heneži 7.d

Frankofonija u našoj školi

I ove godine kulturnim programom u školskoj dvorani obilježili Dane frankofonije. Učenici francuskog jezika iz 4., 5 i 7. razreda priredili su priredbu pod vodstvom učiteljice francuskog jezika, profesorce Tomislave Kraljić. Četvrti razredi su pokazali kako bi se snašli u frankofonoj zemlji u svakodnevnim situacijama.

Frankofonija - putnici u Francuskoj

Nakon samo 6 mjeseci učenja francuskoga mogu se predstaviti, reći osnovne informacije o sebi i

pitati sugovornika ono što žele o njemu znati. Ako ogladne, mogu se snaći u dućanu ili na tržnici te kupiti potrebne namirnice. Peti i četvrti razredi zabavili su nas svojim igrokazom „Le Loup et les sept chevreux – Vuk i sedam kozlića“ koji su odglumili na francuskom jeziku.

Nakon igrokaza pogledali smo film koji su sedmi razredi snimili

Frankofonija - igrokaz Vuk i o sedam kozlića

Koprivnici i svojoj školi. Cilj nam je bio predstaviti grad i školu frankofonim govornicima koji bi

nas htjeli bolje upoznati i posjetiti. Priredili smo i prezentaciju na temu frankofonije te kviz znanja i nagradnu igru za publiku. Sretni dobitnici iz publike osvojili su nagrade s francuskim motivima. Ugođaju večeri pridonijeli su i učenici likovne grupe koji su naslikali radove na temu: „Dessine-moi une chanson – Nacrtaj mi pjesmu!“ Nakon priredbe posjetitelji su mogli razgledati izložbu učeničkih radova te uživati u francuskim poslasticama.

Hrvoje Horvat, 7.a

Die Reise nach Österreich

Um 1:45 Minuten sind wir mit dem Bus auf die Reise namens Gloriette gegangen. Wir sind in den Bus aufgestiegen und nach Österreich losgefahren. Wir sind aus Koprivnica über Slowenien nach Wien gereist. Österreich finde ich sehr modern und schön. Wir haben sehr viele Berge, Wälder und Wiesen gesehen. Wir kamen am Morgen in Österreich. Wien ist die Hauptstadt von Österreich. Dort ist auch schön und alle sind in der Eile. Dort gibt es viele Baustellen. Zuerst haben wir das Schloss Schönbrunn gesehen. Er war sehr groß und gelb. Unser Reiseführer hat uns die Geschichte über dem Schloss erzählt. Hinter dem Schloss waren

ein schöner Park und die Gebäude uns alle Sehenswürdigkeiten mit dem Innere des Schlosses besichtigt. Danach sind wir ins Stadtzentrum mit dem Bus gefahren. Dort haben wir viele Sehenswürdigkeiten gesehen. Wir sind durch die Stadt, bis der Donau gefahren. Während der Fahrt haben wir viele Gebäude, gesehen. Naturhistorisches Museum

Und dann das wichtigste; wir haben wir viele Sehenswürdigkeiten gesehen. Wir sind durch die Stadt, bis der Donau gefahren. Während der Fahrt haben wir viele Gebäude, gesehen. Naturhistorisches Museum. Unsere lokale Reiseführerin hat besichtigt. Um 18:30 waren wir bereit auf dem Weg nach Hause. Wir sind spät in der Nacht nach Hause gekommen.

Filip Sokolić, 7.b

HAMBURGERRESTAURANTS

Hamburger ist ein Sandwich, der aus einem oder mehreren Kuchen von faschiertem Fleisch besteht, meistens Rindfleisch, der in einen gebackenen Hamburg gesetzt wird. Hamburger werden mit Salat, Speck, Tomaten, Zwiebeln, Gurken, Käse serviert, und Vorspeisen wie Senf, Majonaise und Ketchup.

Manche Menschen denken das Fast-Food gut für die Gesundheit ist und deswegen essen sie am meisten solche Nahrung. Die anderen Menschen sind der Meinung das diese Nahrung schlecht für die Gesundheit ist und eine sehr schlechte Qualität hat, wie sie aus Fette und Zucker ist. Sie kann gefährlich sein wenn man sie in zu grossen Mängen konsumiert und verursacht

Dickheit. Diese Nahrung kann auch andere Gesundheitsprobleme verursachen, am meisten Herzkrankheit, hohes Kolesterol im Blut, Diabetes bei kleineren Kindern und verstopfte Blutadern. Die italienische Slow Food Gruppe hat diese Nahrung kritisert und über die Risiken der Fast Food Nahrung gesprochen.

Die Fast Food Restauranten produzieren sehr viele Mengen von Abfall. Wegen der grossen Kritiken deren Einfluss auf die Umwelt, haben einige Hamburgerketten plastische Verpackung mit Recyclingverpackung aus Papier ersetzt. Auf diese Weise wird die Natur nicht gefährdet, weil diese Verpackung kompostiert werden

kann und sie in der Erde abgebaut wird.

Die neueste FSC Verpackung ist sehr umweltfreundlich weil man die Aufforstung fordert und man so viele Bäume anpflanzt wie viele Verpackung von ihnen produziert werden, so das ein Balance in der Natur entsteht.

Die bekanntesten Fast Food Restaurante sind Mc Donalds. Neben Mc Donalds sind auch KFC, Burger King, Wendy's, Taco Bell, Wimpy, Pizza Pizza und Pizza Hut bekannt. Die Fast Food Restaurante sind ein Symbol der Globalisation und des amerikanischen Einflusses.

Hana Švelec i Patricia Mihoci, 8.b

PROJEKT FRÖHLICHES DEUTSCH - VESELI NJEMAČKI JEZIK

Učenici Gimnazije "Fran Galović" iz Koprivnice posjetili su učenike 3.-ih razreda te im ukratko predstavili njemački jezik. Učenici se u trećem razredu mogu odlučiti za izborne predmete koje će pohađati u četvrtom razredu, među kojima je i njemački jezik.

Gimnazijalci Ena Ledinski ,Lana Baričević, Mateja Žunić, Lea Lončarić su kroz različite igre, pjesmu, ples, glumu motivirali učenike u 20-minutnom programu.

Na početku susreta učenici su započeli s temom Ich bin...; Wer bist du (tema predstavljanja)

Nakon toga učenici su usvojili temu Farben (boje) gdje su uz pomoć balona usvojili boje , naučili pjesmicu das Farbenlied. Učenici su također usvojili temu

Körperteile (dijelovi tijela) te naučili pjesmice Kopf, Schulter, Knie und Fuß i Wackel mit dem Po.

*Učiteljica njemačkog jezika:
Sonja Schuster*

Samoregulacija (upravljanje sobom) – „lijek“ protiv lijenosti

Na pitanje „Što mi onemogućava ili otežava postizanje željenog uspjeha u školi?“ vrlo često dobivamo odgovor „moja lijenost“. Uglavnom to znači da nam se teško „natjerati“, „pokrenuti“, odnosno motivirati za redovito učenje. Znamo da bismo trebali učiti, ali uvijek nađemo nešto drugo „važnije“ i/ili ugodnije.

Tko upravlja nama – našim mislima i ponašanjem? Naravno, mi sami. Od nama važnih osoba (roditelja, članova obitelji, prijatelja, učitelja) dobivamo informacije, poruke, upute, prijedloge, ali izbor što ćemo učiniti, je uvijek naš, osobni. I kada kažemo: „Nisam htio, nagovorili su me“, ipak sam ja to učinio i snosim za to posljedice. Izborom određenog ponašanja biramo i posljedice za takvo ponašanje. Jedan od primjera je pisanje domaće zadaće. Ako izaberemo ne napisati zadaću, biramo i posljedicu – minus ili negativnu ocjenu. Ako prepišemo zadaću, nećemo dobiti minus, ali nećemo niti uvježbati gradivo i kada budemo pisali ispit, nećemo (u dovoljnoj mjeri) znati, a samim time niti ocjena neće biti zadovoljavajuća. Ako sami napišemo zadaću, naučit ćemo gradivo i dobiti dobru ocjenu. Dakle, važno je da dobro „upravljamo sobom“, odnosno razvijemo samoregulaciju.

Samoregulacija je sposobnost praćenja, razumijevanja i kontrole vlastitog ponašanja. Ona je važna u području emocija, učenja, odnosa prema drugim ljudima i značajno utječe na samopouzdanje, samoefikasnost i postizanje uspjeha.

U području učenja samoregulacija se odnosi na sposobnost učenika da razumiju, upravljaju i preuzmu odgovornost i kontrolu nad svojim učenjem. U tome se nalazi odgovor na pitanje zašto su neki učenici uspješniji od drugih koji imaju podjednako razvijene sposobnosti. Utvrđeno je da se školski uspjeh učenika može s 93% točnosti predvidjeti samo na temelju njihove sposobnosti za samoregulirano učenje.

Koraci za postizanje samoreguliranog učenja:

1. Planiranje – ulazak u situaciju učenja:
 - Što trebam naučiti?
 - Koliko mi treba vremena?

- Mogu li to obaviti i naučiti?
- Što očekujem, zanima li me to?
- Koji mi je cilj? (Npr. naučiti jedno poglavlje s razumijevanjem)
- Koliko mi je vremena potrebno?
- Kada ću započeti s učenjem?
- Učim li zbog dobre ocjene ili mi je cilj razumjeti gradivo?

2. Učenje ili kontrola izvedbe - usmjeravanje pažnje na zadatak, samokontrola, motiviranje i ohrabrvanje:

- Što sve trebam učiniti da bih to riješio/rješila?
- Idem li u željenom pravcu?
- Koliko mi još vremena treba za učenje?
- Što je to što me ometa?
- U čemu sam pogrijesio/la?
- Nešto mi je teško/ne razumijem – gdje mogu dobiti pomoći?
- Nakon što završim, idem van (motivacija i nagrada)!

3. Procjenjivanje postignuća nakon učenja - razmišljanja o vlastitom radu:

- U kojem trenutku najbolje učim?
- Jesam li napravio/la sve što sam isplanirao/la?
- Jesam li zadovoljan/na postignutim?
- Što treba promijeniti ili poboljšati?
- Kako ću to učiniti?

Protiv lijenosti može pomoći i motivacijska izreka: „**Tko, ako ne ja?**

Kada, ako ne sada?

Renata Glavica, dipl. psihologinja

ZABAVNA UČIONICA

1.a razred

1.b razred

1.c razred

1.r.PŠ Vinica u šetnji

3.r.PŠ u Tjednu kretanja

Duro Ester - ukupni pobjednik

Etno igre u dječjem tjednu

Debata u gradskoj Vijećnici

Europski dan oživljavanja srca

Europski školski sportski dan

Izrađuju kućica za ptice uz pomoć roditelja

HAK u 1. razredu

Europski tjedan kretanja

Igramo online književni kviz

ZABAVNA UČIONICA

Izložba vulkana

Izrada krpenih lutaka u Tjednu cjeloživotnog učenja

Kreativne radionice u Komunalcu

Meteorologinja Višnja Vučetić

Mali turistički vodiči proveli učenike gradom u Europskom tjednu kretanja

Maškare u PŠ Vinica

Mladi biolozi obilježili Europski

Maškare u školskoj dvorani

Mladi znanstvenici u PŠ Vinica

Mliječna staza u učionici geografije

Na izložbi Đuro Ester u Muzeju

Olimpijski dan u PŠ Vinica

Posjet vatrogascima

Otvorenie nove informatičke učionice

ZABAVNA UČIONICA

Posjet Knjižnici i čitaonici Fran Galović

Projekt Let's Move

Prvi dan škole - svi koprivnički učenici na predstavi

Prvi dan škole u matičnoj školi

Prvi dan škole u PŠ Vinica

Radionica s darovitim učenicima

Radionica u Muzeju

Roditelj - krim. tehničar u 2.r.PŠ

Roditelj u 2. razredu PŠ Vinica

Roditelji na glazbenoj kulturi u 2.r. PŠ Vinica

Spasavanje žaba na prometnici
Koprivnica-Đelekovec

Sat povijesti u Muzeju

Stariji učenici podučavaju mlađe u Mjesecu borbe protiv ovisnosti

Suradničko učenje u 5. razredima

Suradnja s udružom Bolje sutra

Tjedan cjeloživotnog učenja

Učenici u gradskoj Vijećnici

Uskršnja radionica 2.c razreda

Vrtićanci u posjetu školi

Upoznajemo zanimanja naših roditelja

Život naših predaka - projekt 3.b razreda

Uskršnja radionica

U našoj školi je u petak 7. 4. 2017. održana uskršnja radionica 2.c razreda. Bili su pozvani svi roditelji učenika. Trebali smo raditi uskršnja jaja. Od materijala je trebalo donijeti: škare, ljepilo, igle, konce, vreće od krumpira i novine. Radili smo tako da smo novine zgužvali i natiskali u vreću. Zatim smo svezali vreću i ukrašavali jaja šarenim krpicama. Napravili smo puno lijepih uskršnjih jaja. Učiteljica Biserka Knez ih je izložila na ulazu u našu školu.

Marko Kragl, 2.c

Biseri 2.c razreda

Kako se jednim imenom zovu ptice koje se ne sele?

Ptice ostajačice.

Nabroji 2 ptice selice.

Vrabčić selica

Drveće kojemu u jesen pada lišće zovemo golo drveće.

Rijeka koja teče nizinskim dijelom našeg zavičaja zove se Vodopad.

Gora u našem zavičaju zove se More.

CIJEFIOETK	(KOEFICIJENT)	TANGO(BEZ 5) + CEMENT (BEZ 1,2,3)+ A
ORPCROPOAINOSCT	(PROPORSIONALNOST)	
SAAPIC	(APCISA)	KRUH(BEZ 1,2,3,4,5) + PLETENICA (H=Ž)
TOTOKSPA	(POSTOTAK)	
EĐNIERU ARP	(UREĐENI PAR)	PROFESOR(BEZ 4,5,6,7,8) + (MJERA (BEZ 5)

ILIMGRAM	(MILIGRAM)
EMATRLIOK	(KILOMETAR)
SOGEP	(OPSEG)
POKRAVTUIKN	(PRAVOKUTNIK)

Luka Perika, 5.b

$$\begin{array}{r}
 & \boxed{} & 8 & \boxed{} & 6 & \boxed{} \\
 + & 9 & & 3 & 3 & 7 \\
 \hline
 1 & 7 & 7 & 3 & 3 & 0
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 6 & 3 & 4 & \boxed{} & 8 & 7 & \boxed{} \\
 - & 5 & 6 & \boxed{} & 9 & 7 & \boxed{} \\
 \hline
 4 & 6 & 8 & 6
 \end{array}$$

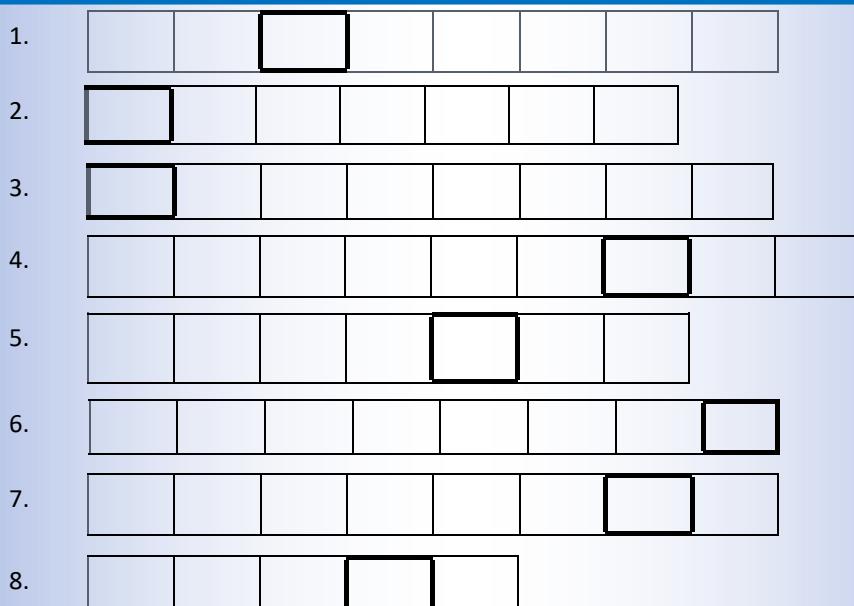
1		2		3	
					4
2					
3			4		
5					

OKOMITO:

1. $100 * 10 / 100$
2. $780 / 5$
3. $312 * 6$
4. $1223 * 2 + 95$

VODORAVNO:

1. $10000 + 20101 - 20000$
2. $17255 * 5$
3. $8 * 4$
4. $(3696 + 95) / 4 - 95$
5. $(28455 - 65) / 5$

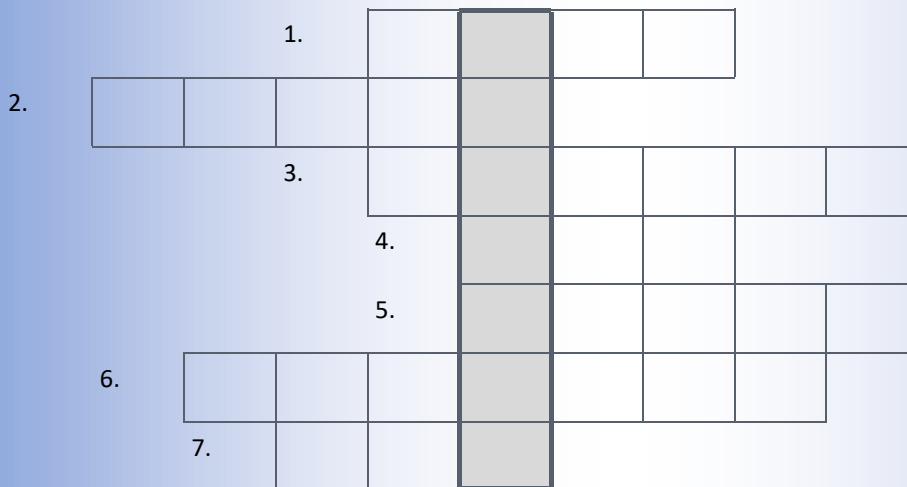

1. Izražavaju dio neke cjeline.
2. Koristimo ih u matematici.
3. Što dobijemo nakon što nešto izračunamo.
4. Jedna od računskih radnji u kojoj upotrebljavamo minus-
5. Dužina koja spaja dvije točke na kružnici i koja prolazi središtem.
6. Dio ravnine koji omeđuje krug.
7. Računska radnja suprotna od oduzimanja.

$$\begin{array}{r}
 & 3 & 4 & \boxed{} & 0 & \boxed{} & 1 \\
 + & \boxed{} & 8 & 9 & 1 & \boxed{} & \boxed{} \\
 \hline
 & 6 & 2 & 9 & 2 & 5 & 0
 \end{array}$$

KITMEATMA EJ UVSJDEG KOO ASN.

Leonarda Mihoci, 5. a

1. Savršeni geometrijski lik.
2. Najmanji dio ravnine.
3. Geometrijsko tijelo koje ima dvije plohe iste, a dvije različite.
4. Oštro je, režeš njime.
5. Brz je i leti.
6. Rezultat oduzimanja.
7. Organ vida.

Dino Vutuc, 5. a

Mladi planinari naše škole u dvodnevnom planinarenju po Velebitu

Mladi planinari naše škole

Petak je, dan prije izleta! Nervoze je puna kuća. Imam li kabanicu? Gdje mi je novac? Je li torba prelagana? Tata kaže da stavim ciglu u torbu za slučaj da me ne otpuhne bura. Što je s buđenjem - hoće li budilica zvoniti rano ujutro?! Susjedin pijetao se javlja zorom, ali što vrijedi kad spavam kao top...

Subota. Budilica zvoni bez greške, a zvonjava je zapravo najdraža pjesma Brune Marsa! Uf, panika je bila nepotrebna. Tata je već ionako na nogama, to bi bila budilica broj 2. Brzo se spremam i krećemo. U 6.00 se moramo skupiti na autobusnom ugibalištu kod škole. Došla sam prva. Najprije gledam što nije u redu i sjednem na klupu za koju mi se od hladnoće zalijepi traperice, a onda se odnekud svi pojave. Stiže autobus i slijedi ukrcavanje – zadnji red je naš!

Već u 9.00 sati stižemo u Karlovac i idemo posjetiti akvarij Aquatika. Grad Karlovac, kao grad na četiri rijeke – Kupi, Korani, Mrežnici i Dobri, pravo je mjesto za prezentaciju prirodnog bogatstva naših slatkih voda. U Aquatici je zastupljeno 100 vrsta riba od kojih 40 endemskih vrsta, a broj jedinki doseže 5 000.

Aquatika je pravo povećalo u vodenim svijetima naših rijeka. Krećemo do grada Perušića, a zatim dalje do Špiljskog parka Grabovača. U spilju nas vodi vodič i upozorava da je dolje jako vlažno i hladno, zbog čega je bilo vrlo sklisko što nas je sprječilo obići cijelu spilju.

Spilja je inače bivša rijeka ponornica, a sada je puna velebnih svodova, špiljskog nakita, mostova i balkona, te kupastih stalagmita i stalaktita koji ostavljaju bez daha. Popodnevno putovanje nastavljamo do Baških oštaria gdje planinarimo Terezijanom prema Karlobagu. Put počinje kroz šumu, a zatim izbijamo na čistinu i krećemo prema malenoj uzvisini koja nas je počastila prekrasnim

Mladi planinari na Velebitu

pogledom na Jadransko more. Slijedi spuštanje po kamenitoj padini do autobusa koji nas vozi do planinarskog doma Prpa. Smještamo se i idemo na večeru – kobasicice, kruh, mlijeko i prilozi. Nakon večere smjestili smo se u barake i nakon kratkog druženja došlo je vrijeme za spavanje. Spavanje je bilo nezaboravno – vjetrovito i hladno!

Sutradan, u nedjelju, nakon noći koja je više sličila na

preživljavanje u divljini, budimo se vrlo rano – oko 5 sati. Slijedi uobičajena rutina – spremanje, čišćenje, doručak. Do nas je stigao vodič koji nas je poveo do svoje kuće u planini u kojoj živi sam. I ovdje je bio prekrasan pogled na Jadransko more, a planinarenje nije moglo završiti bez zajedničke fotografije.

Spuštamo se natrag drugim putem niz planinu prema autobusu kod planinarskog doma Prpa. Ručamo i krećemo u

Mladi planinari naše škole

obilazak Muzeja Domovinskog rata u Turnju kod Karlovca. Na izložbi su bili tenkovi, avioni i topovi. Obišli smo spomenik žrtava Domovinskog rata.

Krećemo dalje do dvorca Dubovac i penjemo se na vidikovac s kojeg se vidi cijeli grad Karlovac.

Naravno da smo se zaustavili i u McDonald'su. Slijedi još fotografiranje pored spomenika Domovinskog rata „Četiri rijeke“ nakon čega krećemo prema Koprivnici. U naš grad stižemo oko 19.00 sati, umorni, prehladeni, ali presretni što ćemo danas spavati u našim toplim i čistim krevetima.

Mihuela Toth, 8.c

Mladi planinari naše škole

Tijekom ove školske godine imali smo nekoliko planinarskih aktivnosti kojima se kod učenika razvija ljubav prema prirodi, živim bićima, zdravom načinu života i kretanju. Školsku smo godinu započeli šetnjom Stazama srca tijekom koje smo prikupljali snagu za napornije planinarske izlete. U ovoj je aktivnosti je zbog kišnog subotnjeg jutra sudjelovalo šestero učenika šestih razreda. Prvi pravi planinarski izlet bio je 15. listopada, a na šetnju dugu 17 kilometara odlučilo se 35 učenika. Iz Koprivnice smo do Križevaca putovali vlakom, a kroz grad taksijem do planinarske staze čiji je početak kod gradskog groblja. Šetnja kalničkim obroncima kroz šume i između njiva s pogledom na Kalnik ispunjavala nas je oduševljenjem. Iako se čini da je udaljenost velika s brojnim odmorima zbog proučavanja pjegavih daždevnjaka, zlatnih mara, strizibuba, bukvi, hrastova i drugih živih bića udaljenost je svedana za četiri sata. Članovi planinarskog društva iz Križevaca su nas iznenadili tamburašima i pečenim kobasicama na sredini puta što je upotpunilo naš doživljaj. Približavanjem starom gradu Kalniku kišnih je oblaka

bilo sve više te nas je pred kraj planinarenja okupao jesenski pljusak. Povratak je bio taksijem do željezničke stanice te vlakom do Koprivnice. Tri tjedna nakon ovog izleta desetak je učenika planinara prisustvovalo, a neki su i sudjelovali u programu obilježavanja četrdesete obljetnice Koprivničkog planinarskog puta. Sredinom prosinca u prostorijama planinarskog društva organizirana je izložba planinarskih fotografija koju je posjetilo dvadesetak učenika naše škole koji su imali priliku uživati u prekrasnim pejzažima i prirodnim fenomenima koji su uhvaćeni objektivima fotoaparata. Nakon kratkog zimskog odmora započeli smo s edukacijom mladih planinara o vještinama i znanjima potrebnih za siguran boravak u planini. Planinar Jakov Perkov je održao predavanje o ljepotama prirode Hrvatske, a planinarski vodič Da „Bilo“ su učenike educirali iz različitih područja. Tako je Zoran Pintarić učenike naučio kako se mogu orijentirati u prirodi, Renato Rac je govorio o potreboj opreme za planinarenje, a Ivan Burić o osnovama planinarenja i opasnostima u planini. Voditelj

Male planinarske škole Miroslav Kanisek naučio je mlađe planinare kako pružiti prvu pomoć kod manjih ozljeda te o značajkama zaštićenih prostora Hrvatske i potrebi očuvanja. Nakon što su učenici položili planinarski ispit dobili su potvrde od Hrvatskog planinarskog saveza. Slijedila je praktična primjena znanja na Zelenom vrhu kod Pakraca na koji je planinarilo četrdesetak učenika. Do vrha smo planinarili kroz šumu stazom koja se blago uspinje te prelazi preko planinskog potoka. Na vrhu je veliki planinarski dom i dječje igralište na kojem smo se zabavljali tijekom iščekivanja pečenih kobasicica koje su nam sastavni dio planinarenja. Vrhunac našeg ovogodišnjeg planinarenja bio je dvodnevni izlet na Velebit tijekom kojega smo posjetili akvarijum slatkovodnih riba, šipilju Grabovaču, muzej Domovinskog rata u Turnju i stari grad Dubovac kod Karlovca. Planinarenje po Velebitu s pogledom na Jadransko more i brojne otoke nas je oduševilo jer nismo mislili da ćemo vidjeti Dugi otok, Pag, Vir i brojne manje otoke koji su bili udaljeni tridesetak kilometara.

Terenska nastava Gorki kotar - Rijeka

Prije par dana, 6.c i 6.d razred krenuli su na izlet. Okupljanje je bilo u 5:20, a polazak s autobusne stanice je bio u 5:30. Nakon par sati, otkad smo krenuli, imali smo mali odmor blizu restorana i trgovine Marche. Odmor je trajao dvadeset minuta, a za to vrijeme mogli smo pojesti sendviče i prošetati.

Nakon odmora, svi smo se vratili u autobus i nastavili naše putovanje. Vozili smo se do Gorskog kotara, izišli iz autobraša i

pješačili do izletišta Zeleni vir. poznatog Svetišta Majke Božje Šetali smo Zelenim virom te smo Trsatske u kojoj smo se pomolili i došli do velikog slapa. Uživali smo poslušali zanimljivu priču lokalnog u ljepoti šume i visokim stijenama vodiča. Izlet smo nastavili u koje su upotpunile naši put. Vratili smo se do autobusa mokri, ali zadovoljni. U nastavku put, stigli smo do Rijeke. Hodali smo Rivom, išli u McDonald's, posjetili gradski toranj itd. Nakon svih tih zabavnih stvari došli smo do

Astronomski centar

Astronomskom centru u kojem smo pogledali film i razgledali taj planetarij. Zadnje mjesto koje smo posjetili u Rijeci bio je Cinestar u Tower centru. U Cinestaru smo gledali zanimljiv film koji se zove „Anka Brazilijanka“. Po završetku filma imali smo slobodno vrijeme nakon kojeg smo krenuli kući. Vratili smo se u autobus i imali smo zabavan i lijep povratak kući u večernjim satima.

Ivan Pleić 6.c

Putovanje u Varaždin

Svi učenici 2. razreda naše škole išli su na izlet u Varaždin. Ujutro smo se sastali u školi i pričekali učiteljice. Kasnije smo zajedno otišli na željeznički kolodvor. Tamo nam je vodič ispričao nešto o vlakovima.

Prvašići posjetili seoska imanja i grad Križevce

Neki dan krenuo sam sa svojim priateljima iz razreda na izlet. Putovali smo do dva seoska imanja i grada Križevci. Prvo smo išli na imanje Novak u

Cepidlak. Tamo smo se igrali. Vidjeli smo : magarca, ponija, kornjaču, jezero i baru te smo bili na ručku. Poslije toga išli smo u grad Križevce.

Jeli smo sladoled i šetali parkom. Potom smo išli na drugo imanje u mjesto Čabraji.

Tamo smo vodili ponije, čuvali male zečiće, vozili se traktorom do jezera, a vraćali se pješice natrag. Zatim je slijedio desert – palačinke. Nakon cijelodnevnog druženja krenuli smo autobusom natrag kući. Bilo mi je jako lijepo.

Dorian Držanić, 1.c

Prvašići na seoskim imanjima

Putovanje u Varaždin

Razgledali smo kabinu strojovođe. Do Varaždina smo se vozili u najmodernijem vlaku. Bilo nam je udobno. Kada smo došli u Varaždin, vodič nam je govorio o palačama i požaru koji se dogodio prije mnogo godina. Potom smo išli u kazalište gledati predstavu „Nećko Svojeglavečko“. Predstava govori o dječaku koji se nije htio roditi. Nakon predstave posjetili smo Muzej grada Varaždina – Stari grad. Tamo smo vidjeli slike, sobe, namještaj, stare stvari kakve su ljudi imali nekad. Kad smo razgledali Muzej, otišli smo

na ručak u McDonald's. Poslije smo išli u Muzej kukaca. Vidjeli smo razne vrste kukaca i naučili da kukci imaju šest nogu. Ostalo nam je još vremena, pa smo otišli u park na igru, a nakon toga na tržnicu. Tamo nam je gospođa vodič ispričala kojih pet uvjeta moraš ispuniti da bi bio Varaždinac. Posije smo otišli na željeznički kolodvor. Kada je vlak došao po nas, krenuli smo u Koprivnicu. Bilo nam je jako lijepo. Veselim se sljedećem izletu!

Ana Juratović, 2.a

Izlet Križevci-Kalnik

Učenici trećih razreda su u bili na izletu Križevci-Kalnik. Prvo smo posjetili Gradski muzej Križevci, a zatim Crkvu Sv. Križa. Nakon toga posjetili smo Grkokatoličku katedralu, a razgledavanje u Križevcima je završilo sladoledom. Potom smo bili u punionici vode Apatovečko vrelo. Išli smo i na Kalnik i тамо planinarili. Nakon ručka u restoranu, malo smo se poigrali. Na kraju smo otišli na jezero Čabraji, gdje smo razgledavali sve što se nalazi oko jezera. Izlet je završio povratkom doma u Koprivnicu. Na izletu smo naučili važne stvari iz povijesti Križevaca i Kalnika te upoznali način života u našoj županiji kao i njezina prirodna bogatstva i raznolikost.

Josip Marković, 3.b

Terenska nastava Križevci-Kalnik

Osmaši posjetili Vukovar

U ranim jutarnjim satima, pospanih očiju, krenuli smo u smjeru Vukovara. Tmurno, hladno i maglovito vrijeme još više me je uspavalo i dalo mi dojam da smo nekako vrlo brzo došli u nizinski krajolik Lijepe naše, Slavoniju. Sve je bilo prekriveno bijelim pokrivačem, bez ikakvog brežuljka na vidiku. Nekoliko sati je prošlo i mi smo stigli na naše odredište. Odmah po dolasku, u dvorani hostela Dubrovnik, odslušali smo dva predavanja o Domovinskom ratu i bitki za Vukovar. Nakon toga posjetili smo Muzej Vučedolske kulture i Gradski muzej u dvorcu Eltz. Obilazak prvog dana završio je posjetom križa na ušću Vuke u Dunav. Poslije toga nam je slijedio odmor, zabava i počinak. Sljedeći dan slijedila su razgledavanja Spomen doma hrvatskim braniteljima na Trpinjskoj cesti, Memorijalnog groblja žrtava Domovinskog rata, Spomen doma Ovčara, masovne

grobnice Ovčara, Mjesta sjećanja – Vukovarska bolnica 91, vukovarskog vodotornja te bivše vojarne 204. VU brigade u Memorijalnom centru Domovinskog rata – Vukovar. Prije odlaska kućama, u Školi mira, u dvorani, uz rodnu kuću Nobelovca, Lavoslava Ružičke održano je posljednje predavanje Petra Ćavara o vrijednostima mira te kviz znanja za nas učenike „Živjeti Vukovar“. Pobjeda je pripala našoj školi od sveukupno četiri škola. Posjetili smo mnogo mjesta i muzeja, ali masovna grobnica na Ovčari me najviše „pogodila“. Gledati prostranstva i ravnicu koja me tih nekoliko minuta okruživala bilo je nešto prelijepo, ali i nešto najtužnije. Samo razmišljanje o tome što se na tom mjestu dogodilo je nezamislivo. Koliko je nedužne krvi proliveno, koliko se života ugasilo, koliko je suza proliveno... Kako nečija duša može postati toliko crna, kako

čovjekovo srce može toliko mrziti, nisu li se Boga bojali, samo su neka od pitanja koja si postavljam.

Marija Klarić, 8.b

Osmaši u Vukovaru

Posjet

Češkoj osnovnoj školi u Daruvaru

Na slobodnoj aktivnosti Građanski odgoj učili smo o nacionalnim manjinama. Njihovim pravima, običajima, djelovanjima udruga i njihovoj prilagodbi i životu u Hrvatskoj. Povezali smo se s Češkom osnovnom školom Jana Amosa Komenskog iz Daruvara. Nakon prekrasnog izleta u Daruvaru, posjete i upoznavanja čeških običaja prenijet ćemo vam sve što smo vidjeli i naučili. U Daruvaru su nas lijepo ugostili te za početak pripremili lutkarsku predstavu na češkome jeziku. Zatim smo prisustvovali satu češkoga jezika gdje su dvije

učenice predstavile našu školu, a oni su predstavili svoju. Odigrali smo i kviz. Za kraj smo otišli u razgled grada i Daruvarske toplice koje se nalaze u centru grada. U popodnevnim satima vratili smo se kući sretni s novostečenim prijateljstvima. Nadamo se da smo vam dobro predstavili sve zanimljivosti i upoznali vas s Daruvarom. Lijepo bi bilo kada bismo

svi zajedno mogli upoznati sve krajeve Lijepe Naše.

Ema Pintarić i Nika Stančin, 6.a

Posjet Češkoj osnovnoj školi u Daruvaru

Terenska nastava u Zagreb

Učenici 4.c razreda sa svojim priateljima iz 4. razreda PŠ Vinica bili su na terenskoj nastavi u Zagrebu. Od samog jutra uzbudjenje je bilo na

Terenska nastava 4.c i 4.r. PŠ u Zagreb

vrhuncu, ipak bio je to naš posljednji, zajednički izlet u ovom sastavu. Put do Zagreba prošao je u veselju, smijehu, ali i pokojem ozbilnjom razgovoru.

Družili smo se jedni s drugima. Vodičica nam je sve objašnjavala uz put u autobusu. Posjetili smo različita zanimljiva mjesta i ustanove: Zračnu luku Franjo Tuđman, Tehnički muzej, Hrvatski sabor, Zoološki vrt, Muzej iluzija. Šetali smo Ilicom, Trgom bana Josipa Jelačića, vozili se uspinjačom. Nešto smo vidjeli i doživjeli po prvi puta. Čuli smo zanimljive legende o gradu Zagrebu. Vidjeli smo Katedralu, Kamenita vrata, Manduševac, Trg sv. Marka i šarenim Dolac.

Bilo je uistinu vrlo lijepih mjesta. Naša učiteljica pripremila nam je i mali kviz. Sve nas je pohvalila za pristojno ponašanje, ali i za naše znanje. Nakon svega što smo doživjeli očima i ušima, sjeli smo u

restoran i sve pojeli do zadnje mrvice. Zadnje odredište bio je Zoološki vrt. Vidjeli smo različite egzotične životinje. Neke su bile raspoložene za gledanje, a neke i ne. Uglavnom, bilo je baš zanimljivo!

Sjeli smo u autobus i polako krenuli prema Koprivnici, svatko od nas sa svojim mislima. Povratak je bio pun veselja i pričali smo o svemu što smo doživjeli i što nam je bilo najbolje. Neki učenici su u autobusu malo i odspavali.

Te noći smo lijepo usnuli. Ovaj izlet nećemo nikad zaboraviti i ostat će nam u trajnom sjećanju.

Učenici 4. c razreda

Posjet Legradskoj hiži

Sedmaši na PMF-u

Terenska nastava 2.r. PŠ Vinica po Podravini

Škola u prirodi - 4. c i 4.r.PŠ

*Terenska nastava 5.-ih razreda
Ozalj-Karlovac*

*Terenska nastava Lijepom
našom Podravinom - 2.a i 2.c*

*Terenska nastava Mladih geografa na učcu Mure u Dravu
28/09/2016*

*Učenici 1.r. PŠ Vinica na ter-
enskoj nastavi u Virju susreli se
s Mijom Kovačićem*

Uspješni na županijskim natjecanjima

Anja Matovina – biologija – 1. mjesto

Anja Matovina – kemija – 1. mjesto

Dunja Međurečan – geografija – 1. mjesto

Leonarda Sermek – povijest – 1. mjesto

Luka Kovač – informatika – 1. mjesto

Dinko Majerus – informatika – 1. mjesto

Anja Matovina, Nika Matovina, Linda Terzić – badminton – 1. mjesto (ekipno) na županijskom i 1. mjesto na regionalnom natjecanju

Petra Ježek, Ana Krupski, Nuša Stojanović, Stella Šaš – stolni tenis – 1. mjesto (ekipno) na županijskom i 2. mjesto na regionalnom natjecanju

Filip Arko – njemački jezik – 2. mjesto

Ivan Buhić – geografija – 2. mjesto

Petar Mikšić – matematika – 2. mjesto

Marta Kunštić – hrvatski jezik – 2. mjesto

Marta Kunštić – Mladi tehničari – 2. mjesto

Zvonimir Mišić – informatika – 2. mjesto

Dino Bali, Goran Črepinko, Leonardo Ivačić – stolni

tenis – 2. mjesto (ekipno)

Antonela Škvorc – biologija – 3. mjesto

Vanda Žauhar Henezi – kemija – 3. mjesto

Ivan Lalić – Mladi tehničari – 3. mjesto

Mia Sever – Mladi tehničari – 3. mjesto

Nadan Fabijanec, Marin Gašparić, Maks Jerčinović, Lovro Lokotar, Erik Lucek, Kristofor Mažar, Jan Pobi, Tomislav Sabolić, Adi Stajku – košarka – 3. mjesto (ekipno)

Ema Pintarić – sudjelovanje na županijskoj smotri LiDraNo

Nika Galinec, Nina Hudinčec, Ana Juratović, Ema Mikulčić, Ema Pintar, Dunja Poljak – sudjelovanje na županijskoj smotri LiDraNo

Dora Pavlović, Ema Pintarić, Nika Stančin – Čitanjem do zvijezda - 3. mjesto (ekipno)

Marko Antonio Cug, Karlo Kuljić, Marija Markota, Patricija Rupe, Anja Smolak, Hana Marija Šijak, Iva Tonklin – pružanje prve pomoći – 2. mjesto

1. mjesto na županijskom natjecanju u badmintonu

Dunja Međurečan - 1. mjesto iz geografije

Ivan Buhić - 2. mjesto iz geografije

Leonarda Sermek - 1. mjesto iz povijesti

3. mjesto u košarci

Anja Matovina i Vanda Žauhar Henezi uspješne na natjecanju iz kemije

Dora Pavlović, Ema Pintarić i Nika Stančin - 3. mjesto u Čitanju do zvijezda

Filip Arko - 2. mjesto iz njemačkog jezika

Pružanje prve pomoći - 2. mjesto na gradskom natjecanju

Pohvaljeni na županijskoj smotri LiDraNo

Intervju sa stolnotenisačicama naše škole

Naše učenice Stella Šaš (5.d), Ana Krupski (7.a), Nuša Stojanović (7.b) i Petra Ježek (8.d) postižu sjajne rezultate i redaju uspjehe u stolnome tenisu. Treniraju četiri godine u Stolnoteniskom klubu Koprivnica. Na županijskom natjecanju predstavljale su našu školu i osvojile 1. mjesto te se plasirale na regionalno natjecanje.

Zašto ste odabrale baviti se upravo ovim sportom?

Ana: Mama mi je predložila da se okušam u stolnom tenisu.

Stella: Mene je tata potaknuo na ovaj sport.

Nuša: Moj je brat trenirao stolni tenis 15 godina, pa je predložio i meni. Otišla sam na jedan trening i nastavila igrati sve do danas.

Petra: Moj je tata trenirao stolni tenis 4 ili 5 godina. Jednom sam otisla s njim u dvoranu, zainteresirao me stolni tenis i tako sam počela igrati.

Koje vam je najveće priznanje na natjecanjima?

Nuša: Ekipno smo odvojile 3. mjesto na državnom prvenstvu 2016. godine u kategoriji mlađih kadetkinja. Ovogodišnje Prvenstvo Hrvatske bit će u svibnju i tada planiramo biti prve. Na turnirima također osvajamo prva, druga i treća mjesta.

Kako izgledaju pripreme za turnir?

Ana: Najprije trčimo izvan arene i razgibavamo se.

Petra: Nakon toga igramo dosta setova i mečeva, izmjenjujemo se jedna protiv druge da budemo što spremnije na neočekivane situacije.

Nuša: Treniramo 4 puta tjedno po sat i pol. Kad se ne pripremamo za turnir, onda na treninzima uvježbavamo one pokrete koji nam lošije idu.

Što je važno za pobjedu?

Nuša: Koncentracija. Treba biti

jak „u glavi“, brzo reagirati, pratiti igru protivnika, procijeniti što mu je slabija točka i igrati na to.

Petra: Bitno je kretanje i noge jer se puno skače u sitnim koracima. Protivnicu moram gađati u tijelo da se ona ne bi stigla izmaknuti, pa da ja osvojam poen. Važno mi je da se dobro namjestim, dobro postavim poziciju tijela da bih mogla pravilno izvesti pokret.

Ana: Obavezno moram razmišljati o kretanju i kako se postaviti. Također moram brzo reagirati. U stolnom tenisu treba stalno biti nagnut prema naprijed da bi se napravio pravilan pokret.

Stella: Uvijek mora raditi glava i kretanje. Moram pratiti kako se protivnik kreće. Ako je on na jednom kraju stola, ja moram odigrati na drugi kraj stola da on ne stigne lopticu.

Podijelite s nama iskustva sudjelovanja na regionalnom natjecanju škola u Varaždinu na kojem ste predstavljale našu školu „Đuro Ester“.

Nuša: Na natjecanju smo bile druge. Protivnice su nam bile cure iz Šemovca s kojima se susrećemo i na turnirima. Mečevi su bili jako neizvjesni. Nakon razigravanja zauzele smo drugo mjesto, no iduće godine se nadamo prvom mjestu.

Jeste li zadovoljne rezultatima koje postizete?

Nuša: Zadovoljna sam sa svojom igrom. Kroz zadnjih par turnira uvježbala sam pokret koji mi je dugovo vrijeme teško išao.

Petra: Ja sam zadovoljna u principu, ali uvjek razmišljamo da možemo odigrati bolje i postići još bolje rezultate.

Ana: Važno je i kako se osjećaš na dan susreta. Ako taj dan nemaš volje za igrom, ne možeš ni pobijediti.

Stella: Ponosna sam na titulu prvakinje Hrvatske.

Kako se postavljate u igri protiv iskusnijih protivnika?

Nuša: U samoj igri bitna je borba. Ne smijemo se obeshrabriti kad stanemo pred stol i protivnika, bez obzira na to što on možda trenira duže od nas i ima bolje pokrete i rotacije. Ali veći je problem igrati protiv mlađih protivnika jer njihovi pokreti nisu još dobro uvježbani i teško je predvidjeti kamo će loptica otići. Treba imati dobre reflekske.

Ana: Slažem se da je teže igrati protiv cura koje još nisu usavršile tehniku jer imaju drugačije pokrete i često nam šalju jako nezgodne loptice koje je teško uhvatiti.

Petra: Ne smiješ pred protivnikom pokazati nesigurnost. Uvijek nastojimo približiti igru našim curama da igramo onako kako igramo protiv njih na treningu i tako se na neki način riješimo treme.

Stella: Kad igram protiv iskusnijih protivnika, zamisljam da je s druge strane stola netko poznat, na primjer cure s treninga.

Koji su vam daljnji planovi u bavljenju ovim sportom?

Petra: Puno trenirati, napredovati, uvježbavati razne pokrete jer praktički, mi smo još na početku, imamo osnovne pokrete, sad dalje treba razvijati tzv. sporedne pokrete. Uglavnom, još kako puno trenirati i raditi na sebi.

Tko vam je najveći uzor u sportu i zašto?

Nuša: Meni je uzor Viktorija Pavlović, stolna tenisačica iz Bjelorusije koju stalno pratim. Ona je također „lovac“, kao i ja. Naša igra je drugačija. Mi igramo defenzivno, lovimo loptice,

ponekad čak i s poda, za razliku od igačica koje igraju ofenzivu, tj. napad.

Petra: Među stolnotenisačicama iz Hrvatske uzor nam je Tamara Boroš. Ona je najbolja hrvatska stolnotenisačica. Ali pratimo i druge sportaše, ne samo stolnotenisače jer i na njihovim pogreškama i iskustvima možemo učiti kako bolje postupiti u određenim situacijama.

Ana: Tamara Boroš je hrvatska reprezentativka u stolnome tenisu i ima međunarodne uspjehe.

Stella: I meni je uzor Tamara Boroš jer se morala jako boriti da

izgradi svoju stolnotenisku karijeru.

Koji vam je najdraži dio ovog sporta?

Petra: Upoznavanje drugih ljudi, stjecanje prijatelja, poznanstava.

Nuša: Užitak u igri, uspjesi i druženja s drugim curama.

Ana: Igra, druženje, upoznavanje novih ljudi.

Stella: Igranje s curama iz drugih država jer se naučim na drugačiju igru.

Pitanja sastavio: Ivan Lalić, 6. a

Državna natjecanja

Anja Matovina – biologija – 8. mjesto

Anja Matovina, Nikla Matovina, Linda Terzić – badminton – 3. mjesto (ekipno)

Dominik Biljan – likovni rad upućen na državnu razinu natjecanja LIK

Iva Arko, Petra Sedlić, Lana Vutuc – likovni radovi sudjelovali na nacionalnoj razini natjecanja Europa u školi

Karla Filipić, Anja Matovina, Gloria Trubelja – 2. nagrada na natjecanju Ljepota kristalnih ploha

Petar Grubić, Borna Kovačić, David Pancir, Dora Pavlović, Helena Sivonjić, Filip Zvonarek – 21. mjesto (ekipno) na natjecanju Koliko poznaješ Hrvatski sabor?

3. mjesto na državnom natjecanju u badmintonu

Karla Filipić, Anja Matovina i Gloria Trubelja - 2. nagrada na natjecanju Ljepota kristalnih ploha

Sudionici natjecanja Koliko poznaješ Hrvatski sabor

Anja Matovina na državnom natjecanju iz biologije

Državni uspjesi Anje Matovina

Intervju s Anjom Matovina

Anja Matovina, učenica 7.b razreda zaredala je brojne uspjehe na školskim natjecanjima. Anja je osvojila prva mesta na županijskim natjecanjima iz kemije i biologije. Pozvana je na državno natjecanje iz biologije i zauzela 8. mjesto. Zajedno sa sestrom Nikom Matovina i prijateljicom Lindom Terzić sudjelovala je na državnom natjecanju u badmintonu, gdje su cure osvojile visoko 3. mjesto. Anja je ove godine primila još jedno priznanje, i to na natjecanju „Ljepota kristalnih ploha“ koje organizira Pliva i hrvatsko kristalografsko društvo. Karla Filipić, Gloria Trubelja i Anja Matovina na ovom su natjecanju u velikoj konkurenciji osvojile 2. mjesto u rastu kristala organske soli.

Reci nam nešto o sebi.

Ja sam Anja Matovina. Idem u 7.b razred. Volim igrati badminton, oslikavati zidove, a ovo ljetno htjela bih početi učiti svirati gitaru. Idem i u školu engleskog jezika Hello.

Bila si uspješna na mnogim natjecanjima. Koji je recept za postizanje ovako dobrih rezultata?

Bitno je imati dobar raspored. Kad se vratim iz škole, najprije riješim sve zadaće za školu, a onda mogućići na trening. Za kemiju i biologiju je važno učenje, a za badminton treniranje.

Kako je počela tvoja sportska priča?

Sestra i ja smo najprije trenirale rukomet, a onda odustale od rukometa i počele trenirati badminton. U početku sam mislila da je to samo igra koja se igra negdje na livadi u smislu rekreacije, ali onda sam vidjela na internetu kako izgleda prava igra badmintona u sportskom smislu i bilo mi je zanimljivo, pa me to potaknulo da se počnem baviti ovim sportom.

Kako dugo treniraš badminton?

Treniram 2 godine u

Badmintonskom klubu Koprivnica. Treniramo svaki dan sat i pol u gimnazijskoj dvorani. Trenira nas profesor Miroslav Samardžić. Najprije je počela trenirati sestra Nika, a onda je nagovorila i mene. A i brat također trenira.

Što te motivira za bavljenje ovim sportom?

Prijatelji koje sam upoznala i želja da idući put budem još bolja u igri.

Kako se odvijalo državno natjecanje u badmintonu?

Natjecanje je održano u Poreču. Na natjecanju smo sudjelovale Linda Terzić, moja sestra Nika i ja. Vodila nas je nastavnica tjelesnog Vesna Hižman-Perošić. Kad smo stigle, smjestile smo se u sobu i prvi dan je bio dan odmora. Išle smo ranije spavati kako bismo skupile energiju za sutrašnju igru. Najprije se igra singl, tj. jedan protiv jedan. Nakon dva singla, slijedi igra parova. Prvo smo pobijedile Split, onda izgubile od Zagreba i Novske. Rekle smo si da moramo protiv Pule dati sve od sebe kako bismo bile treće. I pobijedile smo ih 3:1. Bile smo jako sretne što smo osvojile 3. mjesto u državi u badmintonu. Vratile smo se u hotel s peharom i medaljama oko

vrata. Meni je bilo posebno dragو što sam na ovom natjecanju uspjela pobijediti protivnicu iz Novske protiv koje uvijek izgubim. Poslije smo prošetale gradom i vidjeli mnoga lijepa mjesta.

Koje ti je natjecanje bilo najdraže, a koje najzahtjevnije?

Sva su mi natjecanja bila lijepa. Najzahtjevnija je bila biologija jer smo morali raditi praktične radove i pokuse te na temelju toga dati objašnjenja.

Možeš li nam prenijeti dojmove s državnog natjecanja iz biologije?

Na natjecanje u Vinkovce sam putovala sa svojom mentoricom, nastavnicom Ana-Marijom Bobovićan. Bilo je lijepo organizirano. Prije samog testa jako sam se brinula kakav će rezultat postići, pa zbog toga nisam napisala test najbolje što sam mogla. Ali onda sam se utješila time da je veliki uspjeh već samo sudjelovanje na državnom natjecanju. Zauzela sam 8. mjesto. Sklopila sam i nova prijateljstva. Upoznala sam Laru i Tiju iz Varaždina koje su bile moje cimerice.

Sudjelovala si na natjecanju „Ljepota kristalnih ploha“. Kakvo je to natjecanje i kako su tekle pripreme?

U tom natjecanju su sudjelovale cure iz biološke grupe koju vodi naša nastavnica kemije i biologije Ana-Marija Bobovčan. Kad su u školu stigle kemikalije, prema uputama smo napravile otopinu za kristale. Svaki dan smo pratile nastajanje novih kristala i bilježile promjene u laboratorijski dnevnik. Potrebno je bilo i filtrirati tu otopinu. Odvajale smo

nove kristale koji su nastajali. Na natjecanje smo poslale najbolji kristal i laboratorijski dnevnik. Povjerenstvo je ocjenjivalo naše bilješke i izgled kristala, njegovu pravilnost, prozirnost, rubove koji isto moraju biti pravilni. Ponosim se što smo osvojile 2. mjesto jer je konkurenca bila jako velika.

Čime bi se željela baviti u budućnosti?

Htjela upisati opću gimnaziju, a potom studirati biologiju i

putovati svijetom.

Što poručuješ našim učenicima?
Trud se na kraju isplati.

Čestitamo Anji i našim učenicama na postignutim rezultatima u znanju i sportu te im želimo još puno uspješnih natjecanja.

*Lucija Benotić, 6.a
(Novinarska grupa)*

Međunarodna natjecanja

Međunarodno natjecanje iz informatike i računalnog razmišljanja DABAR

Dinko Majerus – 3. mjesto

Jan Hojsak – 10. mjesto

Tea Lucek – 14. mjesto

Luka Kuzmić – 18. mjesto

Međunarodno natjecanje iz engleskog jezika HIPPO

Polufinalne:

Luka Đaković, Rajna Đurić,
Marta Kunštić, Lovro Loktar,
Tea Lucek, Dunja Međurečan,

Lovro Rod, Dino Vutuc

Finale:

Marta Kunštić – 2. mjesto

Međunarodno matematičko natjecanje KLOKAN BEZ GRANICA

10 % najboljih

Pčelice:

Roko Loktar, Adrian Sović, Nika Zemljak

Leptirići:

Stela Grandić, Jurica Hraščanec,
Lovro Štefan, Zora Teufel, Vinko Tišljaric, Sara Višak

Ecolier:

Tomislav Benotić, Martin Majerus, Jakov Josip Tišljaric

Benjamin:

Luka Kovač, Dinko Majerus, Ivan Slobodačanac

Cadet:

Marta Kunštić

Adrian Sović i Nika Zemljak - uspješne pčelice na Klokanu

Jurica Hraščanec i Vinko Tišljaric - uspješni leptirići na Klokanu

Marta Kunštić - uspješni cadet na Klokanu

Polufinalisti međunarodnog natjecanja iz engleskog jezika - Hippo

Marta Kunštić - 2. mjesto na međunarodnom natjecanju iz engleskog jezika - Hippo

Tea Lucek i Dinko Majerus - uspješni na natjecanju Dabar

Međunarodno natjecanje iz engleskog jezika u Italiji

Kada sjedim u busu u 8 sati ujutro, obično idem na nekakav izlet. No, u slučaju u kojem sam se nedavno nalazila, situacija je bila malo drugačija. Išla sam na međunarodno natjecanje iz engleskog jezika Hippo u Italiju. Pratila me profesorica Andreja Kerovec Letica. Bus u kojem je bilo desetak učenika i njihovi mentori iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine je nakon par sati vožnje stigao u Lido de Jesolo, gradić blizu Venecije. Tamo se održavalo natjecanje.

Srećom, moje brige oko toga da neću imati nekoga za razgovor su vrlo brzo utištane jer sam odmah pri dolasku upoznala puno zanimljivih ljudi iz različiti zemalja. Italija, Srbija, Slovenija, Južnoafrička Republika, Mongolija... A najbolji dio svega je što sam se sa svima složila. Kad smo stigli, prvo smo se svi međusobno upoznali. Poslali su

nas na plažu gdje smo radili aktivnosti u kojima smo se trebali upoznati, poput vježbe povjerenja. Koliko god nam je to zvučalo glupo, zapravo sam većinu svojih prijatelja s natjecanja upoznala tamo. Veći dio toga dana imali smo vremena za sebe, pa sam odlučila otići u šetnju s dva nova prijatelja. Otkrili smo igraonicu s arkadnim igrama i tamo smo ostali čak i malo prekasno, pa smo jedva stigli na grupnu fotografiju. Nakon večere smo se još malo prošetali i onda morali krenuti na spavanje jer je sutradan bilo pravo natjecanje. Odmah nakon buđenja pisali smo prvi dio testa – pismeni dio. Nakon kratke pauze slijedilo je razumijevanje pročitanog, a zatim slušanje. Onda smo imali vremena za ručak, a odmah nakon toga su nam testirali vokabular, izgovor i gramatiku u razgovoru. Nakon

malo šetanja po plaži, grudanja s pijeskom i igranja u arkadi slijedio je najuzbudljiviji dio. U nedjelju navečer smo na svečanoj dodjeli nagrada saznali kako smo napisali test. Ipak, činjenica da sam sjedila okružena prijateljima, umanjila mi je stres. Kad sam saznala da sam bila druga s točno napisanih 97 % testa, praktički sam potrcala na pozornicu. Povratak je bio zabavan jer su svi slavili na svoj način. Glazba s mobitela se čula na sve strane.

Nakon još jednog sna i doručka morali smo krenuti doma. Nažalost, sve mora završiti pa tako i ovo. Voljela bih ponoviti ova 3 dana, nadam se da će se i druge godine vidjeti sa svim svojim prijateljima.

Marta Kunštić, 8. a

Uspješni na natječajima

MOJA PRVA KNJIGA - Marija Abramović
KANIŽAJADA LIMAČIJADA – Jurica Hraščanec
STIHOMANJА – Iva Kolenko
ODYSSEUS – Dina Vlahović
NAJMLAĐI ZA VODE HRVATSKE – Tina Odobašić

MOJA ŽUPANIJA BEZ KORUPCIJE – Antonia Pleić i Gloria Trubelja

NAŠI USPJEŠI

Iva Kolenko - nagrađena na natječaju Stihomanija

Marija Abramović - napisala i ilustrirala svoju prvu knjigu

Jurica Hraščanec - nagrađen na natječaju Kanižajada Limačijada

Ivan Bebek - bavi se atletikom

Laura Krog - uspješna u plesu

Helena Sivonjić, 8.d

Tea Brinc trenira u karate klubu

Dan škole „Đuro Ester“ - zlatni status Eko škole i 35. godišnjica prijateljstva sa školom Olge Meglič Ptuj

Dan škole „Đuro Ester“ proslavljen je u znaku dobivanja zlatnog statusa Eko škole i obilježavanja 35 godina prijateljstva s Osnovnom školom Olge Meglič iz Ptuja. Proslava Dana naše škole „Đuro Ester“ održana je 26. svibnja, a započela je svečanom sjednicom u zbornici Škole. Nakon sjednice uslijedile su sportske aktivnosti učenika i učitelja na školskom igralištu. Učenici su uživali u odbojkaškoj i nogometnoj utakmici koju su odigrali učenici 8-ih razreda sa svojim učiteljicama i učiteljima.

Nogometna utakmica osmaša i učitelja

Igre nekad i danas

Mladi forenzičari

Odbojkaška utakmica osmašica i učiteljica

Likovna radionica

Pjevačko natjecanje Zvjezdice

Čitanje ne poznaje granice - Branje ne pozna meja

Pjevačko natjecanje Zvjezdice

Čitanje ne poznaje granice - Branje ne pozna meja

Igre naših predaka

Uz prigodni program ponosno smo podigli zelenu zastavu Eko škole, koja od sada ima zlatni sjaj kao odraz naše dugogodišnje brige o čuvanju i zaštiti okoliša. Zastavu je posvetio vlč. Dominik Vukalović, a podizanju su nazočili predstavnici Grada Koprivnice, gosp. Mišel Jakšić i gđa Melita Samoborec. Svečanost podizanja zastave uljepšao je školski zbor koji je prilikom podizanja pjevao Eko himnu škole „Đuro Ester“.

Učenici su toga dana sudjelovali na zanimljivim radionicama. Učenici nižih razreda igrali su društvene igre, upoznali se sa starinskim igrarama predaka, igrali se forenzičara, izrađivali likovne uratke te se natjecali u pjevanju.

Učenici 2.a razreda družili su se s učenicima 3.a razreda iz Ptuja, njihovom učiteljicom Simonom Truntić i knjižničarkom Alenkom Kandrič. Na tom druženju u školskoj knjižnici učenici su jedni drugima predstavili rezultate svoga rada u zajedničkom projektu „Čitanje ne poznaje granice/Branje ne poznaje granice/Branje ne pozna meja“.

DAN ŠKOLE

Učenici viših razreda sudjelovali su na radionicama arhitekture, programiranja MICRO:BITA, izrađivali modele od lego kocki, igrali matematički kviz te kviz na engleskom i njemačkom jeziku, pratili kako raste ljudsko „drvo znanja“, bavili se zanimljivom kemijom, igrali igre na francuskom jeziku, snimali priču i tražili skriveno blago.

Izrada modela od lego kocki

Kviz na engleskom i njemačkom

Ravnateljica Sanja Prelogović

Zanimljiva kemija

Voditelji svečane priredbe u Domoljubu

Potraga za blagom

Igre na francuskom

Obratila nam se gđa Helena Ocvirk, ravnateljica prijateljske škole iz Slovenije te gosp. Ervin Hojker bivši ravnatelj ove škole, koji nas je podsjetio na početke druženja i suradnje naših dviju škola. Tim povodom prikazana je prezentacija sa zajedničkim fotografijama naših kolektiva i učenika od svečane sjednice bratimljenja, 1982. godine pa do danas.

Drvo znanja

Snimajmo priču

Folklor

Mala škola arhitekture

Programiranje mikro:bita

Igrokaz Anica i Jakov

Matematički kviz

Vrhunac proslave bio je kulturno-umjetnički program u dvorani Domoljub, posvećen obilježavanju 35. godišnjice prijateljstva sa školom Olge Meglič.

Igrokaz na engleskom jeziku

DAN ŠKOLE

Igrokaz Veliko okupljanje

Učenici su nastupili svojim recitatorskim, scenskim i glazbenim nastupima koji su nastali u okviru slobodnih aktivnosti. U programu je glazbenom točkom nastupila i učenica OŠ Olge Meglič.

Kajkavska pjesma - Jezik za zube

Recitacija Drava

Recitacija na kajkavskom -
Fučalka

Scenski nastup Snoboki

Tijekom programa prikazan je film na francuskom jeziku o

gradu Koprivnici i našoj školi što su ga snimili učenici polaznici francuskog jezika. Prikazana je prezentacija rada škole tijekom ove nastavne godine te prezentacija uspjeha učenika na natjecanjima i natječajima.

Bešvir, Gabrijela Cvitić, Marko Podhraški, Petra Podhraški, Leonarda Sermek, Luka Kuzmić, Marko Antonio Cug, Lana Vrabelj, Josipa Kusak, Helena Sivonjić, Ana-Marija Galić, Lucija Rimac, Karlo Kuljić.

Scenski nastup Riblji radio

Scenski nastup - Voćka poslije kiše

Ritmika

Zbor

Nagrađeni učenici osmih razreda

Krajem programa oprostili smo se od naših dugogodišnjih djelatnika, kuharice Nade Lazar i domara Stjepana Šarka koji odlaze u mirovinu. Predsjednik Vijeća učenika na samom nas je kraju razveselio svojim glazbenim izvedbama.

Oproštaj s kuharicom koja odlazi
u mirovinu

Oproštaj s domarom koji odlazi u
mirovinu

Nikolina Sabolić, prof., dipl.
knjižničarka

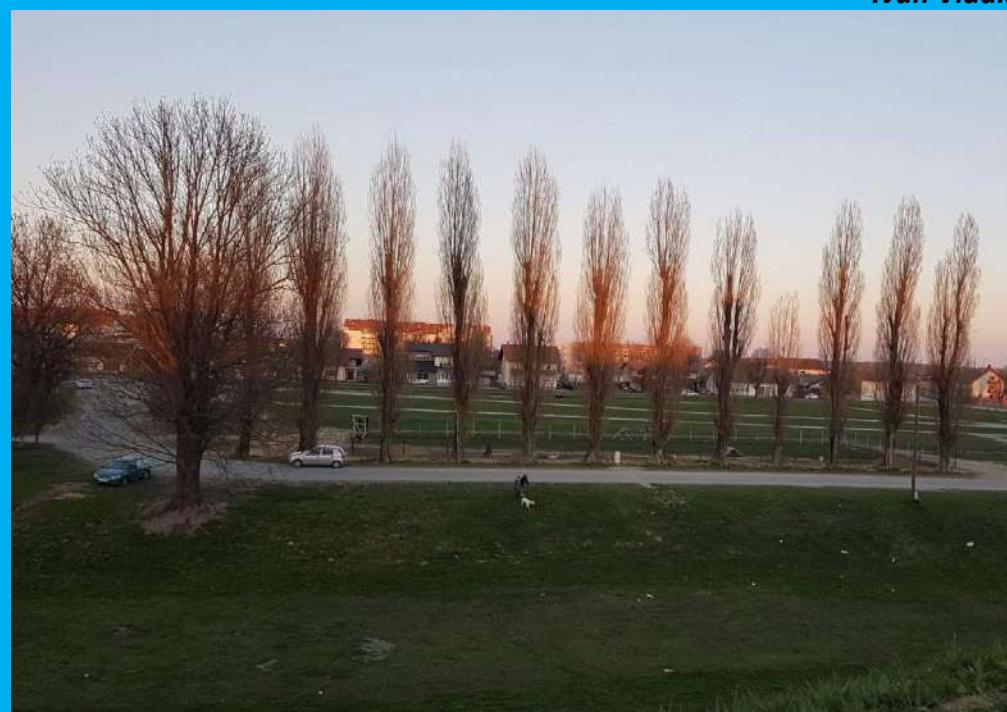

OŠ
"Duro Ester"

2017.

Ivan Vidaković

Lana Ramljak

Lucija Međimurec